

PHOTOOLIFE

magazine 02/2016

Editorial

Fotografia nu este doar ceva care să îți ocupe timpul liber, este ceva care macină, care renaște, care te ridică și te coboară... ceva care te face să vezi dincolo de evident. Fotografia este un mod de viață. Este cunoaștere, experimentare, căutare și regăsire. Rămân mereu surprins când fotografia îmi aduce înapoi exact acele lucruri pe care credeam că le-am pierdut.

Când m-am apucat mai serios de fotografiat și când rucsacul meu de munte s-a îngreunat considerabil din cauza aparatului foto, am avut de luat o hotărâre serioasă. Prietenii de munte nu mai aveau răbdare cu mine. Rămâneam mereu în urmă, iar un traseu de câteva ore mie îmi lua o zi întreagă. Pentru că renunțarea la munte în favoarea fotografiei nu era o opțiune, a trebuit să mă adaptez. Fie renunțam la prietenii de munte de până atunci, fie îi învățam fotografie pentru a fi mai răbdători cu mine, fie îmi căutam unii noi. Am ales câte ceva din toate. Au existat însă și anumite sacrificii, mai ales că timpul meu liber era din ce în ce mai limitat. Turele de munte au fost mai puține, partidele de cățărare aproape inexistente, iar despre cort și cântat la foc de tabără nici că se mai punea problema.

Îmi mai rămăseseră multe pe listă, lucruri pe care îmi doream să le mai fac, zone pe care îmi doream să le mai văd. Ușor ușor însă am descoperit că pasiunea pentru munte nu s-a pierdut, doar s-a transformat, a evoluat.

Într-adevăr nu îmi mai doream să urc un vârf, ci mai degrabă să stau la baza lui ca să îl pot fotografia mai bine. Muntele nu mai era deloc o competiție ca până atunci, devenise un loc de refugiu, un loc în care să te regăsești și pe care mai apoi să îl împarți cu cei care îți văd imaginile. Deși diferit, parcă acum însemna mult mai mult.

Căutările mele fotografice aveau să mă poarte pe multe poteci și pe mulți munți, iar acest lucru mi-a dovedit că, de fapt, pasiunea pentru munte și natură nu a pierit nicio clipă, doar a evoluat în cea pentru fotografie.

Încă mai sunt nostalgic la auzul carabinierelor ce se ciocnesc prinse pe un ham, la sunetul colțarilor atunci când se înfig în gheață. Încă mai parcurg cu privirea traseele alpiștilor pe care îi fotografiez, le simt furnicăturile din degete și oboseala din brațe. Misiunea mea acum însă este alta, iar ori de câte ori reușesc, mai pun camera deoparte și mai gust din pasiunile astea ce nu pot fi uitate.

Cuprins

Ne-am străduit să vă aducem în atenție un conținut cât mai diversificat, așa că iată care este cuprinsul nostru. Găsiți în revistă atât un scurt istoric PhotoLife cât și o prezentare a echipei, informații despre turele noastre din 2016 dar și un calendar pentru 2017. La final găsiți câteva articole scrise de trainerii noștri, fie ele despre domeniul fiecăruia de activitate, fie despre călătoriile noastre sau despre echipamente pe care le-am testat.

Am încercat să vă facem cât mai ușoară navigarea în revistă, așa că puteți face asta cu ajutorul link-urilor de aici sau din footer-ul paginii. În același timp aveți și link-uri externe acolo unde este cazul. Lectură plăcută.

EDITORIAL

DESPRE NOI

Scurt istoric (4)

Echipa (5-6)

Serviciile noastre (7-10)

RETROSPECTIV 2016

Ce ne-a inspirat (11-14)

Ce am susținut (15-16)

Ce am inițiat (17-21)

Ce ni s-a întâmplat (22)

Turele noastre (23-28)

Fotografiile voastre (29-40)

CALENDAR 2017 (41-46)

GALERIE

Peisaje Britanice (47-64)

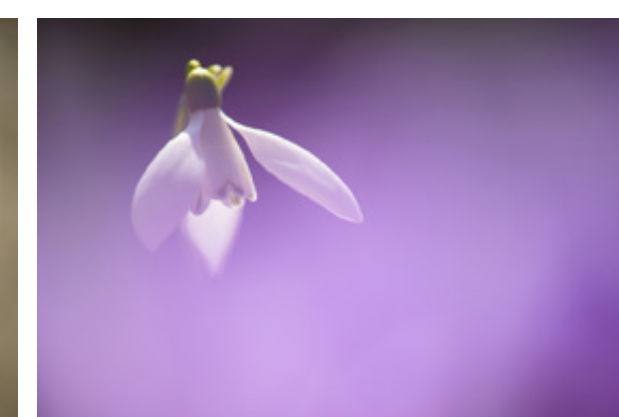
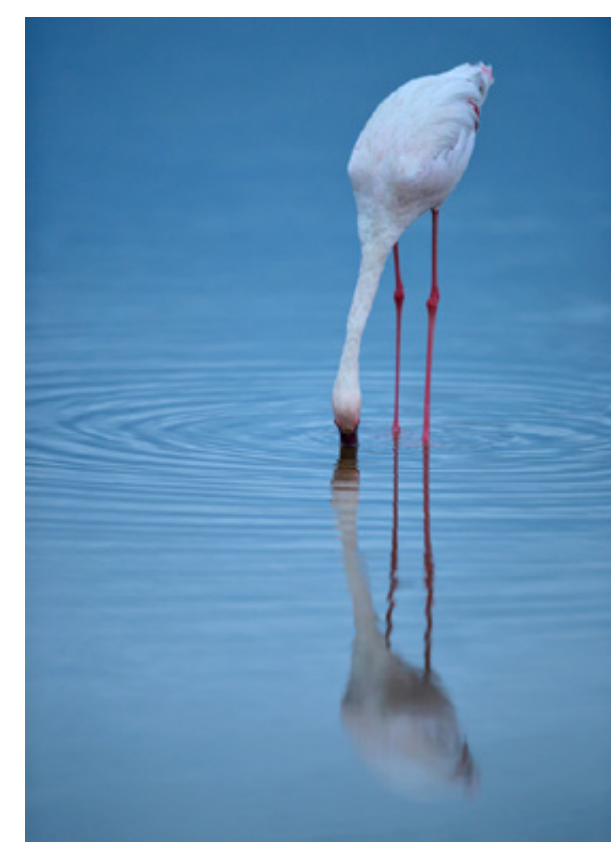
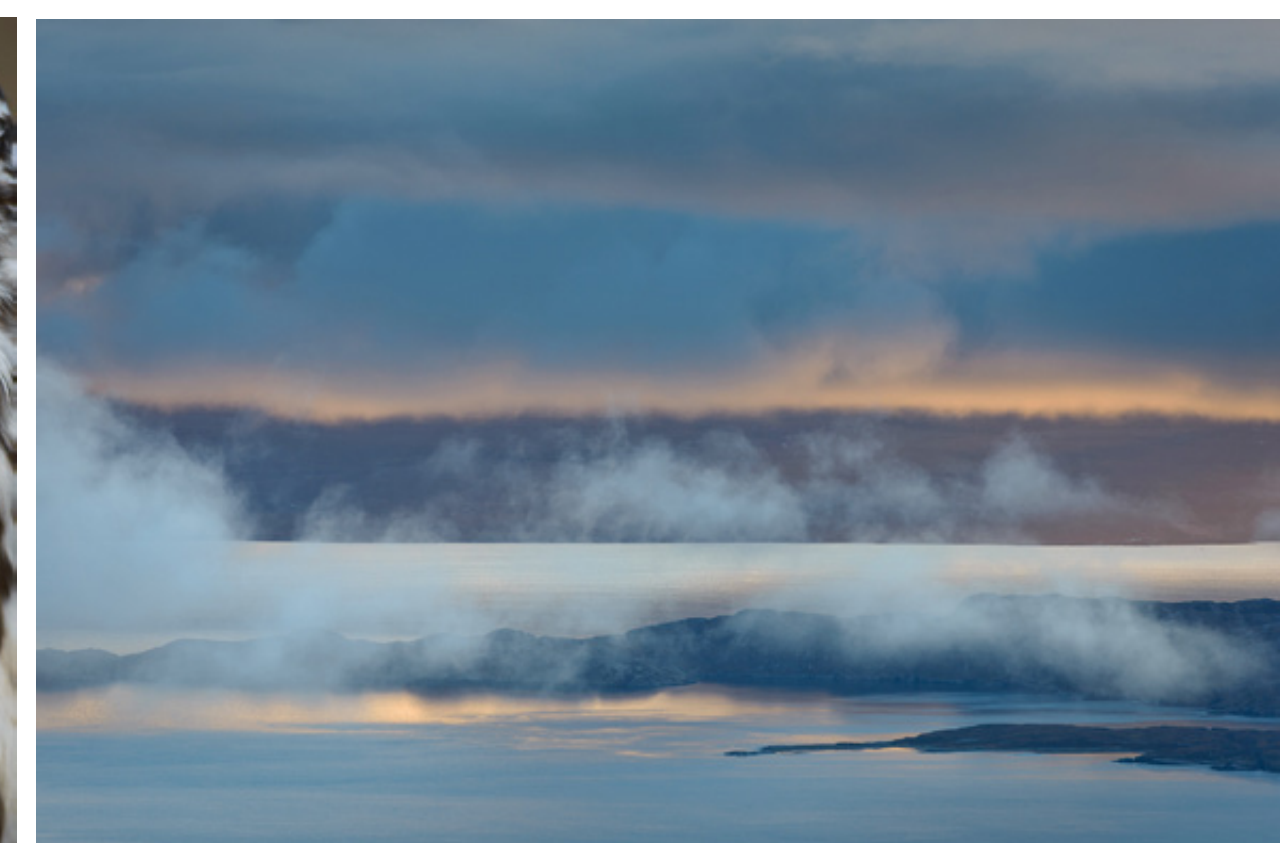
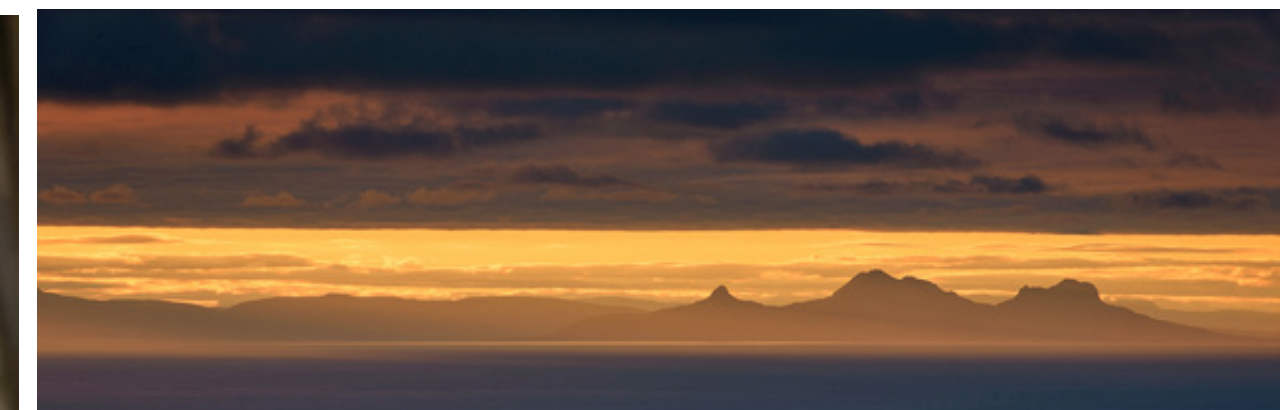
ARTICOLE

Test teren rucsac Manfrotto (65-66)

Rătări fotografice (67-70)

Kenya - safari cu 400mm f/2.8 (71-93)

Culorile Vietnamului (94-122)

Despre noi

PhotoLife s-a născut din pasiune pentru fotografie, iar acest lucru ne definește încă din 2007, când fotografii Dan Dinu a creat acest proiect. Totul a fost conceput astfel încât oricine să se poată regăsi în activitățile noastre, fie că este vorba de cursuri de fotografie, de workshop-uri, de photo tour-uri sau expoziții. Odată cu acest proiect am venit în întâmpinarea fotografiilor cu soluții la toate problemele generate de pasiunea pe care o împărtășesc. Indiferent că ați avut nevoie de teoria oferită de un curs, de practica oferită de o tură foto sau pur și simplu de un sfat, în tot acest timp am fost alături de voi și v-am sprijinit. Împreună am creat una dintre cele mai mari și serioase școli foto din România, iar pentru asta vă mulțumim.

Ne-am dezvoltat și reinventat continuu împreună și am încercat de fiecare dată să venim cu ceva nou, realizând astfel câteva premiere interesante în acest domeniu:

+ Din **2007** organizăm periodic cursuri de fotografie în Brașov, cursuri ce au trecut prin mai multe etape de dezvoltare, ajungând în prezent la versiunea 4.0. Când am lansat acest curs, a fost primul din Brașov și printre primele din țară, ce venea cu o formă modernă de prezentare, cu informații actualizate pentru fotografia digitală, cu studii de caz, cu multă interactivitate și cu o atmosferă prietenoasă.

+ În **2009** am lansat primul curs de fotografie online din țară, unic chiar și acum prin faptul că este interactiv și beneficiază de feedback constant, oferind celor ce participă ocazia să discute pe o platformă online dedicată, atât între ei cât și cu trainer-ul. În **2016** cursul a ajuns la versiunea 3.0, revizuită și completată cu noi informații, cu o grafică transformată și cu studii de caz îmbunătățite.

+ Tot în **2009** au fost lansate și primele sesiuni de workshop-uri foto. Am început cu destinații precum: Vulcanii Noroioși, Bucegi, Lacul Sfânta Ana, Cozia, Țara Lăpușului, Cheile Bicazului, Ceahlău, iar în anii ce au urmat am tot adăugat destinații noi: Ciucaș, Putna - Vrancea, Viscri - Sighișoara, Cazanele Dunării și Cincșor - Sibiu.

+ **2009** a mai adus și un alt tip de workshop, conceput sub forma unui training intensiv, pentru a învăța programul de editare Adobe Lightroom. Acesta a fost primul workshop din țară dedicat unui program de editare.

+ În **2010** am început organizarea de ture foto dedicate fotografierii avifaunei din Delta Dunării, ture pe care le-am conceput foarte specific, cu un grup mic de persoane și cu condiții optime de fotografiere din barcă. Tot în acest an am realizat și primele photo tour-uri dedicate fotografiei la pândă dintr-o ascunzătoare specială, pe care am construit-o la Dumbrăvița. Lista

© Cristian Cerghedeian

acestor programe dedicate fotografierii animalelor a fost completată în **2012** de o tură în Piatra Craiului concepută pentru fotografierea caprelor negre. Am fost primii din țară care am conceput astfel de photo tour-uri dedicate și vrem să continuăm acest lucru cu alte zone și specii.

+ Anul **2011** a adus la PhotoLife primele photo tour-uri externe, realizate în special pentru cei care au mai participat la cursuri și workshop-uri alături de noi. A fost doar primul pas, pentru că de atunci și până în prezent am mers în ture foto în Dolomiți (Italia), Chamonix - Mont Blanc (Franța), Noua Zeelandă, Irlanda de Nord, Islanda, Scoția, Lofoten (Norvegia) sau Iordania.

+ **2012** a adus ceva complet nou și la capitolul cursuri în Brașov, pentru că în acest am susținut un curs dedicat fotografiei de natură. Acesta este primul și singurul curs de acest fel din țară și are și o versiune online din **2013**.

+ Toamna lui **2013** a venit cu noi premiere, organizarea unui safari fotografic în Kenya, primul de acest fel

organizat în România. Ne-am continuat astfel lista turelor dedicate fotografierii de animale, iar turele de safari au continuat cu alte două țări africane, Uganda și Namibia.

+ În **2014** cursul online s-a îmbogățit cu o tematică nouă, dedicată fotografiei cu oameni. Acest curs a fost elaborat împreună cu Luiza Boldeanu și Tatiana Volontir și pentru că a avut mare succes, pregătim și sesiuni fizice ale acestui curs, în diverse orașe din țară.

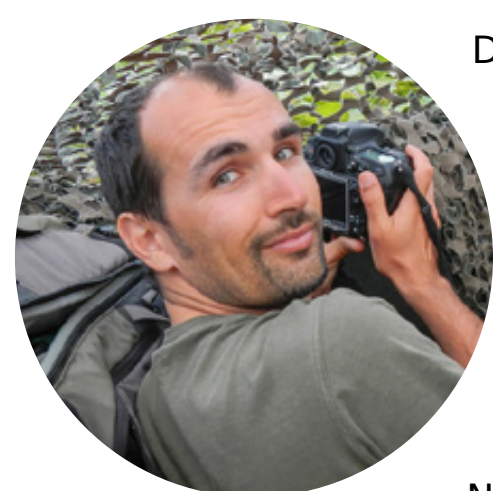
+ Anul **2014** a fost și începutul unei noi ere la PhotoLife, dat fiind că am început o colaborare mai serioasă și cu alți fotografi, la fel de motivați și dedicați ca Dan Dinu, cel care a susținut aproape toată activitatea timp de șapte ani. S-au alăturat Luiza Boldeanu și Tatiana Volontir pentru cursuri și workshop-uri dedicate fotografiei de portret, Horia Bogdan în poziție de co-trainer la unele ture foto externe și Dorin Bofan cu care am reînnoit colaborări mai vechi. Din **2016** s-au mai alăturat noi fotografi: Anca Cernoschi, Cristina Țintă și Mirela Momanu, cu ajutorul cărora vom dezvolta acest proiect cu noi tematici.

Echipa

Ne place să credem că PhotoLife nu înseamnă doar o școală de fotografie, ci înseamnă pasiune, dedicație și perseverență. Pasiune pentru ceea ce facem, dedicație pentru cei care aleg să fie alături de noi și perseverență pentru a ne dezvolta continuu. Trainerii noștri nu sunt doar niște simpli fotografi, ci oameni care încearcă să fie tot mai buni în ceea ce fac, care pun extrem de multă pasiune în munca lor și care, poate cel mai important, sunt deschiși să împărtășească și altora cunoștințele lor. Noi vă dezvăluim tot ce știm, pentru că numai astfel vom deveni la rândul nostru nevoiți să învățăm mai mult și să evoluăm continuu alături de voi.

Dan Dinu

fotograf / coordonator & trainer

Dan este fondatorul PhotoLife, proiect pe care l-a creat în 2007 și unde a organizat până acum foarte multe cursuri și workshop-uri. În prezent este președintele Forona (Organizația Fotografilor de Natură din România) și se implică în numeroase proiecte fotografice ce vizează protecția mediului, alături de cele mai importante ONG-uri din domeniu cum ar fi WWF sau Propark.

A fost publicat în numeroase reviste, printre care și National Geographic, a obținut numeroase nominalizări sau premii la concursuri de specialitate și a avut 5 expoziții personale. A vizitat și fotografiat până acum în peste 30 de țări și este unul dintre principalii noștri traineri la turele foto.

www.dandinu.net

Luiza Boldeanu

fotograf / asistent & trainer

Luiza a început să fotografieze din 2007, când s-a hotărât să ia cu ea imagini cu întâmplări și oameni de prin numeroasele țări pe care le-a vizitat. Fotografia documentară o atrage poate cel mai mult, însă nu a lăsat deoparte nici alte genuri fotografice, cum ar fi portretul fine-art și fotografia conceptuală. A ajuns printre finaliști la Sony Photography Awards bucurându-se și de o serie de publicări în reviste de profil. A participat la numeroase expoziții naționale și internaționale, cele mai de succes fiind cele legate de proiectul "Identities", dedicat fotografiei conceptuale.

Din 2014 susține la PhotoLife cursuri și workshop-uri despre fotografia cu oameni, dar și ture foto în diverse zone.

www.luiza-boldeanu-photography.com

© Dan Dinu

Tatiana Volontir

fotograf / trainer

Tatiana fotografiază de prin 2008, când a descoperit că își poate proiecta gândurile și stările în imaginile pe care le realizează. În timp, fotografiile ei au devenit repede apreciate și până în prezent a câștigat câteva concursuri naționale și a reușit să fie finalistă la Julia Margaret Cameron Award. A realizat două expoziții personale și a participat la mai multe expoziții de grup, naționale și internaționale.

Din 2014 organizează în cadrul PhotoLife, alături de Luiza Boldeanu, un curs dedicat fotografiei cu oameni și a susținut și câteva workshop-uri pe aceeași temă.

www.tatianavolontir.blogspot.ro

Horia Bogdan

fotograf / trainer

Horia este fotograf din 2007, însă a stat puțin mai departe de lumea fotografică din România, preferând ca în primii lui ani de activitate să călătorească și să interacționeze cât mai des cu fotografi, iubitori de natură sau reviste din afara țării.

Poate că acesta este motivul pentru care majoritatea imaginilor pe care le-a publicat se regăsesc în reviste sau publicații precum: Digital Camera World, Amateur Photographer sau Popular Photography. În 2012 a reușit să obțină un loc doi la Epson International Photographic Pano Awards.

Din 2014 este co-trainer la PhotoLife, unde a organizat alături de Dan Dinu mai multe ture foto, bazate în special pe zonele din Marea Britanie.

www.horia-bogdan.com

Anca Cernoschi

fotograf colaborator

După ce a studiat artele plastice și decorative timp de 7 ani, Anca a găsit în fotografie mijlocul tehnic perfect de a-și transpune conceptele în realitate, în special prin fotografia nud. Expozițiile personale, lucrările din colecții private din toată

lumea sau din colecțiile galeriilor din Tokyo sau Londra și numeroasele apariții în reviste de profil i-au marcat evoluția artistică. A câștigat premii la Nikon International Photo Contest, Julia Margaret Cameron Award și a fost nominalizată la Spider Awards și HIPA.

În curând va susține în cadrul PhotoLife un curs despre fotografia nud.

www.ancacernoschi.ro

Cristina Țintă

fotograf colaborator

Cristina a urmat Facultatea de Relații Internaționale și Studii Europene, însă pasiunea pentru fotografie a făcut-o să se apropie tot mai mult de acest domeniu. Este co-fondator și redactor șef al revistei online FOTO4all și Community & Content Specialist la F64.ro. De asemenea, a coordonat o

serie de e-book-uri despre fotografie. A publicat fotografii și articole în revistele din România și nu numai, a fost nominalizată și a câștigat o serie de premii la competiții precum: Black & White Spider Awards sau IPA. În 2013 a lansat cartea "De ce fotografia?" alături de Andrei Baciu și Dorin Bofan. În curând va iniția alături de Mirela Momanu un curs dedicat fotografiei de stradă la PhotoLife.

www.flickr.com/cristinatinta

Mirela Momanu

fotograf colaborator

Mirela a început să fotografieze din 2009, iar în scurt timp a ajuns să fie unul dintre cei mai cunoscuți fotografi de stradă de la noi. Este co-fondator al grupurilor Phototeam și OnSpot și curator la mai multe expoziții foto. Din 2014 este membră în APF Collective of International Street Photographers, iar din 2015 este membru în echipa de curatori a unuia dintre cele mai mari site-uri de fotografie din lume, 1x.com.

Mirela se va alătura echipei PhotoLife și va iniția alături de Cristina Țintă un curs dedicat fotografiei de stradă și alte activități legate de acest domeniu.

www.1x.com/mirelamomanu

Monica Năstase

fotograf amator / asistent

Monica s-a îndrăgostit de fotografie de la primul contact, atunci când tatăl ei i-a făcut cunoștință cu un Zenit. A început să experimenteze, însă abia în momentul în care și-a achiziționat un aparat DSRL și a urmat cursurile PhotoLife și-a dat seama că fotografia este mai mult decât credea ea. Prin PhotoLife a descoperit o lume fascinantă, cu oameni deosebiți.

Și-a exprimat dorința de a face parte din echipă și a avut norocul de a fi acceptată foarte repede. În prezent se ocupă de corecturi la cursuri, de evidența cursanților noștri și este un bun ajutor la evenimentele pe care le organizăm.

Dragoș Pîrnog

partener Explore Travel

Dragoș lucrează în turism din anul 2000 și se consideră norocos să activeze într-un domeniu atât de frumos, în care să își transforme pasiunea în muncă și invers. Din dorința de a ieși din tiparele clasice ale turismului de masă, a decis să își deschidă propria agenție de

turism. Explore Travel a fost înființată în 2006 și a inovat mereu pe piața de turism din România. Legătura dintre turism și fotografie este foarte strânsă, iar turele foto organizate până acum sunt printre cele mai frumoase excursii realizate. Colaborarea cu PhotoLife a început în 2013, iar de atunci am realizat foarte multe ture foto împreună.

www.exploretravel.ro

Iliuță Goean

fotograf colaborator / ghid Delta Dunării

Iliuță este un foarte bun ghid și cunosător al Deltei Dunării și unul dintre colaboratorii noștri cei mai vechi. Împreună cu el am dezvoltat la PhotoLife programe specializate pe fotografia wildlife încă din 2010.

Este ghid în Delta Dunării și fotograf din 2007 și este membru fondator Forona (Organizația Fotografilor de Natură din România).

A publicat imagini în diverse reviste și albume de profil și a participat la mai multe expoziții atât în țară cât și în afară, prin care a promovat de fiecare dată avifauna României.

www.descoperadeltadunarii.ro

Dorin Bofan

fotograf colaborator

Dorin fotografiază natura din 2006 și a publicat în tot acest timp fotografii, interviuri și articole în reviste tipărite sau online, precum National Geographic Romania, Photo Magazine, Foto-Video, FOTO4all sau Photo Travel. A participat la câteva concursuri de fotografie, câștigând sau fiind pe lista scurtă la International Photography Awards, Veolia Environnement Wildlife Photographer of the Year, Fotogeografica și Milvus Photo Contest.

Din 2015 a reluat o colaborare mai veche cu Dan Dinu în cadrul PhotoLife și organizează împreună ture foto în special în țările nordice.

www.dorinbofan.com

Cosmin Dumitrache

videograf colaborator

Cosmin a luat startul în domeniul producției video încă din adolescență, mai mult din curiozitate și din dorința de a experimenta lucruri noi. Treptat această încercare s-a transformat în pasiune și mai apoi a evoluat în munca lui de zi cu zi. A exersat timp de mai bine

de 10 ani și a învățat foarte mult din practică, iar faptul că și-a dorit întotdeauna să se perfecționeze l-a ajutat să își dezvolte creativitatea.

Din 2013 a început să colaboreze cu Dan Dinu la realizarea unor filme documentare și a pus bazele NDT, proiect dedicat filmului documentar.

www.visualbliss.ro

Serviciile noastre

PhotoLife vă oferă mai multe tipuri de servicii cu tematică fotografică, ce vă vor ajuta să vă dezvoltați pasiunea pentru călătorie și fotografie. Cursurile foto, indiferent că se desfășoară într-o sală de curs sau online, sunt destinate celor care vor să asimileze cunoștințele de bază despre fotografie, iar workshop-urile și photo tour-urile sunt destinate celor care vor să facă mai multă practică.

Curs foto

interactiv, intuitiv, prietenos

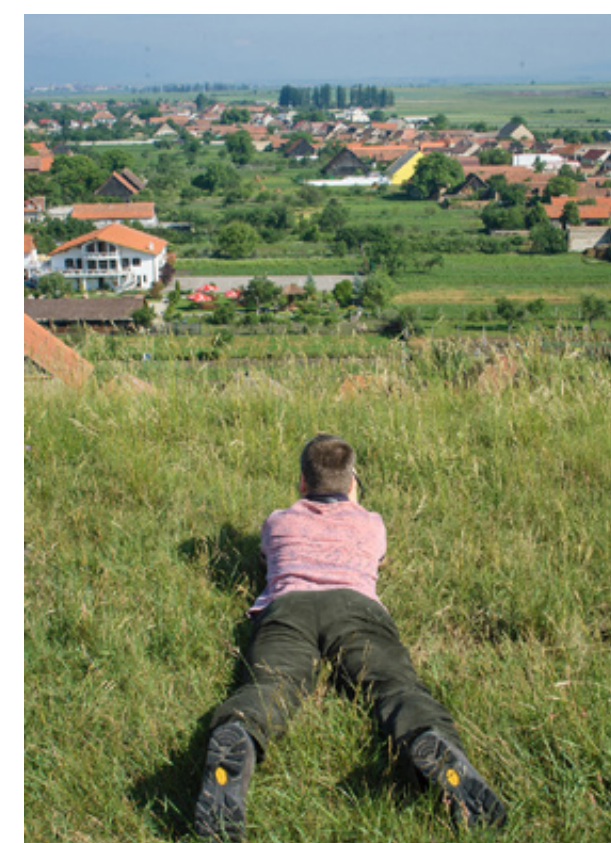
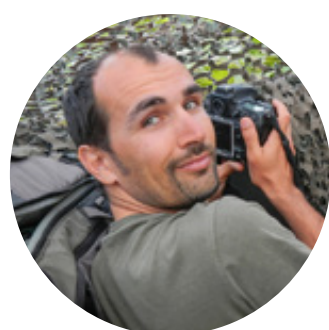
Susținem periodic cursuri dedicate inițierii în fotografie, fotografiei de natură sau fotografiei de portret. Aceste cursuri sunt predate de Dan Dinu, Luiza Boldeanu sau Tatiana Volontir și se pot întinde pe o perioadă mai lungă de timp, sau pot fi foarte intensive și concentrate într-un interval de 10 zile. Cursurile conțin atât lecții teoretice, cât și cursuri practice susținute în sală, în oraș sau în

diferite locuri cu potențial fotografic. Tematica este una foarte bine conturată, iar cursurile se bazează pe foarte multă interactivitate, pe studii de caz și pe multe imagini exemplificative. Ne bazăm atât pe experiența trainerilor, cât și pe un suport de curs de calitate.

Traineri

La cursurile noastre fizice puteți să vă întâlniți în acest moment cu trei dintre trainerii noștri: Dan Dinu, Luiza Boldeanu și Tatiana Volontir.

Dan predă cursul de inițiere din Brașov din 2007, acest curs fiind primul din oraș conceput în mod interactiv, cu durată relativ scurtă și specializat pe fotografia digitală. Chiar dacă de-a lungul timpului au mai existat și alte cursuri în Brașov, al nostru este cu siguranță cel mai longeviv. Din 2012 am început și un curs dedicat fotografiei de natură, pe care îl susținem și în București într-o versiune intensivă. Cursul foto despre cum să fotografiem oameni, susținut de Luiza și Tatiana, va fi lansat în curând și în București.

Cursuri foto disponibile:

[Inițiere în fotografie](#) | Brașov | Dan Dinu (ver. 4.0 update în 2016 | aprox. 500 pagini / 600 fotografii)

[Natura în fotografie](#) | Brașov & București | Dan Dinu (ver. 2.0 creată în 2016 | aprox. 550 pagini / 800 fotografii)

Cursuri foto în dezvoltare:

[Oamenii în fotografie](#) | Brașov & București | Luiza Boldeanu & Tatiana Volontir (disponibil în curând)

Curs foto online

singurul curs online interactiv din țară

Cursul online pe care noi îl susținem încă din 2009 este un serviciu unic în acest moment în România și este adresat celor care nu au posibilitatea să urmeze un curs fizic, oferindu-le astfel oportunitatea să își desfășoare activitatea oricum și oricând au timp, indiferent de zona în care se află. Acest curs poate fi urmat de oriunde din țară sau din străinătate. Lecțiile se pot descărca, iar asimilarea informațiilor se face fără a mai necesita o conexiune la Internet. Aceasta este necesară pentru încărcarea temei și pentru discuțiile cu îndrumătorul cursului. Fiecare curs, deși se desfășoară exclusiv online, are un caracter interactiv, cu multe discuții, exemple practice și studii de caz.

În acest moment există trei tipuri de cursuri disponibile, unul de inițiere, unul despre fotografia de natură și unul dedicat fotografierii oamenilor. Pe lângă un suport de

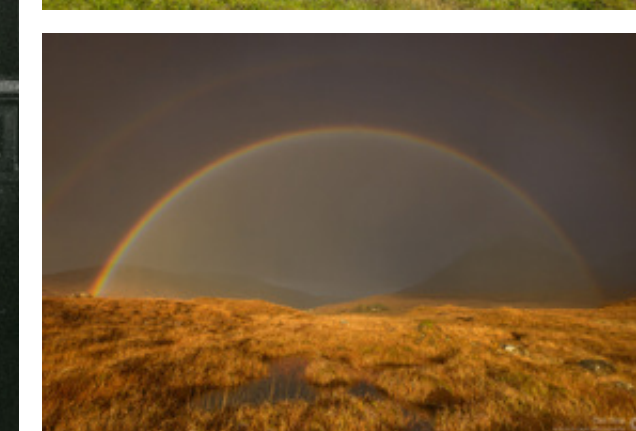
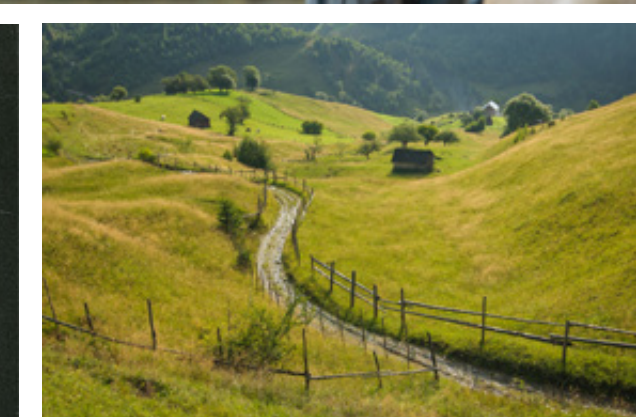
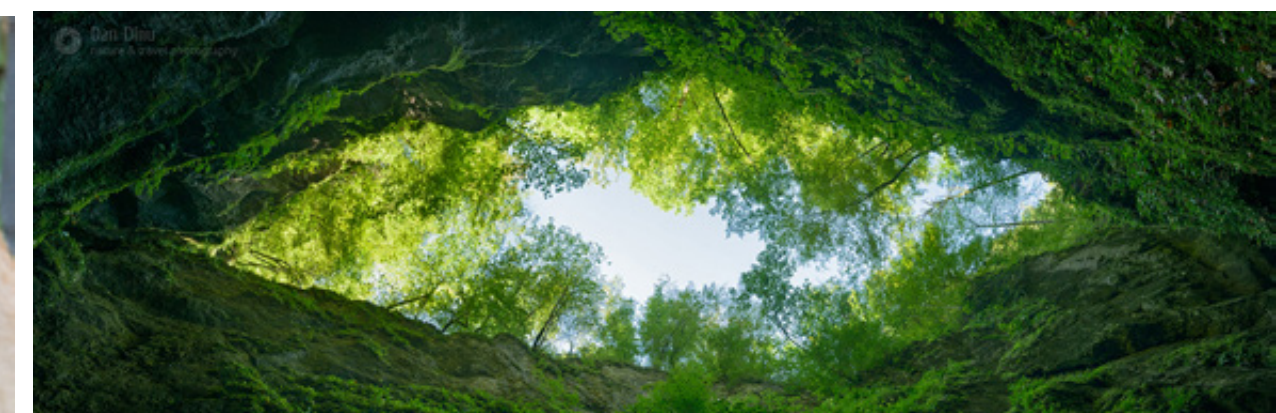
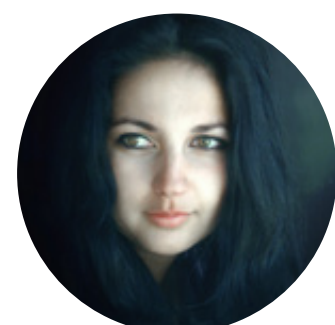
curs complet, cu multe informații, exemple și fotografii sugestive, din care să puteți asimila partea teoretică, vă așteptăm și cu un feedback constructiv pentru temele rezolvate. Puteți de asemenea oricând să puneți întrebări trainerilor despre ceea ce nu ați înțeles sau despre orice altceva ce vă interesează. Întregul curs este în așa fel structurat încât să puteți beneficia oricând de întregul nostru ajutor și suport.

Tematica este una foarte bine conturată și structurată, iar toate imaginile din curs sunt explicate, astfel încât voi să înțelegeți cât mai bine despre ce este vorba. Nu lipsesc studiile de caz și sfaturile practice, care să facă acest curs mai ușor de parcurs și mult mai interactiv. Discuțiile cu ceilalți colegi și temele pe care le puteți face publice pentru a le vedea și ei, ajută la o mai bună desfășurare și la mai multă interactivitate.

Traineri

Cele trei cursuri online disponibile în acest moment sunt susținute de Dan Dinu, Luiza Boldeanu și Tatiana Volontir. Dan se ocupă de cursul de inițiere și de cel de natură, iar Luiza și Tatiana de cursul dedicat fotografierii oamenilor.

În curând vom completa echipa și cu alți traineri care vor susține cursuri pe tematici inedite. Anca Cernoschi va elabora un curs despre fotografia nud, iar Cristina Țintă și Mirela Momanu unul despre fotografia de stradă.

Cursuri online disponibile:

[Inițiere în fotografie](#) | Dan Dinu (ver. 3.0 update în 2016 | aprox. 300 pagini / 600 fotografii)

[Natura în fotografie](#) | Dan Dinu (ver. 2.0 creată în 2017 | aprox. 400 pagini / 800 fotografii)

[Oamenii în fotografie](#) | Luiza Boldeanu & Tatiana Volontir (ver. 2.0 update 2016 | aprox. 400 pagini / 800 fotografii)

Cursuri online în dezvoltare:

[Nudul în fotografie](#) | Anca Cernoschi

[Fotografia de stradă](#) | Cristina Țintă & Mirela Momanu

[Fotografia de călătorie](#) | Dan Dinu & Luiza Boldeanu

[Lightroom - editarea și indexarea fotografiilor](#) | Dan Dinu

Workshop foto

Învăță fotografie în ritmul tău

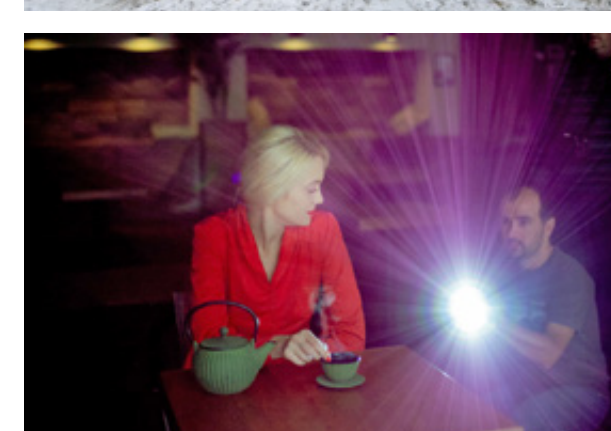
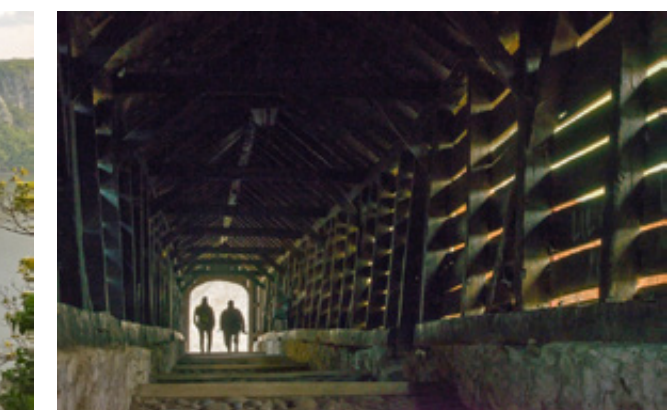
Un workshop este întotdeauna un prilej să învețați lucruri noi, să schimbați păreri, să comunicați, să vă faceți prieteni și să fotografiați zone inedite. Este cel mai frumos și practic mod de a combina teoria fotografică, uneori greu de asimilat, cu practica și cu feedback-ul de pe teren.

Workshop-urile noastre au în general trei părți distincte. Partea teoretică se asimilează sub forma unui slideshow cu informații, fotografii și studii de caz, adaptate tematicii. Partea practică este constituită din ședințe foto și deplasări pe teren, unde se vor pune în aplicare informațiile teoretice prezentate. Ultima parte este una în care vom vizualiza imaginile create și unde veți putea primi un feedback pentru ceea ce ați realizat. Pe lângă toate acestea vor mai fi discuții despre tehnici de editare a imaginilor și despre arhivarea și indexarea acestora,

videoproiecții interesante și spectaculoase, discuții libere și alte activități fotografice.

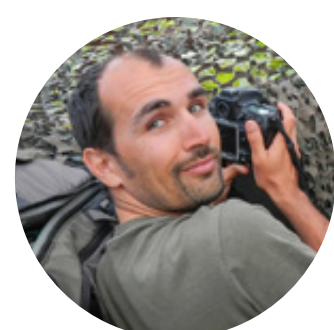
Un workshop este un spațiu de comunicare intensivă, așa că nu trebuie să vă feriți să vă implicați cât mai mult. Pe lângă partea teoretică și cea practică prezentate de trainer, experiența interpersonală este un lucru esențial la o astfel de întâlnire fotografică. La un workshop mergi să te întâlnești cu niște străini și să pleci acasă cu niște prieteni.

Ținem foarte mult la comunicare în astfel de întâlniri și vrem ca fiecare dintre voi să aibă sprijinul și atenția cuvenite. Acesta este motivul pentru care nu facem workshop-uri cu foarte mulți oameni și ne limităm de multe ori la grupuri de maxim 12, uneori chiar cu doi traineri pe grup.

Traineri

La workshop-urile noastre vă puteți întâlni cu trei dintre trainerii noștri: Dan Dinu, Luiza Boldeanu și Tatiana Volontir. Dacă Dan susține workshop-uri încă din 2009 în special dedicate fotografiei de natură și călătorie, Luiza și Tatiana sunt specializate pe fotografia de portret și colaborează cu PhotoLife din 2014.

Workshop-uri disponibile:

[Portretul fine-art](#) | Brașov | cu Luiza Boldeanu & Tatiana Volontir

[Cetăți medievale](#) | Cincșor - Sibiu | cu Dan Dinu

[Lightroom - editarea și indexarea fotografiilor](#) | Brașov | cu Dan Dinu

În curând:

[Colinele Transilvaniei](#) | Podișul Hârtibaciului | cu Dan Dinu

Workshop-uri din anii precedenți:

[Vulcanii Noroioși \(Buzău\)](#)

[La poalele Coziei \(Munții Cozia\)](#)

[Misterele Ceahlăului](#)

[Toamnă în Munții Vrancei](#)

[Culorile Toamnei \(Lacul Sfânta Ana\)](#)

[Prin Cheile Bicazului \(Hășmaș\)](#)

[Munte și fotografie \(Bucegi\)](#)

[Potecile Ciucașului](#)

Photo tour

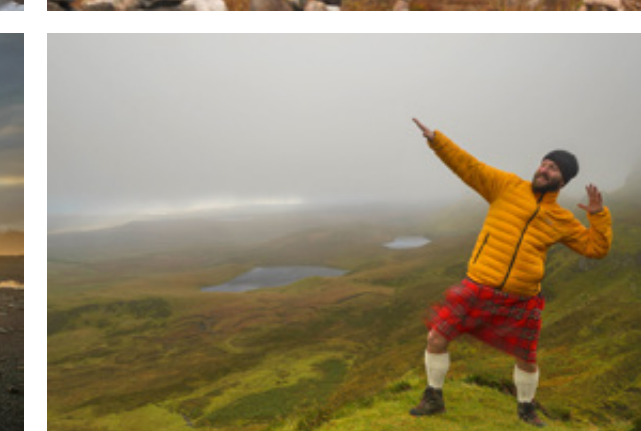
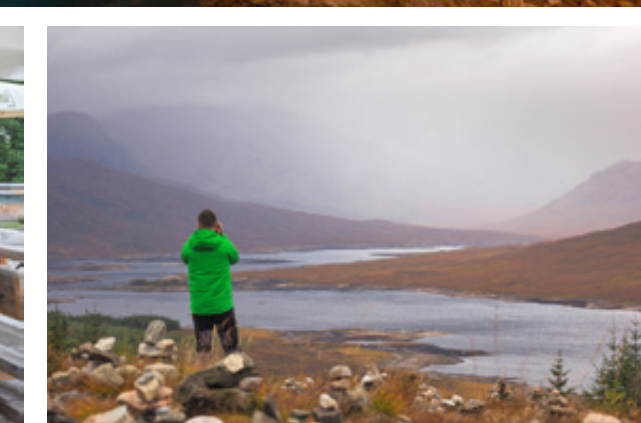
călătorește, descoperă, fotografiază

La photo tour îți oferim ture în locații inedite, în care atenția noastră nu mai este neapărat concentrată pe aspecte teoretice, ci mai degrabă pe descoperirea și exploatarea unor oportunități fotografice deosebite. Această descoperire a locurilor prin care mergi cu ajutorul fotografiei, îți va oferi de fiecare dată o mai bună înțelegere a oamenilor, culturii, peisajului sau faunei.

Fiecare photo tour își propune să exploreze orice oportunitate fotografică a unei zone. Chiar dacă nu o să mai existe ședințe teoretice clasice, orice întrebare tehnică își poate găsi răspunsul direct în teren, în fața subiectului. Photo tour-urile pe care vi le-am pregătit sunt atât în România, în zone în care ne axăm pe fotografiere și mai puțin pe teorie, dar și în afara țării, pentru a descoperi peisaje inedite și locuri interesante.

Dacă la un workshop petreceai alături de cei prezenți câteva zile, la un photo tour poți petrece până la câteva săptămâni. Experiența interpersonală este și aici un lucru esențial, pentru că în astfel de ture se pot lega prietenii de durată.

Pentru că grupurile mai compacte sunt mult mai unite și pentru că ne place să fim mereu o echipă cât mai echilibrată, de fiecare dată alegem să nu aglomerăm turele. În funcție de profilul fiecărui photo tour, grupurile formate au între 8 și 12 participanți. La fel ca și la workshop-uri, puteți beneficia chiar și de doi traineri pe grup, iar în anumite zone de ghizi locali specializați. Asta face ca orice photo tour organizat de noi să fie o experiență cât mai plăcută și personală.

Traineri:

La photo tour-uri vă puteți întâlni cu patru dintre trainerii noștri: Dan Dinu, Dorin Bofan, Horia Bogdan și Luiza Boldeanu. Dan susține astfel de activități din 2011, în 2014 s-au alăturat ca și co-traineri Horia și Luiza, iar din 2015 am reînceput o colaborare mai veche cu Dorin.

Photo tour-uri disponibile:

[Luminile nordului](#) | Lofoten - Norvegia | cu Dan Dinu & Dorin Bofan

[Coasta Spaniei](#) | Asturia & Biscaya | cu Dan Dinu

[În inima Deltei](#) | Delta Dunării | cu Dan Dinu

[Țara de gheață și foc](#) | Islanda | cu Dan Dinu

[Wildlife în Pantanal](#) | Brazilia | cu Dan Dinu

[Coasta Britaniei](#) | Franța | cu Dan Dinu

[Deșertul Omanului](#) | Oman | cu Dan Dinu & Luiza Boldeanu (în curând)

Photo tour-uri din anii precedenți:

[Safari în Kenya](#)

[Țărmurile Irlandei](#)

[Safari în Uganda](#)

[Tărâmurile Scoției](#)

[Coasta Jurasică \(Anglia\)](#)

[Aotearoa \(Noua Zeelandă\)](#)

[Crestele Dolomiților \(Italia\)](#)

[Safari în Namibia](#)

[Deșertul Iordaniei](#)

[Crestele Mont Blancului](#)

Ce ne-a inspirat

Ca voi toți și noi aici la PhotoLife suntem inspirați de lucruri frumoase ce ne îndeamnă să le fotografiem. Trainerii și colaboratorii noștri sunt mereu în căutare de locuri inedite, de idei noi, de provocări interesante și astfel vine și inspirația. Uneori din lucruri simple, alteori în colțuri îndepărtate ale lumii în care călătorim și de multe ori chiar de la voi, cei care ne însoțiți. Cu toții învățăm, așa că iată câteva dintre sursele noastre de inspirație din anul ce a trecut.

„Cel mai plăcut lucru pentru un fotograf de peisaj este momentul în care descoperă o locație nouă care să îl surprindă în totalitate. Așa a fost pentru mine zona de coastă din nordul Spaniei.

Chiar dacă Asturia și Biscaya erau oarecum pe o listă de călătorie, nu erau chiar pe pozițiile fruntașe. Motivația de a călători aici a venit odată cu invitația celor de la festivalul de fotografie Memorial Maria Luisa, desfășurat în Oviedo. După câteva zile de festival am pornit la explorarea zonelor de coastă și am avut surpriza să întâlnesc aici unele dintre cele mai spectaculoase plaje ale Europei. Cum nu am avut timp să îmi fac o documentare mai temeinică, parcă la fiecare pas surpriza era și mai mare. Uneori este chiar plăcut să te pierzi pur și simplu în peisajul pe care îl fotografiezi, fără o țintă anume și fără o anume imagine în minte. Totul se rezumă la relaxare și plăcere de a fotografia”- Dan Dinu

„Fotografiile foarte bune mă emoționează, atât cele realizate de mine, dar cu atât mai mult ale celorlalți fotografi. Astfel, sunt un fotograf pasionat, ce speră să producă cât mai multe imagini ce pot mișca privitorul.

Anul acesta a fost un an provocator pentru mine, nu neapărat din punct de vedere fotografic, ci personal. Însă dacă pot raspunde sincer la întrebarea: ce m-a inspirat?, atunci răspunsul ar fi: fotografia. Dragostea mea pentru fotografie, frumos, culoare, oameni, viață. De ce? Pentru că fotografia mă forțează să mă uit mai atent în jurul meu, să cunosc frumusețea ce nu poate fi explicată în cuvinte. Îmi deschide ochii să văd cele mai intrigante, neobișnuite, extraordinare frumuseți în locuri neașteptate, în oamenii obișnuiți ce ne înconjoară. Îmi înseninează orizontul, mă face să văd muzică și să ascult culori.

Fotografia mă provoacă de fiecare dată să captez esența unei emoții într-un anumit moment. Acea starea de spirit pe care ți-o poate insufla o imagine, foarte asemănătoare cu cea pe care ți-o poate sugera muzica de calitate.” - Luiza Boldeanu

“Practic fotografia de 20 de ani și încă, după atâta timp, reușește să mă uimească, să mă motiveze, să mă inspire. Merg pe munte cam tot de atâta timp și, la fel ca și fotografia, acesta reușește mereu să mă uimească, să mă motiveze, să mă inspire.

Combinăția dintre cele două pasiuni este mereu binevenită, iar anul acesta am avut parte de o experiență care era de mult timp pe lista mea. Să cobori într-o crevasă și să admiri gheața ascunsă de privirea umană timp de secole, este un adevărat privilegiu. Acolo jos, atârnat de-o coardă și rupt complet de lumea de deasupra, printre lumini și reflexii albastre și sunete abstracte și subtile, nu ai cum să nu-ți găsești măcar un strop de inspirație... cu atât mai mult cu cât realizezi cât de efemeră este lumea pe care o fotografiezi.” - Dan Dinu

„Cred că momentul, în acest caz, a fost mai impresionant decât orice imagine, iar asta este partea frumoasă a acestei pasiuni. Era din nou o dimineață mohorâtă în Scoția, însă condițiile s-au schimbat cu totul și, aproape de nicăieri, soarele a început să lumineze din spatele norilor, printre perdelele de ploaie, transformând întregul peisaj.” - Horia Bogdan

„Ce ne determină pe noi fotografiile să apăsăm pe declanșator? Cum reușim să transformăm ceea ce vedem zilnic într-o imagine extraordinară? Cum facem noi, cei care ar trebui să vedem mai mult, să ignorăm subiectul care este în fața noastră?”

Acestea sunt întrebări care pe mine personal mă bântuie în permanență. Așa că învăț tot timpul. Învăț să văd ceea ce mă înconjoară, îmi las deoparte probleme zilnice și încerc să mă las inspirată de oamenii care intră în viața mea și de lucrurile mici ce mă înconjoară.

Simona, personajul din imagine, este o fată plină de viață și extrem de expresivă. Am cunoscut-o din întâmplare, la ziua unei prietene foarte bune. Am făcut cunoștință și nu cred că au trecut 10 minute și i-am propus să îmi fie model. Atunci, acolo. A fost puțin surprinsă însă nu a trebuit să o conving. A spus da. M-am lăsat purtată de val și de ceea ce îmi inspira ea. I-am dat câteva indicații, explicându-i motivul fiecăreia, apoi am lăsat-o pe ea să se confunde cu personajul fotografiei mele.” - Luiza Boldeanu

Ce am susținut

Implicarea în diverse proiecte cu și despre fotografie este pentru noi o prioritate. Chiar dacă în acest an nu s-au ivit la fel de multe oportunități ca în anii trecuți, nu am renunțat la colaborări. Am susținut un festival de film montan, care sperăm noi să aibă din ce în ce mai multă vizibilitate, am continuat să promovăm concursuri de fotografie și expoziții și ne-am implicat activ în proiectele partenerilor noștri.

Alpin Film Festival

proiect pilot al unui festival binevenit în România

Când am primit solicitarea de a susține Alpin Film Festival, un proiect despre film, fotografie și carte cu tematică montană, nu am stat niciun moment pe gânduri. Un astfel de festival este mai mult decât binevenit în România, iar PhotoLife îi va fi alături și la edițiile următoare.

În cadrul acestei ediții pilot, printre documentarele internaționale de excepție, iubitorii de munte au putut vedea și câteva episoade din serialul Descoperă România Sălbatică, realizat de Dan Dinu și Cosmin Dumitrache.

Ne propunem și în 2017 să sprijinim festivalul cu o expoziție de fotografie și cu alte episoade din serialul nostru documentar. Acesta se va desfășura între 23-29 ianuarie la Brașov, Predeal și Bușteni.

Mai multe detalii despre festival și despre evenimentele din cadrul acestuia găsiți pe www.alpinfilmfestival.ro

© Dan Dinu (toate imaginile)

Milvus photo contest

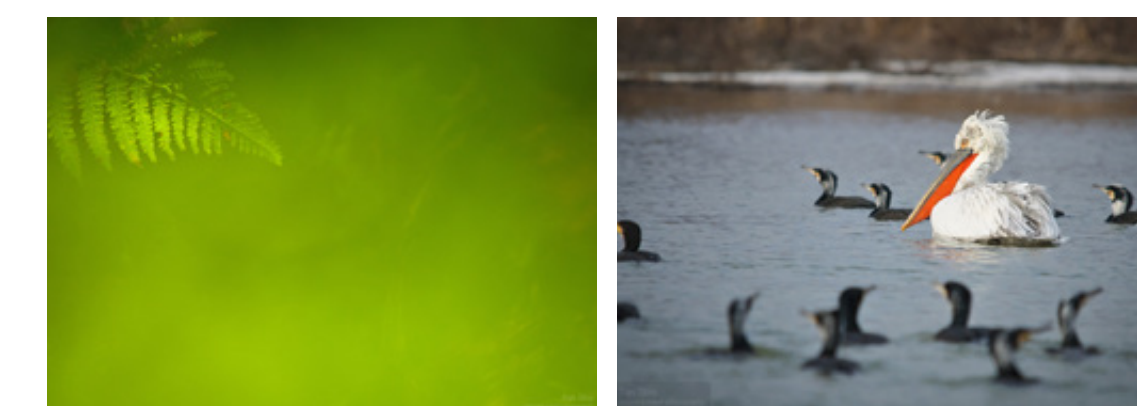
concurs dedicat fotografiei de natură

Nu greșim dacă afirmăm că Milvus photo contest este cel mai longeviv și mai important concurs foto de natură de la noi din țară. Ajuns la a opta ediție, an de an acest concurs ne încântă cu imagini minunate de la participanți din lumea întreagă, ce fac misiunea juriului format din Andras Tamas, Kerekes Istvan și Dan Dinu din ce în ce mai grea.

Este de apreciat faptul că, în această ediție, pentru prima dată în istoria concursului, au existat mai mulți

participanți din România decât din toate celelalte țări la un loc. Acest fapt dovedește că acest concurs a ajutat și la dezvoltarea fotografiei de natură de la noi.

Imaginile câștigătoare din acest an se pot vedea în galeria de pe www.milvus.ro/un-vernisaaj-cu-prietenii-naturii

Expuneri fotografice

filme despre trainerii noștri la F64

În 2016 am continuat să povestim despre fotografie cu prietenii noștri de la F64, iar de această dată a fost rândul Luizei Boldeanu să stea de vorbă cu Ana Măreșescu în cadrul emisiunii "Expuneri fotografice". Luiza a vorbit despre pasiunea ei pentru portret, fie el documentar sau artistic și despre cum fiecare imagine în parte ne leagă de omul și momentul fotografiat.

Acest nou film continuă seria începută de trainerii noștri, în care Tatiana Volontir a vorbit despre fotografia

de portret și cum te poți regăsi în imaginile pe care le realizezi, iar Dan Dinu despre întâlniri spectaculoase cu animale sălbatice sau despre aventuri din călătoriile lui.

Vă invităm să vedeți cele trei filme la link-urile de mai jos:

[Fotografia de portret](#) cu Luiza Boldeanu

[Fotografia de natură](#) cu Dan Dinu

[Fotografia de portret](#) cu Tatiana Volontir

"Călătoria alături de fotografie este încântătoare, din primul moment când pui mâna pe aparat și ești fascinat de tot ceea ce oferă tehnologia, de toate butoanele și funcțiile echipamentului, și până în momentul în care reușești să spui povești ce merită să fie auzite. La fel de minunat este să dăruiești, să împărtășești o bucățică sau mai mult din cunoștințele, experiența și trăirile fiecăruia dintre noi. Este extraordinar sentimentul când vezi oameni pe care la un moment dat i-ai călăuzit pe acest frumos drum, că ajung să prindă

glas și să te încante cu imagini extraordinare." - Luiza Boldeanu

© Luiza Boldeanu

Ce am inițiat

Anul acesta a fost unul plin. Am avut lansări de film și expoziții, am organizat a doua tabără PhotoLife, am continuat proiectele mai vechi și ne-am făcut planuri pentru altele mai îndrăznețe. Suntem mereu prezenți în viața fotografică din România, pentru că ne place să dezvoltăm cât mai mult acest domeniu.

Fotodocumentarea faunei

prezentare dedicată fotografiei documentare

Inițiat în 2014 de către PhotoLife în colaborare cu Librăria Okian din Brașov, proiectul „Întâlnire cu fotografia” își propune să aducă în fața publicului brașovean fotografii din diferite domenii, care să își prezinte portofoliul, proiectele, sau să susțină diferite prezentări.

Cristian Goga și Dan Dinu au inițiat o întâlnire în care cei prezenți au putut afla mai multe despre ce înseamnă fotografia documentară de natură. Acest domeniu este extrem de important din punct de vedere istoric, pentru că ne reflectă o lume care la un moment dat poate să nu mai existe. În același timp fotografia documentară este foarte importantă și pentru studiu. Aceste întâlniri vor continua și pe viitor, ori de câte ori vor exista fotografi interesanți care să participe.

© Cristian Goga

© Dan Dinu

Peisaje monocrome

expoziție foto Szabo Zsolt Andras

Librăria Okian din Brașov și PhotoLife au organizat în luna noiembrie o expoziție foto dedicată peisajelor monocrom. Szabo Zsolt Andras fotografiază din 2003 și a ales să abordeze partea mai artistică a peisajului, unde nu reprezentarea locației este scopul, ci redarea unor impresii personale. Expoziția a fost compusă numai din lucrări alb-negru de mari dimensiuni și a fost găzduită timp de o lună.

© Szabo Zsolt Andras

Peisaje britanice

expoziție de fotografie la Librăria Okian

Peisajele întâlnite în insulele britanice nu excelează neapărat în superlative geografice, însă cu siguranță au o subtilitate aparte. Irlanda de Nord vine cu faleze impresionante și peisaje de coastă inedite, Coasta Jurasică a Dorsetului te poartă printre plaje pline de fosile, iar Scoția te uimește în primul rând prin capriciile vremii ce îți oferă un peisaj dinamic și spectaculos.

Giant's Causeway, Dark Hedges, Insulele Skye și Eigg, Durdle Door, Old Harry Rocks, Glencoe și Old Man of Storr, sunt doar câteva dintre cele mai interesante locuri pe care le-am vizitat în cadrul turelor foto organizate în Marea Britanie.

Librăria Okian din Brașov și PhotoLife au organizat în luna septembrie o expoziție de fotografie care a reunit

cele mai inedite peisaje din zonele menționate. Dan Dinu, Laurent Lefevre și Vlad Popescu, au fost cei trei fotografi care au expus.

În deschiderea expoziției a fost proiectat și un film despre tura foto de recunoaștere din Scoția, în care Dan Dinu și Horia Bogdan au mers pentru documentare. Filmul este realizat în colaborare cu NTD (www.ntdfilm.ro) și Cosmin Dumitrache și îl puteți viziona la link-ul de mai jos. La finalul acestui scurt film o să vedeți că la ture nu este vorba numai de fotografie, ci și de bună dispoziție.

Scoția - <https://vimeo.com/182058138>

© Vlad Popescu

© Laurent Lefevre

© Laurent Lefevre

© Vlad Popescu

Nepal - portrete și povești

expoziție de fotografie la Ceainăria Open Heart

PhotoLife și Ceainăria Open Heart din Brașov au organizat în luna ianuarie un eveniment dedicat Nepalului. Deși această țară se remarcă mai ales prin prezența celor mai înalți munți din lume, oamenii care trăiesc aici sunt și ei remarcabili. Luiza Boldeanu a călătorit în Nepal și a adus în această expoziție câteva portrete ale acestor oameni, ce reușesc să își ducă traiul la poalele Himalayei.

Invitatul special a fost Segă, autorul cărților „Namaste - Un roman de aventuri spirituale în India” și „Namaste - Un roman de aventuri spirituale în Nepal”.

Pentru ca evenimentul să fie pe deplin reușit, participanții au avut ocazia să deguste un ceai nepalez oferit de gazdele noastre.

“Nepal este una dintre cele mai fascinante țări în care am pășit până în acest moment. De la „namaste”, salutul cu care îți urează bun venit și te binecuvântează, până la peisajele spectaculoase asortate cu frumusețea interioară a locuitorilor, Nepalul este o țară care îți schimbă modul în care gândești, acționezi și te comporti cu cei din jur. Este un loc al liniștii, regăsirii, blândeții și dăruirii. Este un loc care trebuie vizitat măcar o dată în viață.” - Luiza

Boldeanu

© Luiza Boldeanu (toate imaginile)

Descoperă România Sălbatică

serial documentar despre fotografie și natură

Fotograful Dan Dinu și videograful Cosmin Dumitrache au lucrat pentru acest serial mai bine de doi ani. Descoperă România Sălbatică își propune să te poarte prin intermediul fotografiei în unele dintre cele mai interesante zone ale țării, dar și să îți arate locuri mai puțin cunoscute, însă la fel de frumoase și pline de viață.

Serialul vine ca o completare la proiectul România Sălbatică, o inițiativă a lui Dan Dinu în colaborare cu WWF (World Wide Fund for Nature), cel mai mare proiect de fotografie de natură realizat până acum în țară. Dan a avut încă de la început în minte realizarea unui film documentar despre natura de la noi, însă totul a stagnat până când Cosmin și-a manifestat interesul să sprijine acest proiect. Cei doi au început să pună bazele NTD (Nature and Travel Documentaries) și au conceput acest serial documentar, care pe parcursul fiecărui episod vă va plimba printr-o altă zonă naturală deosebită.

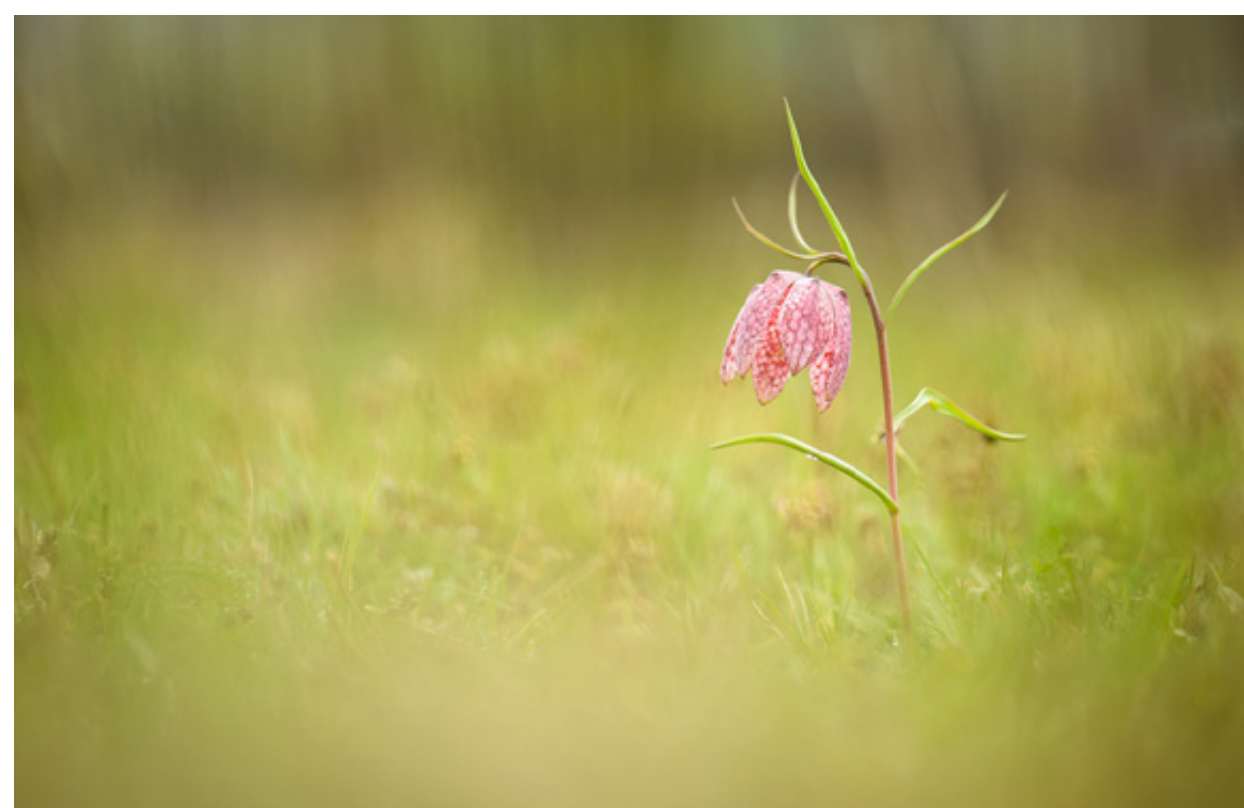
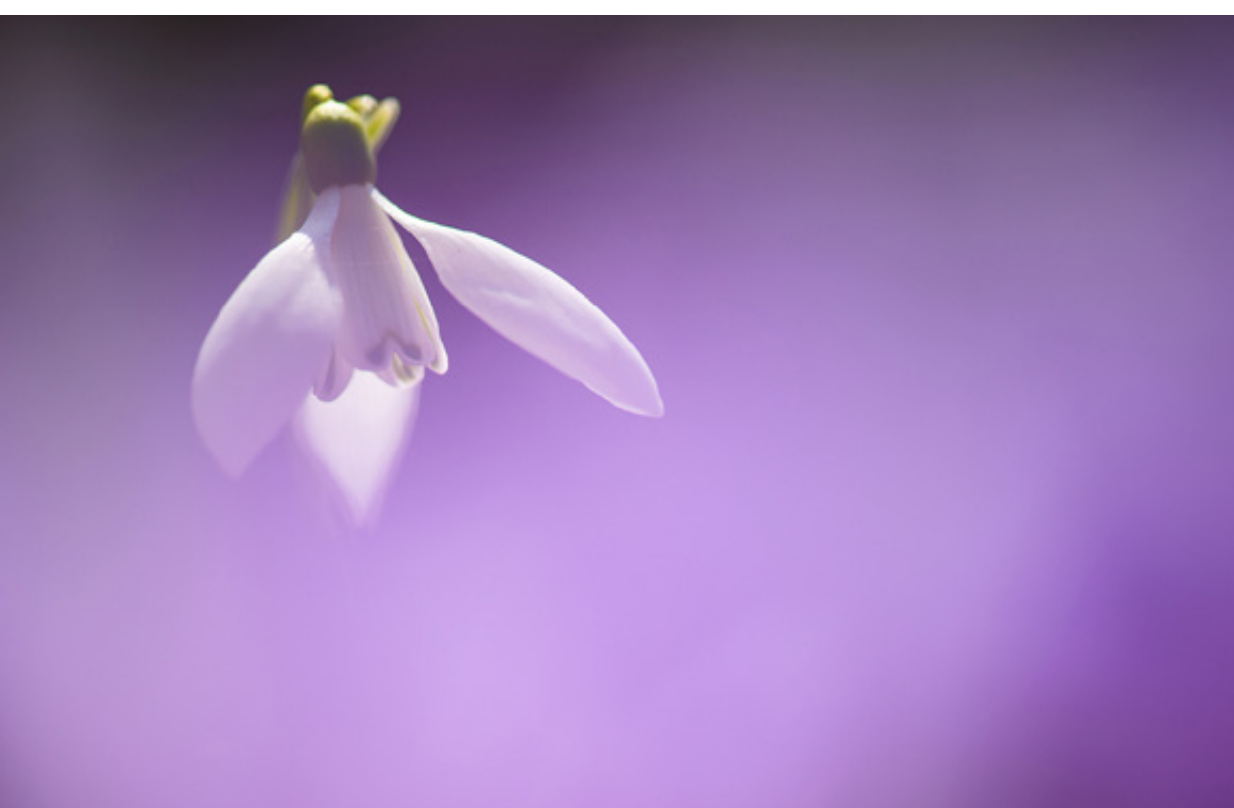
Dan este prezentatorul filmelor și, pe lângă informații despre locurile vizitate, vă va da multe sfaturi despre fotografie. Primul sezon este disponibil aproape integral, iar zonele prezentate sunt: Mestecănișul de la Reci din Covasna, Delta Dunării, Valea Ialomiței din Parcul Natural Bucegi, Zona Padiș din Parcul Natural Apuseni și Masivul Ciucaș. Ultimul episod va fi unul în care puteți afla povestea serialului și cum a fost realizat.

Pe 01 aprilie, odată cu premiera primelor două episoade la Brașov, a fost lansat și noul site România Sălbatică, unde cei pasionați de natură și fotografie pot găsi foarte multe informații despre ariile protejate de la noi. Site-ul va fi complet cu toate parcurile naționale și naturale din țară, dar și cu alte rezervații de interes.

Puteți urmări primul sezon al serialului Descoperă România Sălbatică pe www.ntdfilm.ro/descoperaromaniasalbatica

© Dan Dinu (toate imaginile)

PhotoLife expo

tradiția noastră de final de an

Pasiunea pentru fotografie ne îndeamnă mereu să descoperim locuri, emoții, idei, oameni, ca mai apoi să putem spune povești prin intermediul experiențelor trăite. Ca în fiecare an, împreună cu Librăria Okian din Brașov, am organizat o expoziție foto în care să se regăsească o parte din imaginile pe care participanții la turele noastre foto le-au realizat în anul care s-a încheiat.

Am călătorit împreună în Anglia, Scoția, Franța, Norvegia, Vietnam și desigur România. Am descoperit cu uimire amoniții de pe Coasta Jurasică a Dorsetului, ne-am minunat de vremea capricioasă a Scoției, am alergat după aurore boreale în Lofoten, ne-am coborât într-un ghețar în Chamonix, am simțit puterea valurilor în Bretania, am fost uimiți de vacarmul Hanoiului și de orezăriile vietnameze, ne-am bucurat de păsările Deltei, de oamenii Maramureșului și de cetățile medievale ale Transilvaniei.

Am fotografiat împreună, am mâncat împreună, am povestit, am simțit, am glumit și ne-am bucurat de fiecare experiență în parte.

Toate imaginile din expoziție sunt realizate în cadrul turelor foto organizate la PhotoLife, indiferent că au fost ture practice de la curs, workshop-uri din țară sau photo tour-uri în diverse colțuri ale lumii.

Fotografiile care expun sunt: Alexandru Bobeică, Alexandru David, Andra Panduru, Constantin Bordian, Cristian Cerghedeau, Florentina Tîlvîc, Gabriela Pătrășcan, Gheorghe Butoeru, George Pancescu, Georgian Manea, Irina Roșca, Laurent Lefevre, Lehel Gyorgy, Luiza Cerghedeau, Radu Popovici, Raul Bambu, Răzvan Iliescu, Remus Munteanu, Sorin Tarcea și Vlad Popescu.

Tabăra PhotoLife Apuseni

un eveniment dedicat pasiunii pentru fotografie

Începută anul trecut, Tabăra PhotoLife a continuat și în acest an, cu o locație nouă. Dacă data trecută am mers la [Casa de Oaspeți Cincșor](#), de data aceasta am ales Cabana Cetățile Ponorului. Situată în inima Parcului Natural Apuseni, cabana ne-a oferit accesul facil la toate atracțiile majore ale zonei.

Am fotografiat, ne-am bucurat de drumeție și de natură, ne-am simțit bine și, poate cel mai important, am realizat încă o dată că este mereu important să fii deschis.

Ca și data trecută o parte dintre participanți au fost selectați în urma unui concurs, iar cealaltă parte sunt prieteni mai vechi care ne-au însoțit în multe dintre turele noastre. Vrem să ne menținem acest obicei și să organizăm o tabără foto și anul următor, mai ales că în 2017 PhotoLife împlinește 10 ani de activitate, iar acest lucru merită sărbătorit.

Imaginile participante la concurs le puteți vedea în galeria de pe pagina noastră de [Facebook](#).

Mai multe despre gazdele noastre din Apuseni găsiți pe [www.padis.ro](#).

Ce ni s-a întâmplat

Pășanii poate avea oricine, indiferent de cât de bun fotograf este sau de cât de pregătit este. Norocul se mai și termină uneori când îți este lumea mai dragă. Un aparat se mai poate defecta, un avion se mai poate anula, o mașină se mai poate strica și putem continua așa mult și bine cu astfel de scenarii. Important este să privești înainte cu optimism și să percepi totul ca pe o aventură și, de ce nu, ca pe o oportunitate.

De la Canon la Nikon și înapoi

sau cum să te adaptezi oricărei situații

Într-o după-amiază târzie în Scoția, în mijloc de tură PhotoLife, pe plaja neagră de la Talisker Bay. Trece un val puternic de ploaie, apar culori frumoase de apus, valuri sunt destule, toate decurg bine de tot... dar când ți-e lumea mai dragă... poc!

Aparatul meu refuză să mai declanșeze. Îl verific un pic, mă consult, ne sfătuim... E clar, a cedat obturatorul. Problema principală nu este că nu mai fac poze aici, ci că a doua zi este programat un răsărit frumos la

Old Man of Storr, iar după, o vizită la Quiraing, două locații antologice în Isle of Skye. Am dat de naiba.

Dan Dinu are cu el un body de rezervă. Perfect, însă problema numărul doi este că-i Nikon, iar eu am Canon și patru obiective la el. Cu alte cuvinte, am din nou aparat, dar n-am lentile. Lumea e darnică însă, iar unul dintre participanți îmi cedează un obiectiv de 50mm pe care-l folosește mai rar. Dan îmi mai dă din când în când fie wide-ul fie tele-ul, însă mai mult ne încurcăm umblând unul după altul, așa că prefer să rămân aproape numai cu 50-ul. Mă aștept ca următoarele zile să fie nasoale, cu multe oportunități fotografice ratate. Ce a urmat

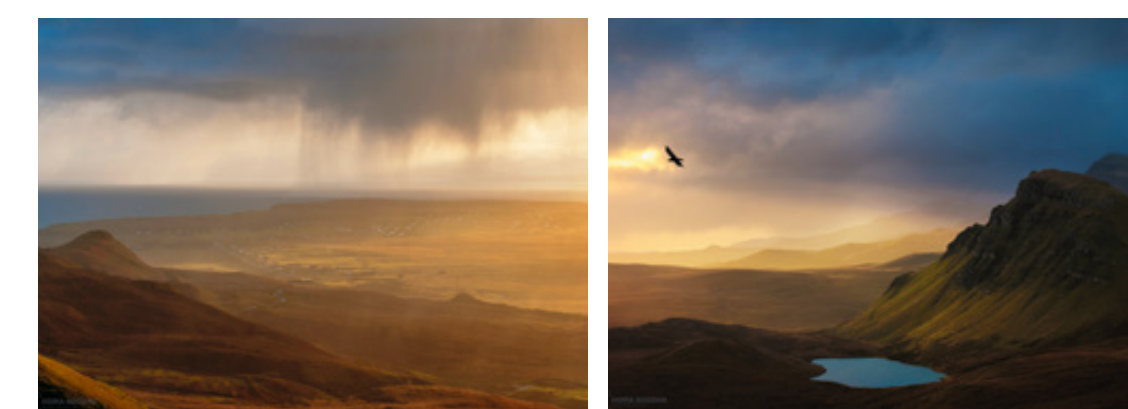
© Horia Bogdan

însă, m-a luat cu totul prin surprindere. După puțin timp de obișnuință cu butoanele și setările și o regândire din temelii a felului în care percep peisajul din jur, am ajuns acasă cu imagini care îmi plac mai mult chiar și decât cele făcute cu toate "jucăriile" mele.

Desigur, ajută să ai puțină experiență, însă ceea ce vreau să subliniez este că nu are importanță marca sau modelul aparatului cu care fotografiați. Nu asta vă face fotografi excepționali, nu asta vă scoate în evidență. Tehnica trebuie să fie pe planul doi, iar toate discuțiile gen Canon vs. Nikon sunt inutile. Ar trebui mai degrabă să căutăm să maximizăm potențialul lucrurilor pe care

le avem, indiferent că aici discutăm de un aparat, un obiectiv, un moment special sau pur și simplu natura din jurul nostru. Leșirea asta din zona de confort este foarte benefică pentru creativitatea unui fotograf.

Horia Bogdan

Turele noastre

Anul 2016 a fost unul destul de plin în ceea ce privește turele, iar locațiile alese au fost care mai de care mai inedite. Am început pe Coasta Jurasică a Dorsetului și am mai mers pentru al doilea an în Scoția și Norvegia, am mers pentru prima dată în Vietnam și Bretania și am refăcut o tură mai veche în zona Chamonix - Mont Blanc. Normal că nu au fost neglijate nici turele din țară care însă, ca și anul trecut, au fost într-un număr mai mic. Ca de fiecare dată ne-am dedicat grupurilor formate și ne-am făcut prieteni noi, unii pe care cu siguranță o să îi mai întâlnim și cu alte ocazii. Vă mulțumim că ne-ați fost aproape.

Coasta Jurasică

prima tură din Anglia alături de Dan Dinu și Horia Bogdan

Ne-am făcut o tradiție din a merge și fotografia zonele de coastă din Marea Britanie, iar Coasta Jurasică a Dorsetului din Anglia nu avea cum să lipsească din planurile noastre. Ca de obicei pentru turele din Marea Britanie, și aceasta a fost condusă de Dan Dinu și Horia Bogdan.

Printre destinațiile în care am fotografiat, s-au regăsit celebra arcadă de la Durdle Door, coasta albă de la Old Harry Rocks, plajele Man-O-War și Burton Bradstock, zona plină de amoniți de la Kimmeridge Bay, farul Portland Bill și castelul Corfe.

Deși vremea a fost foarte însorită pentru un astfel de loc, am avut totuși momentele noastre de lumină bună. Ca de obicei atmosfera a fost relaxată, am mâncat bine, ne-am distrat și am fotografiat.

Odată cu această tură am acoperit nu mai puțin de trei zone din Marea Britanie, Dorsetul venind ca o completare la Glencoe și Isle of Skye din Scoția și ținutul Antrim din Irlanda de Nord. Chiar dacă anul viitor nu avem programat niciun photo tour în Marea Britanie, sigur vom reveni cu o nouă locație inedită.

© Dan Dinu

Culorile Vietnamului

prima tură organizată de PhotoLife și Explore Travel în Asia

Trebuie să mărturisim că photo tour-ul din Vietnam a fost cea mai mare aventură a noastră din acest an. A fost inedit, într-o lume în care nu mai fusesem până acum și o premieră pentru PhotoLife pentru că organizam prima dată ceva în Asia.

Un grup restrâns, focus pe oameni și mai puțin pe peisaj, o lume complet diferită de ceea ce știam cu toții și un ghid care ne-a distrat mai mereu cu engleza lui, iată care au fost punctele forte ale turei.

Am avut ocazia în Vietnam să supraviețuim agitației din Hanoi, să ne aventurăm pe poteci de munte printre

satele din Sapa și să întâlnim oamenii minunați care își duc traiul aici, să vizităm o piață locală plină de culoare, să ne plimbăm printre orezării atât pe jos cât și cu barca, să admirăm peisajul inedit din Tam Coc, sau să navigăm printre sutele de insule din Halong Bay. A fost o aventură dincolo de o tură foto.

Dacă ne-am distrat sau nu, puteți deduce din imaginile alăturate iar dacă am și reușit ceva imagini interesante, o să ne puteți spune după ce citiți articolul de la finalul revistei, dedicat acestei ture.

Tărâmurile Scoției

a doua tură foto în capricioasa Scoție alături de Dan Dinu și Horia Bogdan

Și de această dată photo tour-ul din Scoția a stat sub semnul capriciilor vremii. Am îndurat ploaie, am îndurat vânt și ceață, însă am și fost martorii unora dintre cele mai spectaculoase momente, când vremea s-a limpezit și ne-a demonstrat că într-un astfel de loc este important să fii perseverent.

Am fotografiat ca de obicei în Glencoe și Isle of Skye și pe lângă zonele pe care le-am explorat anul trecut, am

mai căutat și unele noi. Normal că am mers și pe la o distilerie, normal că am mâncat și un steak de Angus sau un pește proaspăt prins în apele loch-urilor.

Așa cum v-am obișnuit, după două ture într-o locație, încercăm să venim mereu cu ceva nou, iar în Scoția o să ne mai întoarcem cu siguranță, pentru că, atât pentru Dan Dinu cât și pentru Horia Bogdan, această țară a devenit una de suflet.

Crestele Mont Blancului

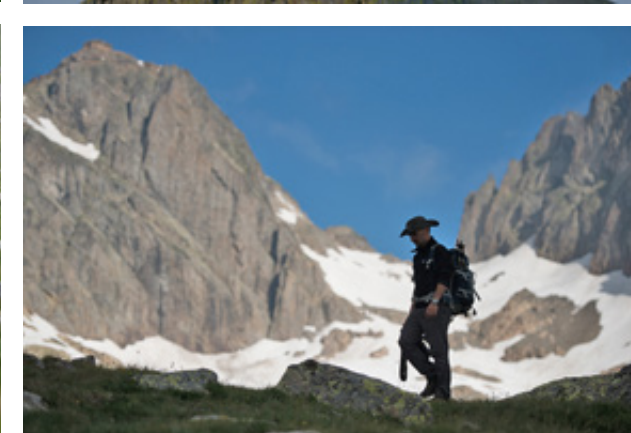
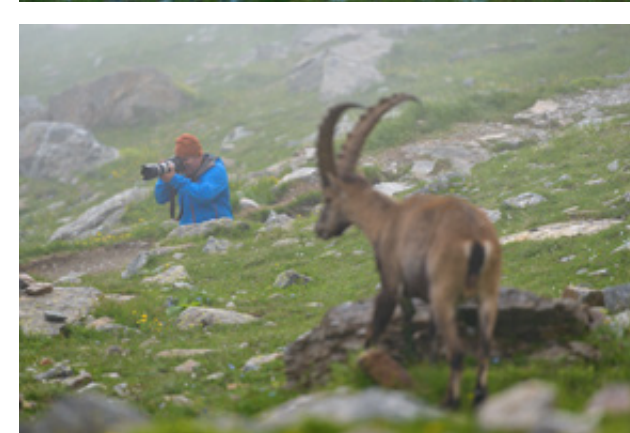
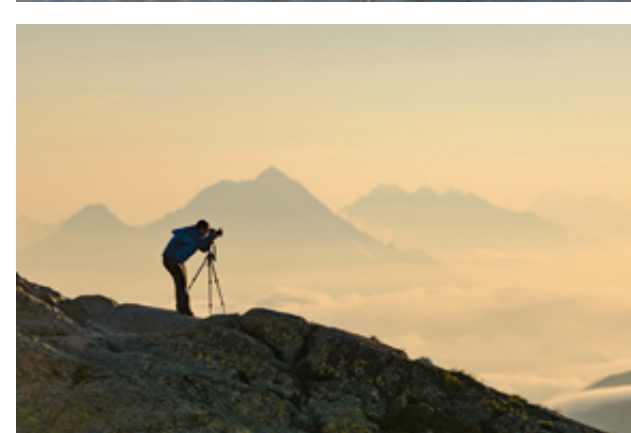
o tură de fotografie și munte veritabilă în lumea Alpilor

O tură foto nu este doar o tură foto, este o aventură, iar acest lucru ni s-a demonstrat pe deplin în zona Chamonix - Mont Blanc. Am avut parte de multe peisaje frumoase, de animale sălbatice prietenoase, de adrenalină și tot ce mai trebuie pentru o aventură completă pe munte. Dacă mai punem la socoteală și nopțile la cabanele alpine, atmosfera de munte și nenumăratele porții de tartiflette (mâncare specifică zonei de munte), zicem noi că am găsit rețeta perfectă pentru încă o tură reușită alături de un grup minunat.

Nu te poți bucura de peisajele din zona văii Chamonix fără a încerca să stai la cabanele alpine, acolo unde simți cu adevărat că faci parte din munte, că îl înțelegi că reușești să îi afli o parte din secrete.

Întreaga noastră tură a fost o continuă urcare și coborâre de pe versanții din zonă, pentru a fotografia din cele mai frumoase și inedite locuri. Trebuie să recunoaștem însă că am folosit din plin și rețeaua excelentă de transport pe cablu, pentru a ne ușura munca și așa destul de grea.

Am mers în căutarea marmotelor și a caprelor Ibex, am urmărit performanța alpiștilor, am coborât în crevase pentru a vedea frumusețea ghețarilor, ne-am bucurat de peisaje superbe și de momente minunate. Iar pe lângă asta, probabil că am reușit unele dintre cele mai frumoase poze de making of dintre toate turele noastre.

Luminile nordului

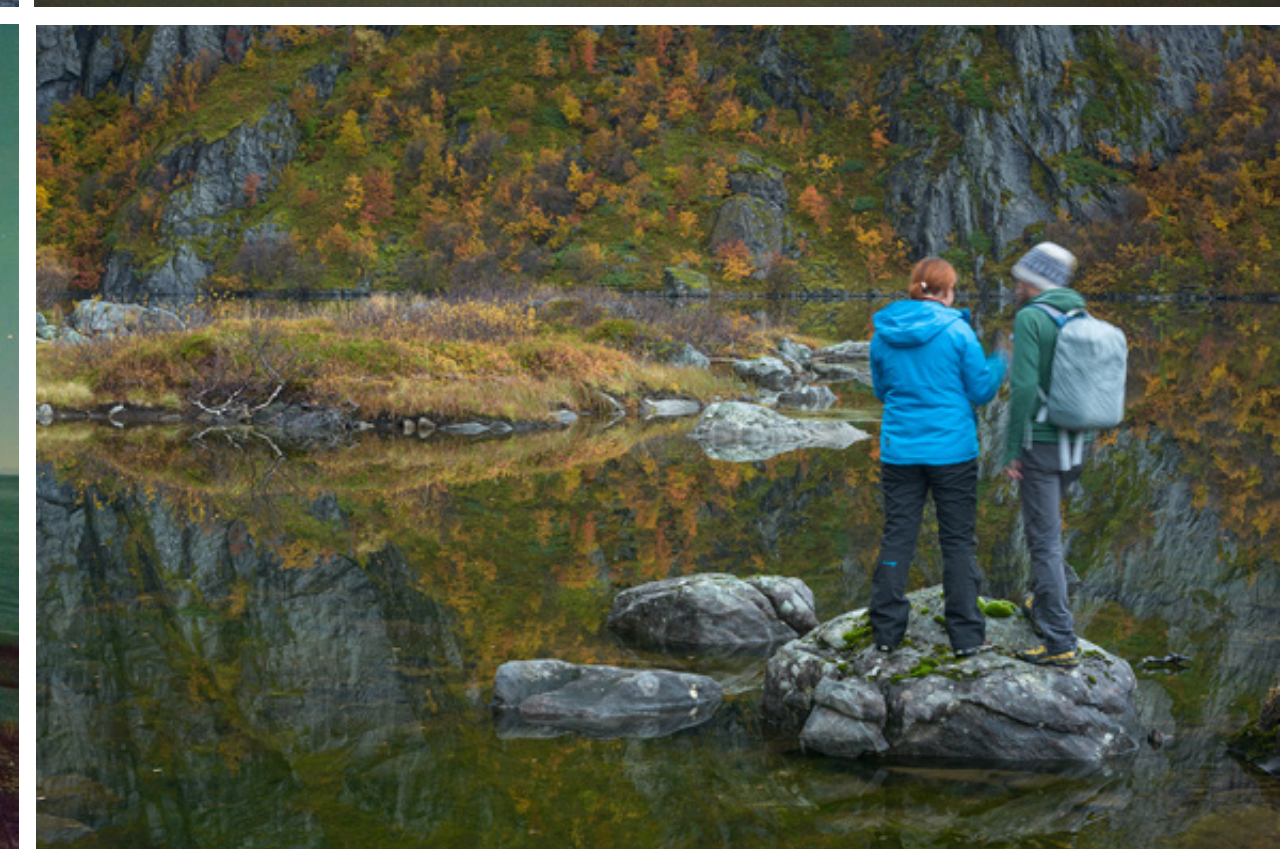
pentru a doua oară în căutarea Aurorelor Boreale

Este extrem de greu să te desprinzi de o tură precum cea din Lofoten de anul acesta. Mirajul luminilor verzi de pe cer rămâne cu tine mult timp și chiar și pentru cei care nu le văd pentru prima dată, este în continuare extrem de impresionant.

Și în această tură am avut noroc cu Aurorele și am prins o vreme numai bună să le fotografiem. Sincronizarea cu luna plină a fost foarte bună și a ușurat extrem de mult expunerea. Am mai avut culori superbe de toamnă, am avut lacuri, fiorduri, reflexii, vegetație arctică și, mai presus de toate, oameni faini alături de care să împărțim totul.

Ne-am distrat, ne-am minunat, am împărțit potecile, mâncarea, Aurorele, luminile de la frontale și hohotele interminabile de râs. A fost în mai puține cuvinte o tură minunată.

În 2017 ne întoarcem în Lofoten, de data aceasta în martie, pentru a vedea peisajul cu zăpadă și pentru a da altor oameni șansa să se bucure de acest spectacol minunat de pe cerul nordului. Vom continua aceste ture în Norvegia și cu alte locații, așa că țineți aproape și nu uitați că o Auroră Boreală este un lucru care trebuie văzut măcar o dată în viață.

Coasta Bretoniei

un photo tour minunat într-o locație de excepție

Ultima noastră tură externă din acest an a fost pe Coasta Bretoniei, o locație nouă din portofoliul nostru. Nu credeam că o să găsim în Europa o zonă la fel de capricioasă ca Scoția la vreme, însă Bretonia ne-a încântat cu ploaie, cu vânt, cu grindină, cu valuri, cu lumină caldă... cu tot ce trebuie. A fost o adevărată provocare fotografică, dar și o încântare. Plimbările prin estuarul de la Mont Saint Michel sau pe meterezele din Saint Malo, labirintul de granit roz în care ne-am căutat unghiuri inedite și

farurile spectaculoase, au făcut deliciul turei. Alături desigur de mâncarea de aici. Nu se compară nimic cu o baghetă proaspătă mâncată imediat ce te întorci de la un răsărit de soare. Experiența culinară a însemnat însă mult mai mult iar Dan Dinu și Laurent Lefevre, bucătarii de serviciu, și-au cam făcut de cap.

Continuăm aventura și anul viitor, așa că vă așteptăm deja să vă înscrieți pe www.photolife.ro/Coasta-Bretaniei

Portretul fine-art

două workshop-uri dedicate exclusiv portretului și susținute de Luiza Boldeanu și Tatiana Volontir

Credem că adevărata creștere personală poate surveni numai dacă ești într-o continuă căutare și încerci constant să ieși din zona de confort, încercând lucruri noi sau confruntându-te cu situații necunoscute. Workshop-urile formează acel mediu care te poate face să vezi lucrurile diferit. Provocarea vine de la faptul că intri pentru câteva zile într-o comunitate cu oameni necunoscuți, care au filozofii diferite, moduri de învățare și aprofundare diferite și, de ce nu, viziuni diferite. Nici nu îți poți imagina cât de multe poți învăța la o astfel de întâlnire.

Workshop-ul dedicat portretului fine-art a luat naștere datorită dorinței noastre de a diversifica oferta deja existentă și a avut un succes enorm anul trecut la prima

ediție. Drept urmare, anul acesta, deși aveam o singură sesiune pe site, a trebuit să facem două. Cei prezenți au putut învăța de la Luiza Boldeanu și Tatiana Volontir tainele portretului conceptual și fine-art, au aflat cum să folosească lumina în avantajul lor, cum să compună, au învățat despre simbolistică, despre inspirație și despre cum să spună o poveste.

Vom continua această serie de workshop-uri și, pentru a fi mai aproape de voi, vom încerca să le organizăm și în alte orașe. Până atunci însă, următoarea sesiune va fi tot în Brașov, iar mai multe detalii găsiți în curând pe www.photolife.ro

© Luiza Boldeanu

Cetăți Medievale

workshop vechi într-o nouă locație

Primul nostru workshop din acest an a fost unul mai vechi dar îmbrăcat în haine noi. Am păstrat ideea, aceea de a fotografia arhitectura cetăților săsești din Transilvania, însă am mers într-o zonă nouă. Ne-am cazat la Casa de oaspeți din Cincșor, un loc minunat pe care vi-l recomandăm cu căldură și chiar dacă am înfruntat dimineți destul de friguroase, am fost perseverenți și am colindat dealurile din zona de sud a Podișului Hârtibaciu în căutare de momente frumoase. Am fotografiat la

Cincșor, Cincu, Hosman și Dealu Frumos, dar și la Cetatea Făgărașului sau în Sibiu. Ne-am delectat cu mâncare bună gătită de Chef Adrian și ne-am bucurat de multe discuții pe teme fotografice. Una peste alta, am făcut ce știm noi mai bine să facem la aceste ture foto.

Vă așteptăm și pe voi la o nouă sesiune a acestui workshop, tot la Cincșor și tot pentru a fotografia minunata lume a acestui loc unic. www.photolife.ro/Cetati-medievale

Oamenii Maramureșului

din nou prin Țara Lăpușului

Să mergem în Maramureș este deja o tradiție pentru noi și deja am ajuns să ne facem prieteni prin satele pe care le vizităm. Cu toate astea, Maramureșul este mereu o provocare, pentru că nu știi niciodată ce te așteaptă. Vine mereu cu noi și noi surprize.

Anul acesta am mers pentru prima dată la început de vară și chiar dacă a fost mai cald ca de obicei, asta nu ne-a împiedicat să ne lăsăm purtați pe ulițele satului, printre pășunile proaspăt cosite, printre casele de lemn sau prin biserici.

Anul viitor luăm o pauză de la Maramureș, însă mergem să descoperim o altă zonă rurală autentică a României. Țineți aproape pentru mai multe detalii.

Delta Dunării

două ture dedicate fotografiei wildlife

Și în acest an am mers de două ori în Deltă, o dată în primăvară pentru a vedea păsările în penaj nupțial și o dată în toamnă pentru a le vedea cum se pregătesc de plecare. Ca de obicei acest loc nu ne-a dezamăgit și am avut parte de multă acțiune.

Ne-au însoțit diminețile cețoase, răsărituri și apusuri inedite, nori spectaculoși, un brotăcel simpatic din grădina pensiunii și desigur multe păsări.

Anul care vine mergem din nou în Deltă, pentru că acest loc este un paradis pentru iubitorii de fotografie wildlife, așa că vă așteptăm să vă înscrieți pe www.photolife.ro/In-inima-Deltei

© Irina Roșca

Potecile Ciucașului

o tură de munte veritabilă

Iarna în Ciucaș este pentru noi deja o tradiție, iar acest workshop este cu siguranță combinația perfectă între munte și fotografie. Mai mult ca oricând, în acest an, am avut parte de o vreme cum numai aici poți găsi. Vântul și-a făcut de cap și a spulberat mai toată zăpada de pe culmi, însă a adus cu el nori spectaculoși și două apusuri inedite. Uneori la astfel de workshop-uri nu înveți doar despre fotografie, ci și cum să reușești atunci când vremea îți este potrivnică, când pur și simplu trebuie să compui

un cadru când abia dacă reușești să stai în picioare din cauza vântului. Se spune totuși că fotografiile bune nu se fac pe vreme bună, așa că am încercat și noi să înțelegem această zicală.

Vom mai continua cu astfel de aventuri în care să putem testa nu doar abilitățile noastre fotografice, ci și pe cele care țin de perseverență și răbdare. De multe ori acestea sunt de mai mare folos.

© Dan Dinu (ambele imagini)

Fotografiile voastre

Cu toții ne bucurăm să vedem fotografii frumoase, mai ales atunci când știm că le-ați făcut împreună cu noi. Ca de fiecare dată vă sprijinim să le promovați, atât în expoziția de final de an, cât și în paginile revistei. Indiferent că ne-am avântat împreună pe un ghețar în Chamonix, că ne-am plimbat cu barca printre orezării în Vietnam, că am admirat cerul nopții în Norvegia sau că ne-am bucurat de labirintul de străzi din Mont Saint-Michel, amintirile pe care le avem împreună din toate aceste locuri vor rămâne mereu în imaginile surprinse. Iată unele dintre cele mai frumoase dintre ele.

„Am plecat în această tură fără să fi avut niște așteptări fotografice clar definite, însă m-am întors acasă cu o suită de amintiri plăcute, alături de niște oameni frumoși care împărtășesc aceeași pasiune față de fotografie și natură. Nu este ușor să creezi o atmosferă frumoasă într-un grup atât de divers și plin de oameni cu personalități diferite, însă Dan Dinu, împreună cu Horia Bogdan au reușit acest lucru și au creat o experiență frumoasă pentru fiecare în parte. Pentru mine o tură foto nu înseamnă neapărat o oportunitate de a face fotografii noi, ci mai degrabă o oportunitate de a întâlni oameni deschiși și de a împărtăși cu ei bucuria naturii. Cadrele nu sunt altceva decât o amintire frumoasă a unor momente la fel de frumoase.”

George Păncescu - Tărâmurile Scoției (photo tour în Glencoe și Skye)

„Tura foto pe Coasta Jurasică a Dorsetului a fost o adevărată încântare, atât prin peisajele minunate de coastă pe care le-am descoperit, dar mai ales datorită trainerilor și oamenilor faini alături de care am avut privilegiul să merg. Deși din punct de vedere fotografic, datorită antropizării excesive a zonei și a lipsei norilor pe toată durata turei (cine ar fi crezut având în vedere că eram în UK), nu am avut multe așteptări de la această locație (plaja de la Durdle Door), în final aceasta s-a dovedit totuși inedită în lumina deosebită a apusului. Mi-ar plăcea să revin pentru a încerca și alte perspective sub un cer înnorat care să dea o notă de dramatism mai mare peisajului.”

Florentina Tîlvîc - Coasta Jurasică (photo tour în Dorset, Anglia)

„Scoția, prizoniera unei vremi mohorâte, cețoase, care încălzește contrastele, disipează contururile și atenuează culorile până le reduce la două, alb și negru, culorile-neculori care explică adaptarea ființelor la întuneric, viața în umbră, fericirea în crepuscul.”

Andra Panduru - Tărâmurile Scoției (photo tour în Glencoe și Skye)

„În miezul unei zile călduroase de iunie eram în căutare de subiecte de fotografiat la cursul de natură PhotoLife. Haosul contrastelor puternice din pădure părea examenul suprem. Răspunsurile mi-au fost suflate însă de amica mea libelula, care s-a așezat între mine și stâncă întunecată de pe partea cealaltă a apei, fix pe frunzele luminate de soare.”

Cristian Cerghedean - Cheile Vârghișului (tură curs foto)

„Au fost patru zile frumoase, în care am învățat foarte multe, legat atât de tehnică foto, cât și de flora și fauna Deltei. Patru zile petrecute alături de niște oameni extraordinari, care au făcut mai ușor trezitul cu o oră înainte de răsăritul soarelui. Sper să ne revedem cât mai curând.”

Georgian Manea - Wildlife în Delta Dunării (photo tour)

„Prima mea experiență alături de PhotoLife, în peisajul mirific al Deltei Dunării. Am petrecut câteva zile superbe de septembrie alături de oameni frumoși și pasionați, ce au creat o atmosferă atât de faină. Fotografia a fost realizată într-o lumină dură, cu un soare strălucitor, oprind barca lângă un grup de pescăruși rătători care atacau în valuri un banc de pești care săreau din apa mică a lacului. Am căutat să surprind acțiunea pescărușului ce își urmărea atent prada.”

Radu Popovici - Wildlife în Delta Dunării (photo tour)

„Luiza și Tatiana ne-au purtat într-o lume plină de povești, pas cu pas prin magia Brașovului, în căutarea luminii blânde, a imaginii seducătoare, a posturii ingenuie, a senzației delicate. Nici nu bănuiam ce frumuseți surprinzătoare, idei noi și abordări inedite ni se vor devoala în căutările noastre prin tainele portretului conceptual. Un gând bun și pentru Simona, care a răspuns cu grație și sensibilitate sau cu veselie și dinamism tuturor ideilor noastre.”

Gabriela Pătrășcan - Portretul fine-art (workshop foto în Brașov)

Constantin Bordian
Portretul fine-art (workshop foto în Brașov)

„Construit în jurul anului 1909 pentru a semnaliza marinarilor amenințarea țărmlui stâncos, farul Neist Point se ridică semeț la capătul falezei ușor accesibile pe o potecă parțial pavată. În ciuda notorietății turistice a locului, odată ajuns aici, timpul pare a-și ascunde vârsta, misterul locului făcând trimitere la poveștile cu pirați ale copilăriei. Mulțumită capriciilor vremii, tehnica foto utilizată a impus o concentrare suplimentară... și utilizarea a două filtre gradual-neutre suprapuse. Totodată însă, atmosfera încărcată a contribuit din plin la amplificarea acestor trăiri, privirea fiind parcă îndemnată să scruteze depărtările în căutarea vreunui galion rătăcit pe calma întindere a oceanului.”

Alexandru David - Tărâmurile Scoției (photo tour în Glencoe și Skye)

*Alexandru Bobeică
Coasta Bretoniei (photo tour în Franța)*

„Tura foto din Bretania a fost cea mai lungă perioadă în care nu m-am despărțit de aparatul foto. O săptămână în care am fotografiat orașe medievale deosebite și peisaje de coastă superbe. Opt zile în care m-am simțit minunat alături de ceilalți fotografi. Imaginea alăturată este realizată la Ploumanach pe Coasta de Granit Roz și are ca subiect farul Men Ruz.”

Gheorghe Butoeru - Coasta Bretoniei (photo tour în Franța)

„Deși se află în Normandia, dar la granița cu Bretania, nu puteam rata ocazia de a vedea Mont Saint Michel – probabil cel mai turistic punct din nord-vestul Franței. Am profitat de flux, cu riscul de a rămâne blocați pe o insulă de nisip sau de a ne uda, pentru a-l putea fotografia în ora albastră cu reflexie în apă.”

Remus Munteanu - Coasta Bretoniei (photo tour în Franța)

*„Reflexia unui cer mohorât de noiembrie pe nisipul plajei Flakstad din Lofoten.”
Laurent Lefevre - Luminile Nordului (photo tour în Lofoten, Norvegia)*

„Îmi era dor să revăd Mont Blanc-ul și ale sale creste mărețe așa că atunci când am văzut că se organizează o nouă tură foto nu am putut rezista tentației. Au fost multe zile inedite, alături de un grup unit, în care ne-am plimbat de la o cabană la alta admirând și fotografiind tot ce poate oferi muntele mai frumos.”

Vlad Popescu - Crestele Mont Blancului (photo tour în Chamonix, Franța)

„Nu este ușor să te trezești dimineața devreme pe timp de vară, pentru a putea privi răsăritul. De multe ori însă, acest efort este recompensat printr-un spectacol fabulos oferit de natură. În photo tour-ul din Chamonix am avut 10 zile în care natura a fost personajul principal. Imaginea a fost realizată de lângă Lac Blanc, o celebra locație din zona Mont Blanc-ului. Vântul puternic a transformat ceața formată deasupra orașului Chamonix, în adevărate valuri care se spărgeau de stâncile vârfurilor. Pentru a reda mișcarea ceții, am folosit un Filtru ND de 10 stop-uri pentru a putea prelungi timpul de expunere până la aproximativ un minut.”

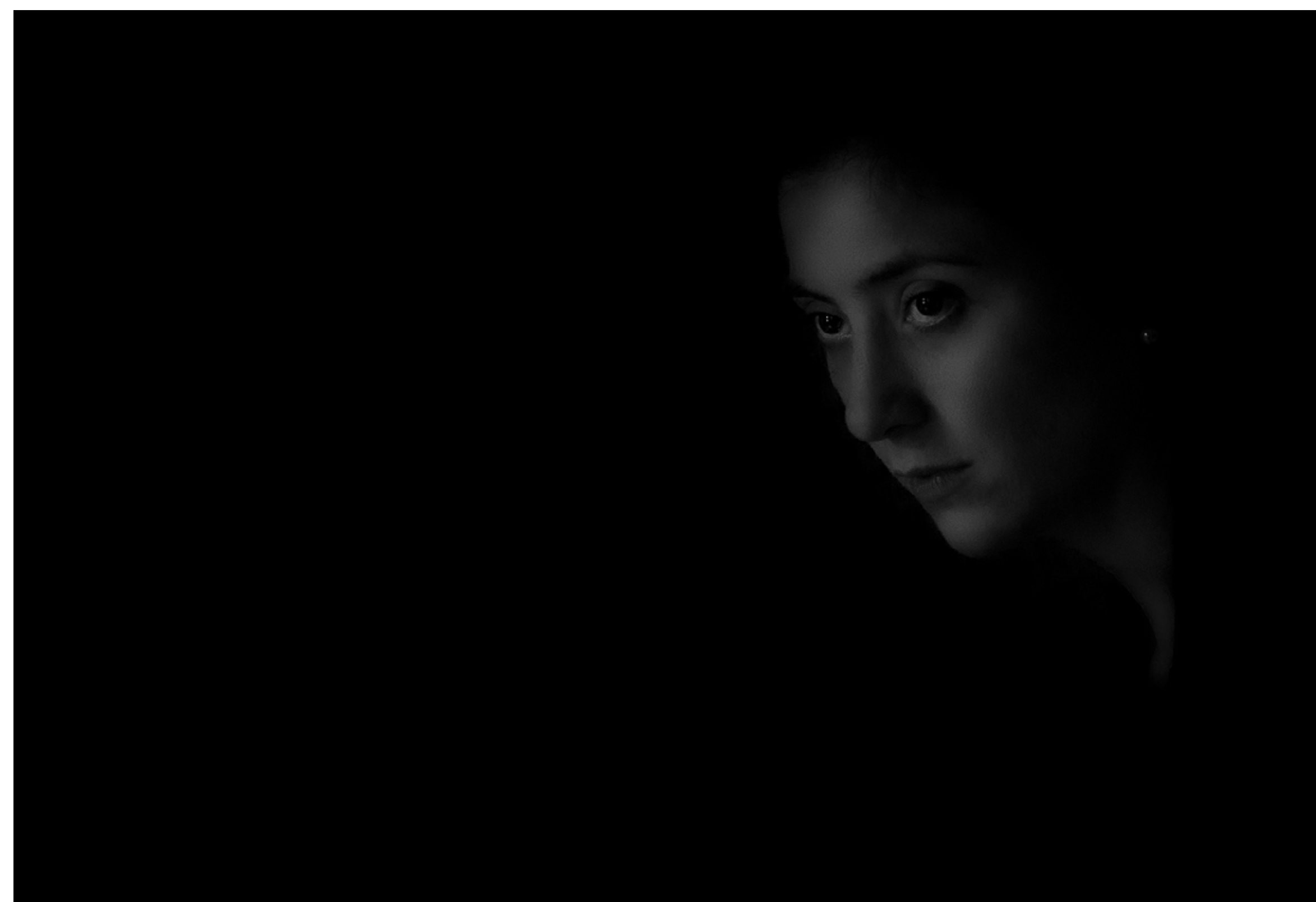
Răzvan Iliescu - Crestele Mont Blancului (photo tour în Chamonix, Franța)

*Lehel Gyorgy
Portretul fine-art (workshop foto în Braşov)*

„Activitățile organizate de PhotoLife sunt pline de profesionalism, dar și de surprize și inedit. Sfaturi, locații, oameni, momente, toate la un loc te fac să-ți dorești să revii, să participi din nou. Workshop-ul despre portretul conceptual și fine-art ne-a umplut timpul și sufletul la maxim. Deși am avut un model superb, Tatiana - unul din trainerii noștri - a avut o stare care pe mine m-a fascinat, așa că am început discret “vânătoarea”. Așa a rezultat această fotografie care inițial se dorea a fi una de making of.”

Sorin Tarcea - Portretul fine-art (workshop foto în Braşov)

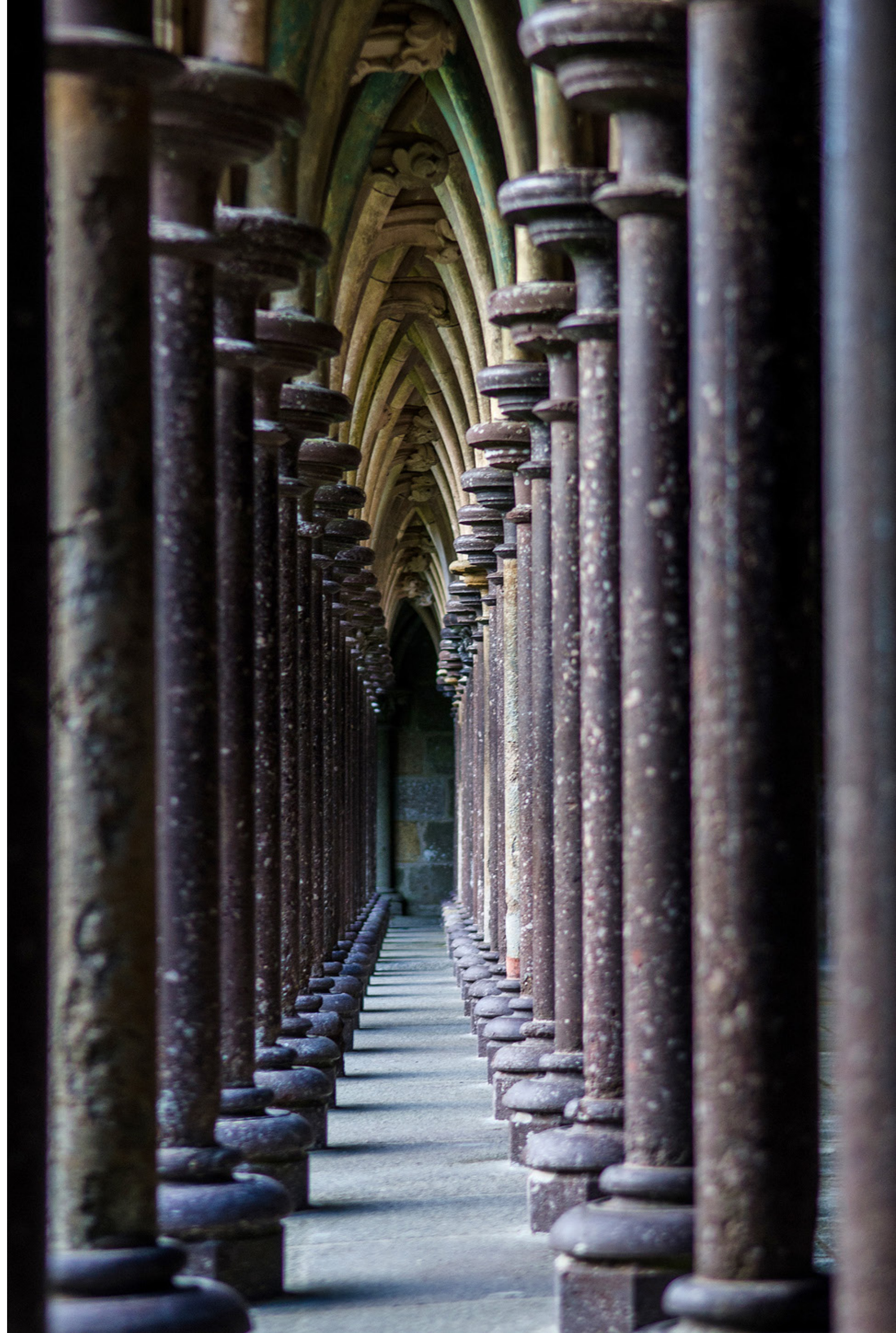
„Primul popas de pe Coasta Bretoniei a fost la abazia Mont Saint-Michel, o întâlnire cu adevărat impresionantă prin robustețea arhitecturală a așezământului și prin detaliile ce înfrumusețază discret ferestrele, culoarele de trecere și ușile din lemn masiv. Am surprins în imagine șirurile de coloane ce străjuiesc o grădină interioară, simetria lor amplificând parcă liniștea aceluia spațiu.”

Luiza Cerghedeau - Coasta Bretoniei (photo tour în Franța)

„Zona Padiș din Munții Apuseni pare un tărâm fermecat, atât prin peisaj cât și prin flora surprinzătoare. Molhașurile de la Izbuce sunt un bun exemplu de inedit, un perimetru unde mlaștinile sărace în substanțe nutritive au dezvoltat nestemate vegetale ce nu se găsesc lesne în alte părți: roua cerului și bonsaii autohtoni - jnepenii de turbărie. Pădurile adiacente poienei cu molhașuri, par de asemenea din povești, umezeala excesivă a țesut un covor în care într-o perfectă simbioză sălășuiesc mușchi, ciuperci, licheni, ferigi, arbori prăbușiți laolaltă cu cei falnici, tineri și emergenți. Un intreg Univers.”

Irina Roșca - Apuseni (tabăra PhotoLife 2016)

„Tabăra PhotoLife a fost o experiență minunată, prin care am cunoscut oameni noi, povești noi și locuri noi, lucruri care sunt esențiale pentru dezvoltarea oricărui om, care cu cât are experiențe mai diverse cu atât va crește mai mult. Anumite momente, fragile, ne trimit cu gândul la lucrurile de genul acesta. Omul tot timpul trebuie să fie împacat cu el însuși, pentru ca atunci când va ajunge la „apus”, sprijinindu-se în baston, să își privească viața, fără regrete. Cum spunea cineva zilele trecute „călătoria e mai importantă, decât destinația în sine”, căci odată ajuns acolo poți trage o linie și poți vedea câteva rezultate.”

Raul Bambu - Apuseni (tabăra PhotoLife 2016)

„O mică barcă plutește printr-o peșteră naturală în Tam Coc. Aici râul curge meandrat printre orezării și stânci impresionante de calcar.”

Laurent Lefevre - Culorile Vietnamului (photo tour)

„Este poate unul din cele mai frumoase momente pe care le-am surprins în tura foto din Chamonix. Aiguille du Midi ce se află la înălțimea de 3 842m este un punct de referință ce nu poate fi ratat de niciun iubitor de munte. După cum le place unora să spună, și de data aceasta tind să le dau dreptate, parcă astrele s-au aliniat în momentul în care alpiniștii înaintau pe cornișă spre un vârf, învăluți de o mare de nori. Pentru aceste clipe, merită să urci la o înălțime atât de mare.”

Vlad Popescu - Crestele Mont Blancului (photo tour în Chamonix, Franța)

„Ceață, ploaie, soare, frig, cald, grindină, furtună, valuri, curcubeu, alergat dintr-o parte în alta, un răsărit aici, un apus dincolo, forme, culori, flux și reflux, nisip, granit roz, mâncare franceză, multă și bună... cam așa s-ar putea rezuma tura foto/gastronomică din Bretania.”

Remus Munteanu - Coasta Bretaniei (photo tour în Franța)

Calendar 2017

Fiecare an vine cu provocările lui. Dacă pentru voi acestea încep cu turele foto la care vă înscrieți, pentru noi apar mult mai devreme, când începem să pregătim programele noi. Căutăm locații inedite, facem o documentare temeinică, uneori mergem în recunoaștere, alteori ne bazăm pe toată experiența ghizilor noștri locali, toate acestea ca în final să aranjăm tura perfectă. Chiar dacă pentru noi este mult de muncă, cel mai important este ca voi să vă bucurați de călătorie și de fotografie, fără alte bătăi de cap. Acesta este motivul pentru care întotdeauna la turele noastre voi nu trebuie să vă gândiți ce mâncați, unde dormiți sau cum ajungeți dintr-o parte în alta. Aceasta este treaba noastră și a partenerilor noștri. Iată ce v-am pregătit pentru anul viitor.

Wildlife în Pantanal

Pantanal / Brazilia

După trei ture de safari în Africa, în Kenya, Uganda și Namibia, ne dorim să continuăm photo tour-urile specializate pe fotografia wildlife, așa că vă invităm de această dată în Brazilia.

Pantanal este cea mai întinsă zonă umedă din lume, iar animalele de aici sunt printre cele mai surprinzătoare din America de Sud. De la simpaticii coati la miile de caimani, de la spectaculoșii papagali la sutele de alte specii de păsări, de la furnicari la capibara, cel mai mare rozător din lume, de la vidrele de râu până la anaconda, cel mai mare șarpe și de la năstrușnicele maimuțe capucin până la enigmaticii jaguari, această zonă are tot ce îți poți dori în materie de animale sălbatice.

*aprox. 10 zile
septembrie/octombrie 2017*

*Fotografie de peisaj și wildlife
cu Dan Dinu*

Ca de obicei turele noastre sunt dedicate și specializate, așa că o să explorăm acest habitat în toate formele lui, atât cu mașinile pe Transpantaneira, cât și cu barca pe zonele inundate. Nu vor lipsi nici turele de noapte, când vom merge în căutarea celor mai enigmatice viețuitoare ale zonei.

Mai multe informații despre această tură foto puteți găsi pe www.photolife.ro/Wildlife-in-Pantanal

Țara de gheață și foc

Islanda

Islanda este un tărâm al contrastelor și al diversității, ce pe o suprafață destul de restrânsă adăpostește un număr impresionant de vulcani, cel mai mare ghețar și cea mai mare cascadă din Europa. În același timp, coastele Islandei formează unele dintre cele mai dinamice și spectaculoase peisaje ale continentului, fiind inedite mai ales datorită nisipului negru de origine vulcanică. Dacă mai adăugăm aici și diversitatea de specii din zona arctică, putem înțelege de ce această insulă este un adevărat paradis pentru orice fotograf de natură.

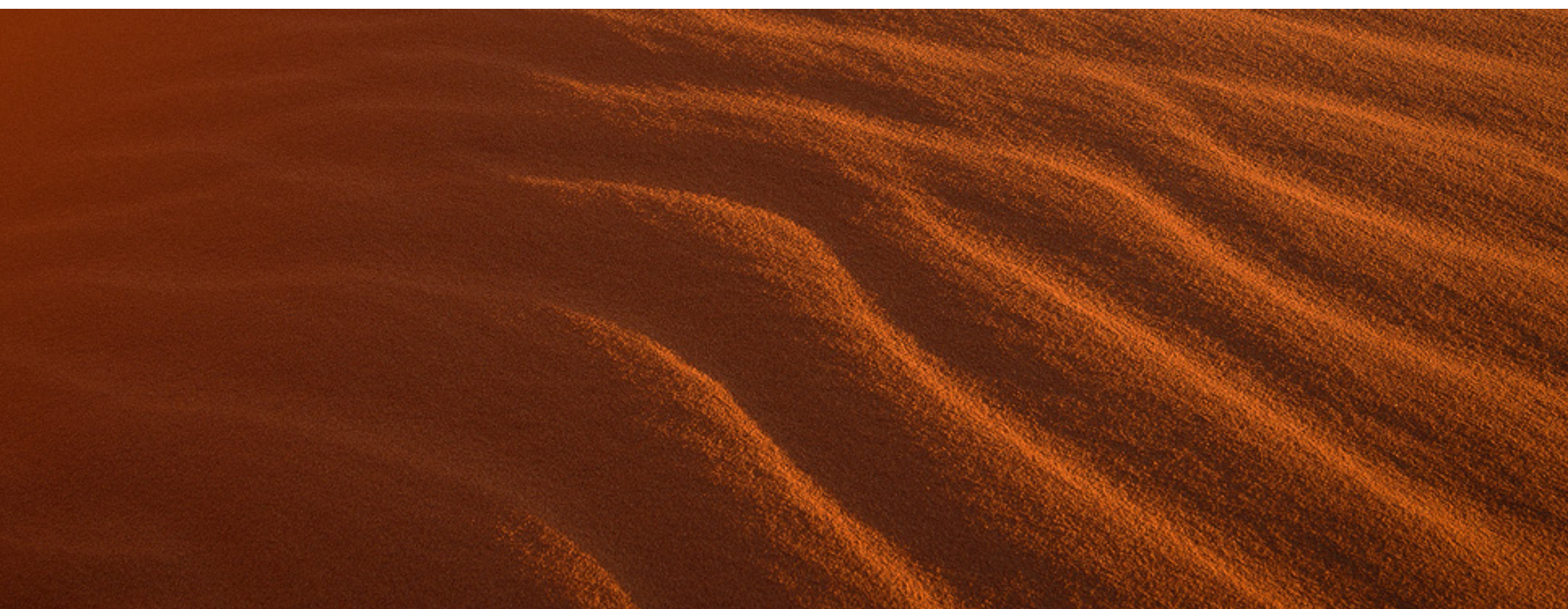
Mai multe informații despre acest photo tour găsiți pe www.photolife.ro/Tara-de-gheata-si-foc

*aprox. 14 zile
august/septembrie 2017*

Fotografie de peisaj cu Dan Dinu

© Dan Dinu

© Dan Dinu

Deșertul Omanului

Oman / Peninsula Arabică

După experiența din Iordania de anul trecut, ne dorim din nou să mergem în lumea arabă, iar cea mai bună destinație ni se pare de această dată Omanul. Rămasă o oază de liniște a zonei, această țară abundă de locuri inedite. De la plajele de pe coasta Mării Arabiei unde țestoasele vin să depună ouăle și până la zonele montane, de la deșertul specific și până la satele cu oameni primitivi, Omanul constituie decorul perfect pentru o tură foto.

*aprox. 09 zile
noiembrie 2017*

*Fotografie de peisaj și portret
cu Dan Dinu & Luiza Boldeanu*

Suntem încă în stadiul de pregătire al acestui photo tour, așa că vă așteptăm să vă încrieți pe o listă de așteptare până definitivăm toate detaliile. Mai multe în curând pe www.photolife.ro/photo-tour

Coasta Spaniei

Asturia / Biscaya

Nordul Spaniei are unele dintre cele mai spectaculoase peisaje de coastă din Europa, iar fluxul și refluxul oferă în acest loc o dinamică inedită. Golful Biscaya este renumit pentru furtunile sale, iar acest lucru se vede în peisajul spectaculos sculptat de valuri. Peșterile, arcadele, falezele impresionante și rocile cu forme inedite vor fi doar o parte din subiectele noastre. Dacă mai punem la socoteală și peisajul montan din Asturia și Țara Bascilor și delicioasa bucătărie a zonei, credem că am găsit rețeta perfectă pentru un nou photo tour alături de Dan Dinu.

Mai multe informații despre acest photo tour găsiți pe www.photolife.ro/Coasta-Spaniei

1200 euro

08 zile

29 apr - 06 mai 2017

Fotografie de peisaj cu Dan Dinu

Chiar dacă aceste două photo tour-uri au locurile ocupate în acest moment, puteți să vă înscrieți pe o listă de așteptare pentru o sesiune viitoare. Puteți face acest lucru fie prin e-mail, fie pur și simplu prin înscrierea la photo tour pe site. Avem de gând să ne mai întoarcem în 2017 atât în Spania cât și în Norvegia.

© Dan Dinu

Luminile nordului

Lofoten / Norvegia

1600 euro

09 zile

13-21 martie 2017

Fotografie de peisaj
cu Dan Dinu & Dorin Bofan

Dincolo de cercul polar, la 68 de grade latitudine nordică, lumina atinge pământul sub un unghi atât de lateral, încât peisajul este fotogenic pe tot parcursul zilei. Lumina de apus și răsărit se prelungeste într-o îngemănare perfectă cu ora albastră, iar pe cer pot apărea spectaculoasele lumini ale Aurorei Boreale.

Acest tărâm unic, cu fiorduri impresionante și plaje spectaculoase, cu mirosul specific al oceanului și al

algelor, cu pitorescul satelor pescărești și cu labirintul de insule, va fi destinația noastră fotografică de excepție, alături de Dan Dinu și Dorin Bofan. Mai multe informații despre acest photo tour găsiți pe www.photolife.ro/Luminile-nordului

© Dan Dinu

© Dan Dinu

Coasta Bretaniei

Bretania / Franța

1150 euro

08 zile

25 noi - 02 dec 2017

*Fotografie de peisaj și călătorie
cu Dan Dinu*

Bretania constituie cel mai vestic punct al Franței și oferă un peisaj de coastă inedit, plin de istorie. De la spectaculosul Mont Saint-Michel la orașul de corsari Saint-Malo, de la insule pitorești și până la rozul coastei de granit, toate aceste subiecte, alături de faruri, orașe fortificate și porturi pitorești, vor fi atracțiile noastre principale. O să învățăm ce înseamnă fotografia de călătorie, într-o destinație extrem de generoasă în subiecte.

Mai multe informații despre acest photo tour pe www.photolife.ro/Coasta-Bretaniei

Cetăți medievale

Cincșor / Hosman / Făgăraș / Sibiu

Istoria medievală a Transilvaniei are multe povești, iar o mare parte dintre acestea se împletesc în ceea ce a mai rămas încă în picioare. Haideti să descoperim împreună cetățile sașilor, locuitori ai acestor ținuturi ce au marcat considerabil fiecare zonă prin care au trecut. Începem cu Cincșor și continuăm cu Cincu sau Hosman, pentru a descoperi sate mai puțin umblate, biserici fortificate și spectaculoase cetăți și orașe medievale la Făgăraș și Sibiu. Acest workshop este o incursiune în istoria locurilor de aici.

1150 lei

16-19 februarie 2017

*Fotografie de peisaj și arhitectură
cu Dan Dinu*

Mai multe informații despre acest photo tour și despre înscriere găsiți pe www.photolife.ro/Cetati-medievale

© Dan Dinu

Lightroom - editarea și indexarea fotografiilor BV

Zilnic vedem fotografii minunate și ne întrebăm care sunt secretele din spatele acestora. Ei bine a venit momentul să le aflați alături de Dan Dinu, la un workshop interactiv ce își propune să vă dezvăluie tainele Adobe Lightroom, un program special conceput pentru fotografi, unde puteți edita, arhiva și indexa imaginile digitale. Uitați de miile de imagini împrăștiate peste tot, uitați de programe complicate și neprietenoase, pentru că aveți acum șansa să învățați cum lucrează un fotograf profesionist.

Mai multe informații despre acest workshop și despre înscriere găsiți pe www.photolife.ro/Lightroom

400 lei
25-26 februarie 2017

Indexare și editare în Lightroom
cu Dan Dinu

În inima Deltei

Delta Dunării

Delta Dunării este un habitat acvatic uimitor, a cărui frumusețe este egalată doar de puține locuri de același fel din lume. Vă invit la o plimbare fotografică prin însăși inima acestei lumi de ape, să descoperim împreună lacuri spectaculoase, canale sălbătice, locuri inedite precum Pădurea Letea și sute de păsări aflate în plin penaj nupțial. Vom fotografia avifauna din barcă, în condiții optime, și vom învăța foarte multe despre comportamentul și unicitatea lumii păsărilor de apă.

Mai multe informații despre acest photo tour și despre înscriere găsiți pe www.photolife.ro/In-inima-Deltei

1400 lei
25-28 mai 2017

Fotografie wildlife
cu Dan Dinu

© Dan Dinu (toate imaginile)

Portretul fine-art

Brașov

Brașovul este probabil unul dintre cele mai frumoase orașe din țară, impresionant în special prin arhitectura specifică. Vă invităm să vedeți acest oraș cu alți ochi, pentru că străzile și împrejurimile lui vor deveni decorul unor povești cu și despre oameni. Tatiana Volontir și Luiza Boldeanu îți vor fi călăuze în acest spațiu și te vor ghida pentru a reuși să vezi altfel fotografia de portret. Vor folosi subiectul și emoția lui, gesturile și recuzita, compoziția și lumina pentru a crea imagini frumoase și pentru a spune povești interesante.

650 lei
ianuarie/martie 2017
Fotografie de portret cu
Luiza Boldeanu & Tatiana Volontir

Mai multe informații despre acest workshop și despre înscriere găsiți pe www.photolife.ro/Portretul-fine-art

Inițiere în fotografie BV

Brașov

Pentru a face primii pași în fotografie, nu este nimic mai plăcut decât să petreci câteva ore pe săptămână, în compania altor pasionați ca și tine și a unui trainer cu experiență. Cursul nostru de inițiere a ajuns la versiunea 4.0, mult mai interactivă și mult mai bine structurată, iar toate acestea doar pentru că ne place să evoluăm și să abordăm totul cu profesionalism. Te așteptăm într-o atmosferă prietenoasă și relaxantă, unde Dan Dinu te va ajuta să îți descoperi pasiunea pentru fotografie.

Mai multe informații despre acest curs și despre înscriere găsiți pe www.photolife.ro/Inițiere-in-fotografie

500 lei
16 ianuarie 2017
Trainer Dan Dinu

Inițiere în fotografie online

Indiferent de țară sau locație

Pasiunea pentru fotografie nu ar trebui să țină cont de locul în care vă aflați sau de țară, așa că vă invităm la un curs online care să vă demonstreze că, atâta timp cât pui pasiune în ceea ce faci, distanțele devin irelevante. Am încercat continuu să construim o platformă de curs dedicată, în care interacțiunea cu trainer-ul și ceilalți colegi să te facă să te simți ca într-o sală de curs, iar lecțiile și teme sunt realizate astfel încât să pară că Dan Dinu este chiar în fața ta și îți vorbește sau îți dă feedback.

Mai multe informații despre acest curs și despre înscriere găsiți pe www.photolife.ro/Inițiere-in-fotografie

500 lei
18 ianuarie 2017
Trainer Dan Dinu

Natura în fotografie BV

Brașov

Natura este mereu surprinzătoare, iar în mijlocul ei te poți bucura, pe lângă fotografie, de aer curat, de mișcare, de întâlniri neașteptate cu animale sălbatice și de explorarea unor zone noi. În natură nu înveți numai despre ce este în jurul tău, ci și despre ce este în interiorul tău, iar uneori în mijlocul ei te redescoperi la fiecare pas. Fotografia îți dă posibilitatea de a descoperi fiecare loc cu alți ochi, mai pătrunzători, mai iscoditori și mai atenți la fiecare detaliu. Dan Dinu te așteaptă la un curs unic, într-o atmosferă prietenoasă și relaxantă.

Mai multe informații despre acest curs și despre înscriere găsiți pe www.photolife.ro/Natura-in-fotografie

500 lei
03 aprilie 2017
Trainer Dan Dinu

Natura în fotografie online

Indiferent de țară sau locație

Natura și fotografia merg foarte bine împreună și îți vor da posibilitatea să ieși din casă și să te bucuri de aer curat, de animale și de tot ce este mai frumos în jurul tău. Deși acest curs este unul online, cu siguranță Dan Dinu te va face să crezi că te afli chiar în inima peisajelor pe care le-a fotografiat, iar interacțiunea cu el și ceilalți colegi te vor face să te simți ca într-o sală de curs, unde trainerul este în fața ta și îți răspunde la întrebări sau îți dă feedback.

Mai multe informații despre acest curs și despre înscriere găsiți pe www.photolife.ro/Natura-in-fotografie

500 lei
05 aprilie 2017
Trainer Dan Dinu

Oamenii în fotografie online

Indiferent de țară sau locație

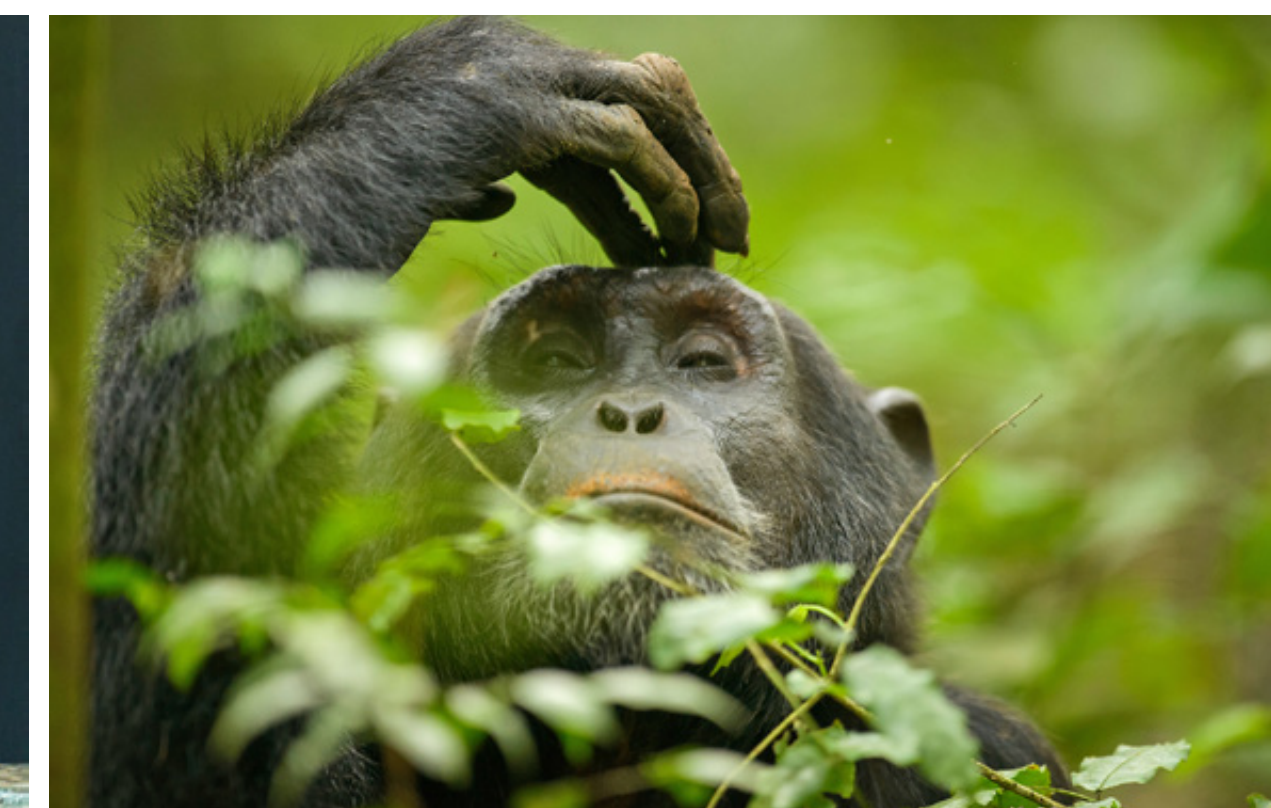
Oamenii sunt un subiect la îndemâna oricui, însă a face fotografii bune cu aceștia nu este tocmai ușor. Vă invităm să descoperiți un curs susținut de Luiza Boldeanu și Tatiana Volontir, ce vă va vorbi nu numai despre tehnică și compoziție, ci și despre emoție, stare sufletească și empatie, pentru că de cele mai multe ori, fotografiem subiectele în care ne regăsim. Acest curs o să vă facă să priviți fotografia de portret cu alți ochi, unii care vor ști cum și la ce să privească.

500 lei
02 februarie 2017
Traineri Luiza Boldeanu
& Tatiana Volontir

Mai multe informații despre acest curs și despre înscriere găsiți pe www.photolife.ro/Oamenii-in-fotografie

© Tatiana Volontir

© Dan Dinu

Neist Point, Isle of Skye - Scoția

Peisaje BRITANICE

Marea Britanie inspiră. După mai multe ture foto în acest tărâm, în care am văzut de trei ori peisajul capricios și dramatic al Scoției, de două ori ineditul și dinamicul peisaj de pe coasta Irlandei de Nord și după o tură pe Coasta Jurasică a Dorsetului, m-am gândit că ar fi cazul să pun colecția de imagini obținută într-o galerie foto.

Expunerile lungi, momentele de tumult ale vremii, valurile oceanului, coastele dramatice și cețurile matinale sunt elementele ce au animat și inspirat declanșările mele. Fără prea multe vorbe, fără prea multe descrieri, vă las în compania imaginilor pe care eu le-am crezut sugestive pentru acest loc.

text și foto Dan Dinu

Rannoch Moor, Glencoe - Scotia

Man'o'War Bay, Dorset - Anglia

Old Harry Rocks, Dorset - Anglia

Durdle Door, Dorset - Anglia

Quirraing, Isle of Skye - Scotia

Quirraing, Isle of Skye - Scotia

Sligachan, Isle of Skye - Scotia

Quiraing, Isle of Skye - Scoția

Laig Bay, Isle of Egg - Scotia

Sound of Raasay, Isle of Skye - Scoția

Ballintoy, Antrim - Irlanda de Nord

Corfe, Dorset - Anglia

Portland Bill, Dorset - Anglia

Dark Hedges, Antrim - Irlanda de Nord

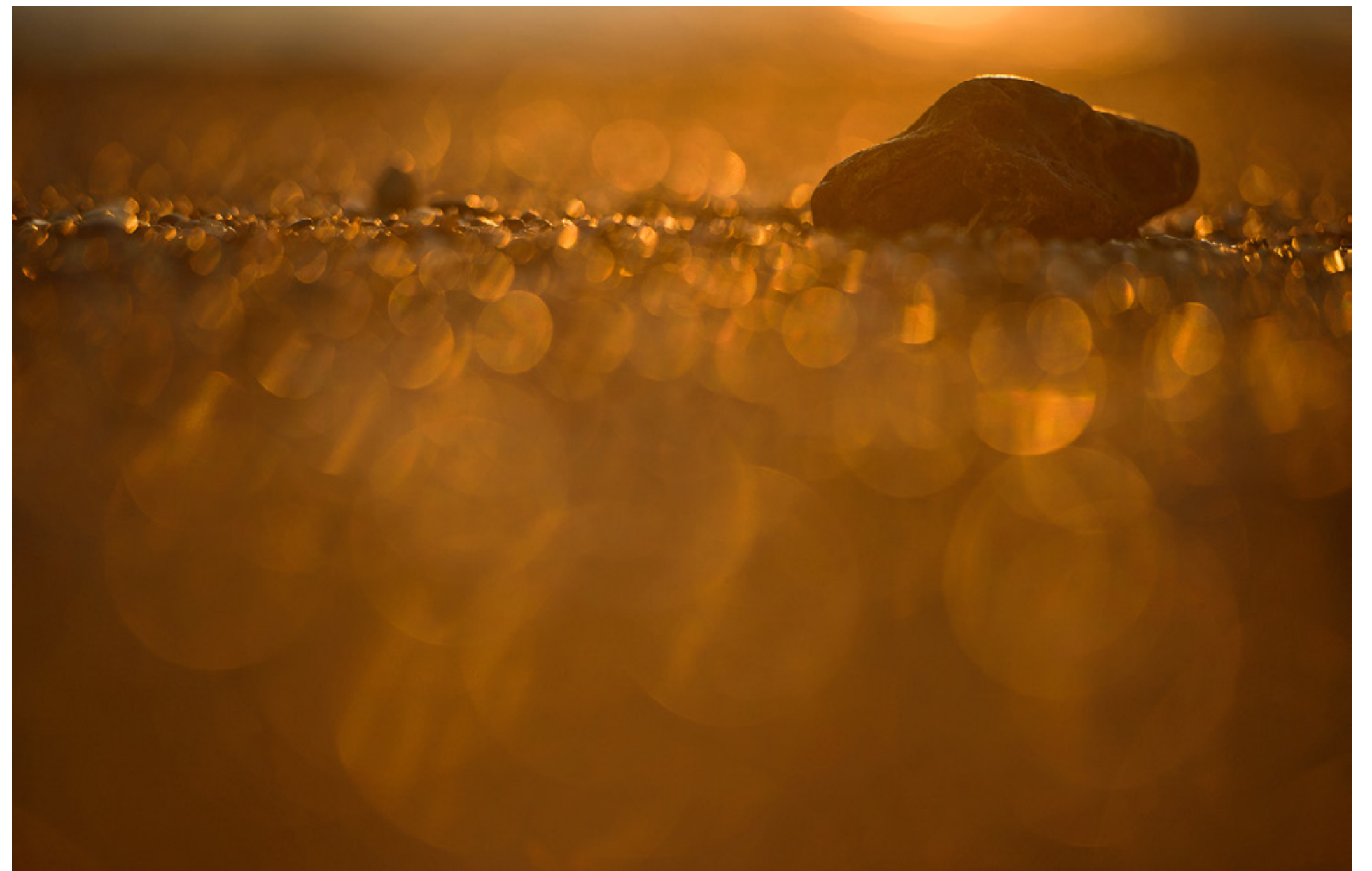
Rannoch Moor, Glencoe - Scotia

Giant's Causeway, Antrim - Irlanda de Nord

Durdle Door, Dorset - Anglia

Burton Bradstock, Dorset - Anglia

Laig Bay, Isle of Egg - Scotia

Old Harry Rocks, Dorset - Anglia

Sligachan, Glencoe - Scotia

White Cliffs, Antrim - Irlanda de Nord

Highlands - Scoția

Rannoch Moor, Glencoe - Scoția

Giant's Causeway, Antrim - Irlanda de Nord

Elgol, Isle of Skye - Scotia

Kimmeridge Bay, Dorset - Anglia

Neist Point, Isle of Skye - Scoția

Quiraing, Isle of Skye - Scotja

Eilean Donan, Highlands - Scoția

MANFROTTO

of road hiker 30L

Muntele și fotografia de natură sunt două pasiuni care se împletesc de minune. Ambele îți oferă momente frumoase, te duc în zone inedite și îți pot aduce amintiri unice. Există însă o provocare atunci când vrei să le combini. Un fotograf de natură are nevoie de echipament, iar un montaniard de asemenea. Nu luăm în calcul turele lungi de câteva zile, însă chiar și pentru o tură de o zi ai nevoie de un aparat foto, vreo două obiective, filtre și alte câteva accesorii, un trepied, la care se adaugă ceva de mâncare, o sticlă cu apă, o geacă, poate ceva haine de schimb și alte câteva obiecte personale. Ei bine iată-ne aici în fața unei dileme. Ca fotograf îmi vreau aparatul protejat și la îndemână. Ca om de munte vreau un rucsac performant cu un spate care să se aerisească și pe care să îl transport confortabil. Să îmi iau rucsacul foto cu mine sau pe cel de munte? Ei bine, această decizie este acum una mult mai simplă.

text [Dan Dinu](#) | foto [Dan Dinu](#) & [Sorin Țirțirău](#)

© Sorin Țirțirău

© Dan Dinu

Când am fost rugat să testez rucsacul Manfrotto Off Road Hiker, nu am stat prea mult pe gânduri și am acceptat. Un rucsac care promitea o combinație între foto și munte, cum puteam să refuz? Am fost un pic sceptic la început, însă nu a durat mult și ne-am împrietenit. Rucsacul vine în două dimensiuni, de 20 și 30 de litri. Cel mic cred că se pretează mai mult pentru plimbări foarte scurte, sau pentru cei care nu au un aparat foarte mare și mai multe obiective, așa că am ales să îl testez pe cel de 30. Prima impresie a fost una foarte bună, rucsacul fiind destul de ușor. A urmat partea cea mai importantă, adăugarea echipamentului foto. Compartimentul dedicat nu este foarte mare, lucru care mi-a înghesuit un pic un Nikon D800 cu un 70-200mm f/2.8 și un 16-35mm f/4, însă important este că au încăput. Accesul se face din lateral, lucru util atunci când ai rucsacul pe jos și nu vrei să îl trănțești cu spatele în noroi sau zăpadă. Filtrele nu au

mai încăput tot aici, așa că le-am pus în compartimentul general. În acesta mai era loc fără probleme de ceva haine și un sandwich, lucruri pe care le-am și adăugat. Am mai pus o sticlă de apă și alte câteva mărunțișuri și, partea cea mai importantă, trepiedul. Acesta se poate prinde pe lateral cu chingile dedicate și stă foarte bine acolo. Cu toată această greutate adăugată l-am pus în spate. S-a așezat foarte bine, iar asta este tot ce contează.

Merg de foarte mulți ani pe munte și dacă am învățat ceva în tot acest timp, este că trebuie să îți asiguri un minim de confort necesar în privința echipamentului, care să compenseze cu disconfortul dat de un efort susținut și vremea capricioasă. De obicei, confortul vine de la picioare și de la spate. În ordinea asta. Trebuie să ai o pereche de bocanci buni și un rucsac care să îți preia greutatea fără a pune presiune excesivă pe spatele tău.

După testul de teren pe care l-am făcut acestui rucsac, chiar am rămas impresionat de cum se așează în spate. Mi-a redus considerabil efortul și m-a lăsat să mă concentrez pe fotografie.

Manfrotto a reușit să facă asta. Spatele ușor curbat al rucsacului are o plasă care îl depărtează de tine, pentru o cât mai bună circulație a aerului, iar bretelele sunt suficient de comode ca să nu provoace dureri inutile de umeri. Testul suprem nu se face însă în casă în fața oglinzii, așa că am plecat cu rucsacul pe munte. Acesta s-a comportat impecabil și mi-a oferit confortul de care aveam nevoie. După o zi întreagă de mers cu el în spate, totul a decurs perfect, fără dureri în plus față de cele datorate în mod normal efortului susținut. Dacă mergeți pe munte știți la ce mă refer. Nu uitați că este foarte important să vă reglați corect bretelele și să folosiți și prinderea peste umeri pentru a distribui cât mai bine greutatea. Pe aceasta aveți și două buzunare destul de mari pe care le puteți folosi pentru lucruri mărunte pe care le doriți la îndemână.

Materialul rucsacului este unul foarte bun, iar în caz de vreme rea aveți și o husă de ploaie. Are chingi de prindere pe exterior pentru o pereche de bețe sau pentru un piolet, iar compartimentul foto poate fi scos, rucsacul transformându-se astfel într-unul de munte. Am simțit nevoia să mai am în plus spațiu pentru încă un obiectiv, de obicei mai caru mine și un obiectiv de macro și câteva buzunare interioare pentru o mai bună eficiență în organizarea accesoriilor. Poate un alt inconvenient este faptul că dimensiunea lui este un pic peste cea acceptată în majoritatea avioanelor. Aceste mici dezavantaje însă sunt eclipsate de modul cum este construit spatele rucsacului. Acesta este cu siguranță marele lui avantaj.

În concluzie, rucsacul este ideal pentru cei care nu cară după ei foarte mult echipament și vor să găsească într-un rucsac foto tot confortul oferit de un rucsac tehnic de munte. Mie personal mi-a plăcut să îl scot la plimbare, așa că îl recomand cu încredere.

Puteți găsi acest rucsac pe www.photosetup.ro

RATĂRI

fotografice

Ați putea fi tentați să credeți că ratările sunt doar la început, atunci când nu sunteți stăpâni pe voi, pe cameră, pe ceea ce se întâmplă în jurul vostru. Nimic mai neadevărat. Este drept că ratăm mai puțin odată ce avem mai multă experiență, însă asta nu înseamnă că nu o mai facem atunci când lăsăm garda jos. Important este să învățăm din astfel de ratări și să trecem peste frustrarea momentului pentru a fi mult mai pregătiți data viitoare. Așadar, să vorbim un pic și despre imaginile pe care nu le-am făcut...

text [Dan Dinu](#) | foto Cristian Goga, [Dan Dinu](#) & Laurent Lefevre

© Laurent Lefevre

Era o zi de iarnă frumoasă și m-am hotărât să urc în Piatra Mare. Zăpada era mare și înaintam greu, așa că aveam timp de admirat peisajul din jur. Ninge ușor, ceea ce conferea o atmosferă și mai spectaculoasă. La un moment dat am ridicat ochii din potecă să privesc ninsoarea din pădure în căutarea unui cadru. Nu m-am putut abține să nu scot un fluierat de uimire. În fața mea, la doar câțiva pași, pe o creangă de brad, un superb huhurez mare mă privea întrebător. Mirarea era reciprocă. Aparatul desigur că era în rucsac. Am cumpănit un pic dacă să îl admir în continuare sau să încerc o imagine. Am ales a doua variantă. Mi-am dat rucsacul jos în liniște, am scos aparatul și am montat un teleobiectiv, privind cu coada ochiului dacă pasărea mai este acolo. Mai era. Am dus aparatul la ochi și am cadrat. Huhurezul se încadra perfect în peisaj, cu câteva crengi în jurul lui acoperite

de zăpadă și cu ninsoarea slabă care conferea atmosfera perfectă. Am declanșat fără să mă uit la setări. O primă greșală. Timp de expunere lung, imagine mișcată. Ridic privirea de la aparat, cresc ISO și tot nu reușesc să obțin o imagine clară. Îmi vine ideea să folosesc trepiedul pentru că pasărea stă aproape nemișcată, privind ciudat la ceea ce fac. Scot trepiedul, montez aparatul, caut prin vizor huhurezul iar când îl găsesc văd cum își deschide aripile și își ia zborul. Spre fericirea mea nu foarte departe, așa că mă duc după el. Când mă apropii suficient pleacă din nou... și tot așa pentru vreo zece minute, timp în care străbat o

Vulpile mi-au dat multă vreme bătăi de cap și până să reușesc un cadru de care să fiu mulțumit, am trecut prin multe etape de eșec. Toate aceste etape însă, m-au ajutat să înțeleg mai bine acest animal.

La mult timp după pățania din Piatra Mare, la o tură foto prin Podișul Hârtibaciului, am avut ocazia să mă reîntâlnesc cu un huhurez. Era într-un copac pe marginea drumului, așa că am oprit mașina să îl fotografiem. Nici de data asta nu aveam aparatul la îndemână ci în portbagaj, însă pasărea a fost răbdătoare cu noi. La un moment dat a zburat pe câmpul din apropiere, unde m-a lăsat să mă apropii la doar un metru de ea. A fost momentul cel mai bun pentru un portret.

distanță considerabilă pe o pantă foarte abruptă. Plictisit de urmărirea mea stângace, zboară mult mai departe până îl pierd din raza vizuală. Resemnat mă uit la imaginile obținute, primele două, ambele neclare. Le șterg. Nu a fost să fie de data asta.

Ce am învățat în acea zi? Că trebuie să fiu mai pregătit, iar atunci când merg printr-un loc în care sunt șanse să văd animale trebuie să am aparatul afară din rucsac. Credeți că următoarea dată a fost altfel? Doar puțin.

Nu m-am putut abține să nu scot un fluierat de uimire. În fața mea, la doar câțiva pași, pe o creangă de brad, un superb huhurez mare mă privea întrebător.

© Dan Dinu

Eram în pădurea de la Reci în căutare de cadre în lumina de apus. De data asta, știind că sunt multe animale în zonă, aveam totul pregătit. Mergând pe câmp, numai ce văd o vulpe ce intră după un mic dâmb. Nu mă vede așa că o iau la fugă în acea direcție pentru a scurta distanța, sperând să iasă pe muchia ce ne desparte. Ajung mult mai aproape și mă las jos cu aparatul pregătit. Vulpea ajunge pe muchie într-o contralumină superbă ce conturează și iarba din jur. Un cadru perfect. Duc aparatul la ochi cu nerăbdare și caut vulpea în vizor. Am un teleobiectiv mai lung cu care nu sunt tocmai obișnuit și îmi ia mai mult timp să o găsesc. În cele din urmă reușesc, însă în secunda în care să apăs mă vede și o ia la fugă în direcția opusă. Obțin un cadru în care vulpea este cu spatele și fuge de mine. Departe de ce aș fi putut obține. Mă retrag frustrat. O nouă imagine pe care aș fi putut să o obțin dacă aveam un pic mai mult noroc.

În urmă cu ceva timp, după ce nu am reușit să fotografiez vulpea de la Reci, mi-am mai încercat o dată șansa la pândă, pe un câmp de lângă Bod. Văzusem acolo o vulpe în mai multe dimineți și am presupus că avea în zonă arealul de vânătoare. După cinci zile de pândă consecutive și 22h de stat într-un cort de camuflaj în plină iarnă pe un frig cumplit, tot ce am putut realiza au fost niște imagini distante cu animalul. După ce plecam din ascunzătoare venea și cerceta locul în care eram, dar atâta timp cât eram acolo nu a vrut să fie cooperantă. După aproape fix un an de la acest eveniment, la Sfânta Ana am avut întâlnirea memorabilă cu vulpea buclușă ce avea să stârnească un viral de excepție. Probabil că aceasta a fost răsplata mea pentru orele de pândă.

Ce am învățat de aici? Să îmi cunosc mai bine echipamentul și să fiu mai pregătit să declanșez data viitoare. Pas cu pas, din toate aceste experiențe ratate, reușim treptat să învățăm, să ne corectăm, să intuim. Am mai făcut greșeli după această poveste? Desigur.

Cred că imaginea alăturată nu mai are nevoie de o prezentare anume, pentru că a creat un viral nebun ce încă își mai face simțită prezența. Ce am învățat eu de aici este faptul că, dacă ești suficient de perseverent o să îți se ivească și șansa pe care o meriți. Ce faci cu ea însă este cu totul altă poveste. Chiar dacă uneori ne străduim intens să obținem imaginea visată, aceasta se arată poate în momentul în care ești cu adevărat cel mai pregătit să o primești.

© Cristian Goga

© Dan Dinu (ambele imagini)

Chiar dacă uneori ne străduim intens să obținem imaginea visată, aceasta se arată poate în momentul în care ești cu adevărat cel mai pregătit să o primești.

Am încercat și eu ca orice fotograf să abordez și alte subiecte din afara zonei mele de confort, subiecte care să mă provoace. Am ajuns astfel într-o zi în satul Peștera, în căutare de portrete. Nu eram confortabil cu asta, însă am zis să încerc. M-am întâlnit cu un localnic foarte expresiv ce stătea în ușa sălașului unde ținea animalele și fuma. Am intrat în vorbă cu el, ne-am împrietenit un pic, însă mi-a fost extrem de greu să îi fac o poză. Fumul de la țigară se contura perfect pe interiorul sălașului, iar ușa îl încadra foarte interesant. Nu aveam suficient curaj să îl fotografiez însă. Într-un final am ridicat camera și am încercat ceva, însă deja țigara era terminată iar el ieșise mai spre exterior. Nu era nici pe departe cadrul pe care mi-l doream.

Ce am învățat? Să fiu mai curajos, să vorbesc mai mult cu oamenii și să îi ajut să fie confortabili în fața camerei. Să fiu mai relaxat ca să pot să mă concentrez atunci când este nevoie. Au fost însă multe alte momente ratate până să fiu stăpân pe mine. Oare acum mai fac greșeli? Bineînțeles că da.

În fotografie este ca în viață... ai suișuri și coborâșuri, ai inspirație și momente în care nu pui aparatul la ochi, ai glorie și eșec. Important este să te ridici atunci când cazi și să mergi mai departe, să perseverezi. Experimentarea și căutarea continuă fac parte din joc, iar la momentul potrivit vei avea parte de tot ceea ce este nevoie pentru imaginea reușită. Trebuie doar răbdare și cumpătare.

Lucrez deja de ani buni ca fotograf profesionist și, cel puțin teoretic, nu îmi mai permit să fac greșeli. Există însă și momente în care te pierzi cu firea, în care greșești pentru că fie te consideri stăpân pe situație, fie ești pur și simplu neatent. Eram la Cincșor într-o lumină de seară superbă. Pe ulița satului câțiva copii se jucau cu bicicletele. Când am început să îi fotografiez au devenit și mai activi și au început să se dea în spectacol. Contralumină caldă, praf mult și pietre aruncate de roți, atmosfera perfectă. M-am lăsat la nivelul solului să am un unghi mai bun și m-am apucat să declanșez, normal fără a seta prea multe.

În fotografie primești extrem de rar o a doua șansă, tocmai pentru că fotografia descrie un moment unic și irepetabil în timp. Există însă momente când poți fi suficient de norocos să ai această a doua șansă, iar atunci ar fi bine să fii mult mai bine pregătit și să nu mai ratezi niciun moment.

© Dan Dinu

În fotografie primești extrem de rar o a doua șansă, tocmai pentru că fotografia descrie un moment unic și irepetabil în timp.

© Dan Dinu

© Tatiana Volontir

Eram atât de atent la acțiune și cum să o redau încât nimic altceva nu mai conta. De abia la finalul ședinței foto, când lumina era deja trecută, am realizat că focusul meu era lăsat pe un singur punct și nu pe continuu cum ar fi trebuit ca să obțin o imagine de acțiune cu subiectul clar. Copii veneau spre noi cu bicicleta și fără o focalizare adecvată doar câteva cadre mi-au reușit. M-am ofticit desigur pentru că multe cadre erau neclare. Am mers însă mai departe cu lecția învățată. Uneori însă norocul îți surâde și îți se mai oferă o a doua șansă. A doua seară am avut parte de

aceeași lumină superbă, de aceeași uliță plină cu praf și de aceeași copii cu bicicletele lor. Nu am mai ratat nimic.

Ce am învățat de data asta? Că uneori, dacă ești perseverent și pregătit, pentru orice imagine pe care o greșești și se mai poate oferi o a doua șansă... de fapt cred că aceasta este concluzia pentru întregul articol aici de față. Suntem oare pregătiți de această dată? Ei bine, depinde doar de voi.

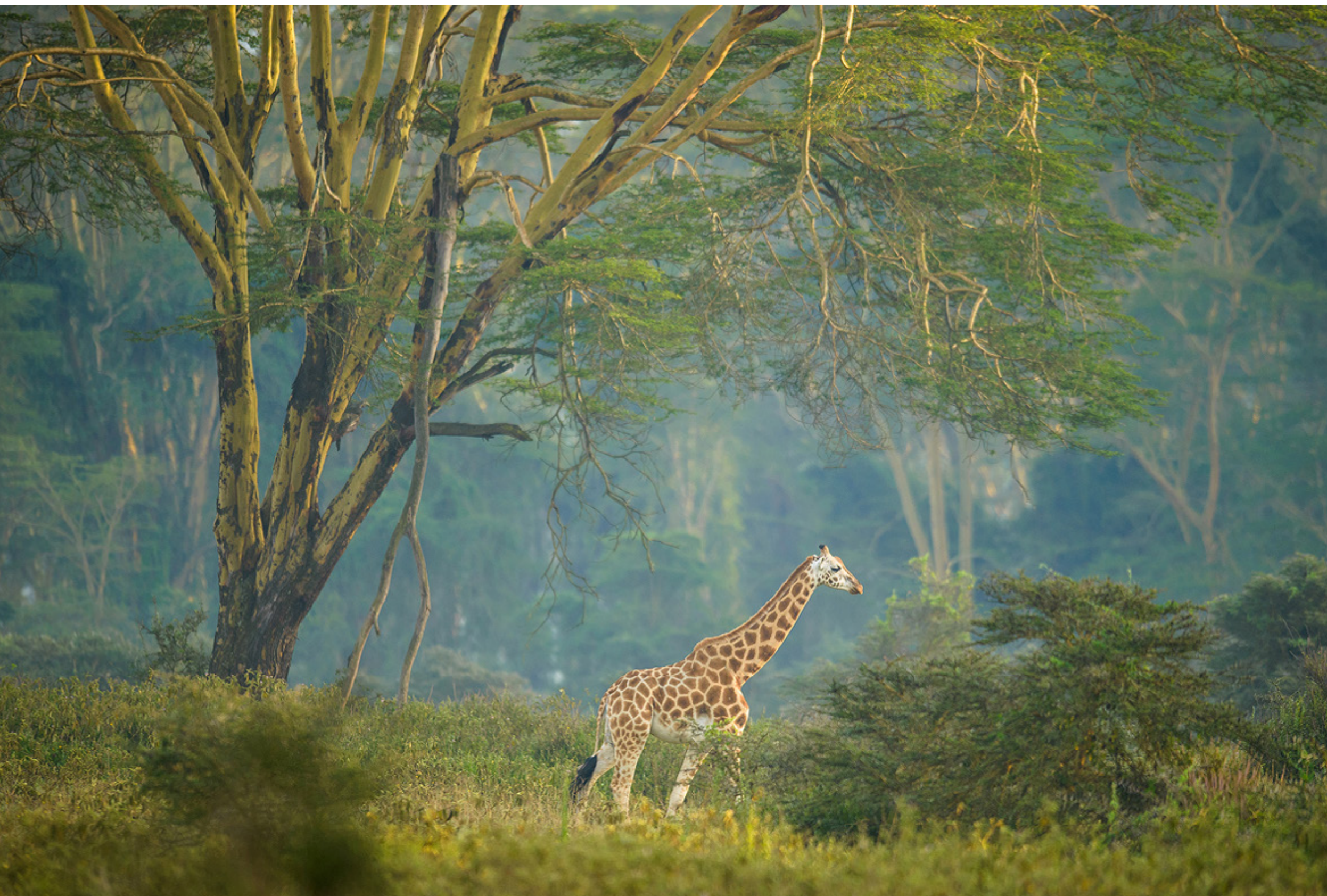
KENYA

safari cu 400mm f/2.8

Lumina trece foarte repede, așa că pândesc fiecare moment și fiecare oportunitate cu sufletul la gură. În această dimineață parcă subiectele nu mai apar, iar cețurile matinale se pierd la fel de ușor ca și lumina. Un șacal trece pe lângă mașină cu capul plecat, probabil a prins mirosul unei urme. Câteva declanșări și mergem mai departe... ne îndreptăm spre pădurea de pe malul lacului Nakuru, învăluită într-o lumină subtilă și o ceață fină. Este decorul perfect, însă încă ne căutăm subiectul...

text și foto [Dan Dinu](#)

[...] Drumul face o curbă strânsă și... respir ușurat. În fața noastră apar câteva exemplare de girafă, ce pasc liniștite. Ne oprim și le fotografiem. Lumina este perfectă, însă parcă ceva lipsește. La un moment dat, privirea îmi este atrasă în dreapta, unde se desfășoară un cadru inedit. Una dintre girafe se plimbă printre copaci, însă pare atât de mică în comparație cu aceștia... Mă gândesc că este un pui în primă fază, însă îmi dau seama că nu acesta este motivul, ci arborele ce tronează deasupra ei, un acacia cu coaja galbenă. Privesc prin obiectiv și mă rog ca girafa să meargă în direcția pe care mi-o doresc... Încă un pas, doi, trei și încep să declanșez. Am în față cadrul la care am sperat, iar în astfel de momente ești doar tu cu subiectul, chiar dacă în mașina în care mă aflu mai sunt și alți fotografi, fiecare cu gândurile și subiectele lui.

M-am gândit că o primă tură de safari trebuie să fie în Kenya, asta deși sunt multe țări atractive în Africa. Era însă normal să începem cu ce are acest continent mai faimos, savanele est africane.

Am făcut programul și am postat tura pe site. Nu am știut la ce să ne așteptăm, pentru că era până la urmă primul safari fotografic organizat în România, însă în două săptămâni locurile au fost ocupate. O surpriză mai mult decât plăcută. Cu grupul format, nu mi-a rămas decât să fac ultimele pregătiri.

Dacă este un animal pentru care nu ai neapărat nevoie de un obiectiv cu o focală foarte lungă, acesta este elefantul african. De foarte multe ori am fost nevoit să fotografiez la distanță, pentru a putea să îi pun în valoare în mediul lor. De aproape te poți axa pe speciile cu care împart habitatul, cum este și acest stârc de cireadă.

Visez de ceva vreme la o tură de safari în Africa, însă am tot așteptat momentul potrivit pentru a organiza o astfel de aventură. Eram în tren spre București într-o dimineață și îmi răspundeam la e-mailuri, când îmi sună telefonul. Magor Csibi, directorul de la WWF îmi spune că are un prieten la o agenție de turism care plănuiește un safari foto în Africa și ar avea nevoie de un fotograf care să însoțească grupul. Nici că puteam primi o veste mai bună, care să se alinieze cu dorința mea. Avea să fie prima colaborare cu Dragoș Pirnog și Explore Travel și începutul unei relații fructuoase.

De la o idee și până la un program este cale lungă, așa că am început să studiez împreună cu noii mei parteneri

ce oportunități avem. M-am gândit că o primă tură de safari trebuie să fie în Kenya, asta deși sunt multe țări atractive în Africa. Era însă normal să începem cu ce are acest continent mai faimos, savanele est africane. După ceva timp de studiat parcurile kenyene, am rămas în final la trei: Amboseli, cu ale lui turme de elefanți și priveliști către Kilimanjaro, Lacul Nakuru cu spectacolul oferit de păsările flamingo și, bineînțeles, Masai Mara cu turmele impresionante de ierbivore și felinele ce le pândesc orice mișcare.

Fiecare zonă a fost aleasă astfel încât să vină cu un peisaj inedit și cu o faună specifică, cele trei parcuri fiind foarte diferite între ele și oferind oportunități la fel de diferite.

Deși nu îmi place foarte mult să testez aparate sau obiective și să le fac recenzii, m-am gândit că poate o astfel de tură ar merita un mic efort de acest fel. Așadar am început să mă gândesc ce obiectiv să împrumut de la Nikon, parteneri la multe dintre proiectele pe care le-am realizat până acum. Pe lista era desigur și 400mm f/2.8, mai fotografiasem cu el în trecut în cadrul proiectului România Sălbatică, însă mărimea lui și greutatea m-au pus un pic pe gânduri. Până la urmă trebuia să mă urc cu el în avion înainte să ajung să fotografiez în Africa, așa că am început să fac un calcul al bagajului. Rucsacul ales a fost un Lowepro, modelul Pro Trekker 400AW, în care știam că pot pune liniștit obiectivul de 400mm, iar pe lângă acesta îmi mai încăpeau și două camere, D800 și D300, și alte două obiective 16-35mm f/4 și 70-200mm f/2.8, nelipsite din bagajul meu, un teleconvertor de 2x și alte câteva lucruri personale. Urma partea cu cântăritul, cea mai interesantă dintre toate. Nici mai mult nici mai puțin de 14kg. Un pic cam mult, de vreme ce aveam

voie doar cu 7kg în avion, însă chiar nu mai aveam ce să las acasă. Laptopul era deja în bagajul unui prieten, iar obiectele personale erau limitate la maxim. Am sunat însă la Explore Travel, pentru că știam că mai mulți dintre cei ce urmau să vină aveau bagaje poate nu la fel de grele, însă cu siguranță peste limita admisă. Având zbor cu Qatar Airways, am primit o promisiune de la ei că putem avea bagaje mai grele, fiind vorba de echipament foto. Mă liniștesc și ne pregătim de plecare. La aeroport însă, mai am parte de o surpriză, rucsacul meu nu cântărește doar 14kg ci de fapt vreo 17kg. Cum să fie posibil? Poate cântarul meu este de vină, unul de pescuit cumpărat pentru a cântări bagaje. Se pare că producătorul, a vrut să mai tempereze egoul și avântul pescăresc al unora și l-a făcut să arate mai puțin decât în realitate. Oricum, până la urmă lucrurile se rezolvă, ce-i drept nu fără ceva emoții și, după un zbor nu foarte lung cu schimbare în Doha, ajungem pe pământ african.

Una dintre problemele pe care credeam că o să le avem în safari, era unghiul de abordare. Pentru că nu aveam voie să coborâm din mașină, lucru de altfel foarte util și pentru siguranța noastră, unghiul nu era chiar de la nivelul subiectului, așa cum mi-aș fi dorit, ci de la nivelul geamului mașinii sau acoperișului acesteia. La elefanți și la girafe sigur nu era un impediment, însă la animalele mai mici, sau la păsări, ar fi putut fi. Teleobiectivul însă, mi-a permis să fotografiez de la o distanță mai mare, astfel încât unghiul să nu mai fie o problemă, iar diafragma deschisă a acestuia, chiar și la f/4 în acest caz, mi-a oferit o bună estompăre a fundalului aflat destul de aproape în spatele subiectului. Am putut astfel să obțin o imagine interesantă a acestui stârc cu capul negru, în timp ce prindea o șopârlă, printre ierburile uscate din Amboseli.

De foarte multe ori animalele sunt imprevizibile în mișcări, iar atunci când aveți un obiectiv fix, așa cum este și cel de 400mm, trebuie să vă mișcați mereu punctul de focus pentru a avea cea mai bună compoziție. În acest caz, a trebuit să las loc zebrelor să meargă prin cadru, așa că a fost nevoie să îmi mut punctul de focus pe cea din stânga pe care mi-o doream clară, iar acest lucru l-am făcut fără a mișca de la ochi camera. Compoziția a trebuit să fie perfectă direct din aparat, pentru că așa cum se vede, arborele din fundal este poziționat astfel încât să nu atingă marginea cadrului. Dacă nu sunteți atenți la fiecare detaliu de acest fel, este foarte greu să folosiți obiectivele fixe, ce nu sunt la fel de versatile ca zoom-urile când vine vorba de încadrare.

Elefantul african este cu siguranță cel mai impunător animal din lume. Statura, silueta, atitudinea, toate contribuie pentru a-i da forță. Îmi doresc o abordare frontală pentru a putea admira pe deplin statura masivă și impunătoare a elefantului. Este însă foarte util să cunoașteți animalele și să înțelegeți când pot deveni agresive și când nu, și este extrem de important să le respectați comportamentul

La o distanță focală de 400mm, chiar și la f/4, profunzimea de câmp poate fi destul de mică, așa că mare atenție la acest aspect. Am focalizat pe pui, iar fața babuinului a ieșit ușor neclară.

După ce am fost întâmpinați de ghizii noștri, ce aveau să ne însoțească pe parcursul celor opt zile petrecute în Kenya, ne-au urcat în mașini și am pornit către Amboseli, urmând ca a doua zi de dimineață să facem cunoștință cu primele animale. Acest parc național este renumit pentru turmele mari de elefanți și pentru peisajul specific, semideșertic, din sezonul secetos, în spatele căruia se înalță Kilimanjaro (5 895m), cel mai înalt munte al Africii. Deși acesta se află în Tanzania, unul dintre cele mai spectaculoase peisaje pe care le formează, și poate cel mai cunoscut, se află în Amboseli, unde tronează cu al lui vârf peste întregul parc.

În prima zi am avut șansa să fotografiem foarte multe specii, iar unul dintre fotografiile din tură, prietenul Cristian Goga, a făcut un calcul și a ajuns la concluzia că am stat aproximativ 11h în teren, iar de la prima poză realizată de dimineață și până la ultima făcută seara, cu ceva pauze pe la prânz, am fotografiat un animal nou la fiecare cinci minute și jumătate. La așa abundență de animale, nici nu ai cum să nu îți pui echipamentul la treabă.

Una dintre provocările mele personale din Kenya a fost să încerc să recunosc speciile pe care le văd. Dacă la elefanți și feline nu era o problemă, speciile diferite de girafe și zebre te puteau pune puțin în încurcătură. Antilopele și gazelele veneau și ele cu provocările lor. Dacă o antilopă Topi este inconfundabilă, să deosebești o gazelă Thompson (în imagine) de una Grant, poate fi o provocare dacă nu înveți diferențele. Ajutorul ghizilor a fost binevenit în acest caz. După vreo două zile deja știam să văd deosebiri esențiale și am trecut la o provocare și mai mare... păsările.

Deși este un pic mai lent când vine vorba de rafala de imagini, uneori atât de importantă în fotografia wildlife, am preferat să fotografiez cu D800. Astfel am încercat să fiu mai intuitiv și să declanșez numai în momentele cheie, aptitudine pe care de altfel o tot exersez de ceva vreme. Combinația D800 și 400mm a funcționat foarte bine, și, deși eram obișnuit cu zoom-ul de la alte obiective, atunci când era cazul treceam camera pe modul DX pentru a obține un cadru mai strâns. Este foarte important să vă cunoașteți aparatul în momentul în care aveți de făcut reglaje rapide și să folosiți butoanele fără a dezlipi camera de la ochi. Uneori chiar și cel mai mic moment de neatenție te poate costa o acțiune ratată. Personal prefer să îmi pun preset-uri pentru fiecare tip de fotografie pe care îl practic, în meniul rapid al aparatului, și să aleg de acolo din doar câteva ajustări. Mă axează după aceea doar pe reglajele de focalizare ale obiectivului. Este bine să aveți comenzi rapide și pe butoanele camerei, în special cele legate de ISO sau schimbarea de la FX în DX, pentru a le putea face fără a dezlipi camera de la ochi.

Diversitatea din Kenya este uimitoare, iar prin fața camerei îți trec extrem de multe animale. Să faci diferența dintre specii este destul de greu când totul este nou, însă dacă îți faci o documentare temeinică, apelezi la un identificator de specii și povestești cu ghizii în teren, lucrurile se mai simplifică. După toate aceste etape și un pic de muncă de documentare de acasă, am identificat un Kittlitz's plover, superb starling, white-browed coucal și crowned lapwing. La urma urmei este vorba de specii de prundăraș, graur, un fel de cuc și un nagâț, însă fiind specii care la noi nu se întâlnesc este de preferat denumirea în engleză sau cea științifică.

Am stat aproximativ 11h în teren, iar de la prima poză realizată de dimineață și până la ultima făcută seara, am fotografiat un animal nou la fiecare cinci minute și jumătate

Cocorul african cu coroană este cu siguranță o pasăre extrem de fotogenică. Umblă de obicei în pereche și oferă astfel șansa de a fotografia ambele păsări în același cadru. Pentru a le avea la fel de clare trebuie să le aveți în același plan.

Recordul în ceea ce privește mărimea cuibului din lumea păsărilor îl deține acest hamerkop. Ce-i drept nu îl face singur ci o întreagă colonie ajută la construirea unui cuib supraetajat, ce poate ocupa un arbore întreg.

Nu pot spune că am avut parte de foarte multă acțiune în această tură, majoritatea animalelor fiind relativ calme și prietenoase cu mașinile noastre. Cu toate acestea însă, am asistat la câteva lupte între gazele, uneori mai în joacă, alteori mai în serios. În această imagine, cei doi masculi de Impala se hârjoneau în joacă, mai mult pentru antrenament, deoarece sezonul de împerechere era deja trecut. O focalizare bună în acest caz este vitală, deoarece mișcarea rapidă a animalelor poate păcăli aparatul. Am preferat să îmi plasez punctul de focalizare de fiecare dată, astfel încât să am zona capului celor două gazele mereu clară, iar focalizarea automată și foarte rapidă a obiectivului a făcut restul.

În toată tura de safari au fost câteva momente în care focalizarea a fost vitală, atât pentru a surprinde acțiunea, cât și pentru a gestiona anumite situații în care nu se mai putea folosi o focalizare automată și trebuia trecut rapid la un control manual. În ambele cazuri obiectivul s-a descurcat foarte bine și am putut fotografia fără

probleme, chiar și subiecte foarte rapide. De multe ori am fost limitat de spațiul de manevră destul de mic oferit de fereastra mașinii, iar când a fost vorba de acțiune a trebuit să fotografiez de pe acoperișul acesteia. Cu un astfel de obiectiv mare și greu, este important să ai cât mai mult spațiu de manevră.

Focalizarea unui obiectiv mai este pusă la încercare și atunci când lumina este foarte slabă, sau când fotografiem în contralumină. În Kenya am avut parte din plin de astfel de situații. De fiecare dată, chiar dacă aveam contraste foarte slabe sau foarte puternice, obiectivul s-a descurcat foarte bine și a gestionat orice situație mai dificilă de focalizare. Cele mai multe imagini spectaculoase se fac în astfel de condiții mai dificile, așa că este important ca tehnica să vă ajute în acest caz și nu să vă încurce. Fotografia wildlife ține nu numai de viteza de reacție a obiectivului în fața unei situații, ci și de viteza voastră. Trebuie să fiți mereu pregătiți și, poate și mai important, să nu băjbâiți după butoane atunci când sunteți în fața subiectului dorit. Cu alte cuvinte trebuie să vă cunoașteți echipamentul.

Există și unele situații, în care focalizarea automată nu ne mai este de folos, așa că este bine ca obiectivul folosit să poată fi ușor de trecut pe manual. În acest caz, între mine și gazelă era un tufiș cu foarte multe frunze, așa că am ales o abordare mai creativă, în care aceste frunze să îmi estompeze prim-planul și să creeze o frumoasă profunzime de câmp în cadru. Cum focalizarea automată ar fi făcut clarul pe frunze, a trebuit să mut pe modul M/A al obiectivului, în care puteam să am un control manual peste cel automat. De ce nu am trecut direct pe manual? Ei bine pentru că pe M/A dacă refaci focalizarea de la butonul de declanșare, poți avea din nou focalizare automată în doar câteva fracțiuni de secundă și nu vei pierde niciun moment important.

Atunci când focalizăm în contralumină, indiferent că avem un contrast scăzut sau unul foarte puternic, solicităm foarte mult abilitățile unui obiectiv, însă, așa cum se vede în această situație, teleobiectivul s-a comportat foarte bine iar eu am reușit să îmi obțin cadrul dorit.

Chiar dacă am plecat în această tură cu anumite animale preferate în minte pe care aş fi vrut să le văd, am mai descoperit și altele care mi-au plăcut foarte mult. Printre acestea se numără și antilopa de apă, despre care nu știam foarte multe și care m-a impresionat prin blândețea pe care o afișează și prin comportamentul specific.

Cu siguranță am plecat în această tură de safari cu gândul la multe animale emblematice pe care îmi doream să le văd, însă așteptările mi-au fost cu mult depășite, pe de o parte de numărul mare de specii, pe de altă parte de numărul de exemplare întâlnite. În Masai Mara, cât cuprindeai cu ochii puteai vedea zebre, gazele sau antilope Gnu. Erau practic cu miile, făcând uneori compoziția unui cadru foarte dificilă. Dacă aveai o focală mai scurtă, îți intrau prea multe animale în cadru. De foarte multe ori, am încercat să îmi decupez din cadrul general doar anumite porțiuni și anumite exemplare, iar aici distanța focală de 400mm chiar a ajutat. Printre mamiferele pe care îmi doream să le văd se numărau leopardul și rinocerul negru, iar la Nakuru am avut șansa să le întâlnim pe amândouă. O surpriză neașteptată, a fost să vedem într-o seară foarte târziu, un caracal, o felină de talie mai mică, însă foarte interesantă și rară. Deși nu mai era lumină de pozat, ne-am putut bucura de prezența ei.

Printre mamiferele pe care îmi doream să le văd se numărau leopardul și rinocerul negru.

Rinocerul negru este o specie strict protejată, cu o situație destul de precară în Africa, generată de braconajul masiv. Deși este un animal mare, este necesară o focală mai lungă uneori pentru a estompa așa cum trebuie fundalul și pentru a-i reda silueta. Deoarece de multe ori își împarte teritoriul cu bivoli, mult mai numeroși la număr, o focală lungă ajută și la izolarea acestuia, o problemă uneori greu de gestionat datorită abundenței de animale din Africa.

Dintre păsări, îmi doream să văd specii noi de prigorie, dumbrăveancă sau pescărel și am văzut câteva exemplare din fiecare. Surpriza cea mai neașteptată a fost să vedem o pasăre secretar, o specie ce se hrănește cu reptile și care are o statură impresionantă, fiind la fel de înaltă ca o gazelă Thomson. Normal că spectaculoase au fost și păsările flamingo, sau speciile de berze și stârci pe care le-am întâlnit în special pe malul lacului Nakuru. Chiar dacă talia păsărilor este mai mică sau stau la distanțe mai mari, focala de 400mm a fost suficientă, iar atunci când nu am avut de ales am apelat și la teleconvector, de 1,4x sau 2x după caz. Ca la orice alt obiectiv, folosirea teleconvectorului este o soluție de compromis, deoarece vine cu ceva pierderi de calitate, mai ales la claritatea imaginii.

Multe dintre imaginile din safari au fost realizate în condiții de lumină destul de slabă, însă chiar și în astfel de cazuri am putut să focalizez automat fără probleme. Această fotografie cu o pasăre flamingo este realizată mult după apusul soarelui, în ora albastră. Deși am deschis diafragma la f/2.8 și am urcat valoarea ISO la 1600, timpul de expunere era teoretic prea scurt, de doar 1/250s. Cu toate acestea însă, datorită sistemului de stabilizare a imaginii și a unei poziții stabile, am reușit să obțin imagini foarte clare.

Dintre păsări, îmi doream să văd specii noi de prigorie, dumbrăveancă sau pescărel și am văzut câteva exemplare din fiecare.

Chiar și atunci când subiectul a fost foarte mic în cadru, iar focalizarea trebuia făcută foarte precis, obiectivul s-a descurcat foarte bine. Uneori nu contează numai mărimea subiectului în cadru, ci și ambientul care conferă povestea imaginii și mai multe informații despre habitat. Se poate observa acest lucru atât la prigoria din stânga, cât și la barza cu cioc galben din dreapta.

Lacul Nakuru, deși o rezervație foarte mică, ne-a oferit multe atracții. Pe lângă foarte multe păsări pe care le-am putut fotografia în lumină bună, cum este și această barză cu cioc galben, am avut ocazia să vedem aici cele mai rare animale din întreaga tură. Rezervația este un sanctuar pentru girafa Rothschild, cu foarte puține exemplare rămase în libertate, și pentru rinocerul negru, aflat și el pe lista animalelor periclitare. Chiar dacă majoritatea turiștilor vin aici pentru o singură zi, noi am stat două nopți și sincer nu ne-a părut rău deloc.

Carnivorele sunt cel mai greu de văzut în Kenya, iar ca să le surprinzi în acțiune trebuie fie să ai foarte mult noroc, fie să îți dedici foarte mult timp. Chiar dacă nu am avut baftă în această tură să vedem o vânătoare, am reușit să vedem mai toate animalele carnivore emblematice. De la șacal, hienă, leu și ghepard pe care le vedeți mai jos și până la specialități precum leopardul sau caracalul.

Rinocerul alb, chiar dacă nu la fel de faimos ca ruda lui, rinocerul negru, este un animal masiv și extrem de impunător. Lacul Nakuru ne-a oferit multe oportunități de a ne întâlni cu această specie și de a o fotografia în voie, cu un comportament natural și nestingherit.

Fotografia de peisaj a fost și ea pe lista noastră, însă nu am avut parte de foarte multe oportunități, asta mai ales pentru că am preferat să ne concentrăm pe animale. Într-una dintre după-amiezi însă, în Masai Mara, am avut parte de acest moment spectaculos care a pus în valoare deschiderea uriașă a savanei.

Chiar dacă printre punctele forte ale obiectivului de 400mm se numără focalizarea foarte rapidă și silențioasă și estomparea foarte frumoasă a fundalului, cred că una dintre cele mai importante caracteristici este luminozitatea lui. Deși în cele mai multe dintre cazuri am folosit o diafragmă f/4 pentru o claritate mai bună, au fost momente în care am avut nevoie de f/2.8 pentru a beneficia de toată lumina pe care acest obiectiv o poate oferi. Au fost câteva situații în care am fotografiat chiar și cu 1/50s și am avut rezultate surprinzător de bune, iar unul dintre aceste momente a fost întâlnirea cu doi masculi de leu, la ceva vreme după apus, când ne întorceam către locul de cazare. A fost de altfel și singura

seară în care ne-am putut bucura de niște fotografii cu lei, pentru că de fiecare dată când ne-am mai întâlnit cu ei nu au făcut altceva decât să doarmă nestingheriți de prezența noastră.

Deși am folosit relativ rar în această tură sistemul de stabilizare al obiectivului, în această situație chiar mi-a fost de ajutor, deoarece timpul de expunere a fost de numai 1/50s. În astfel de condiții de iluminare este important să aveți o poziție cât mai stabilă, iar teleobiectivul să stea cât mai fix.

În Masai Mara, cât cuprindeai cu ochii puteai vedea zebre, gazele sau antilope Gnu. Erau practic cu miile.

Unul dintre puținele momente în care am folosit teleconvertorul pentru a mări distanța focală a obiectivului, a fost când am vrut ca soarele să fie redat mai mare în cadru, punând în evidență și antilopa Gnu aflată la o distanță foarte mare de noi. Chiar dacă am pierdut un pic din claritatea imaginii, în acest exemplu nu a fost neapărat o problemă, detaliile fiind foarte puține.

Tehnica de panning poate fi inedită în fotografia wildlife, mai ales când ai un subiect atât de generos ca zebrele, care parcă sunt făcute pentru o astfel de abordare. Ideea acestei tehnici este de a fotografia cu un timp mai lung de expunere și de a încerca să urmărești subiectul și să îi păstrezi poziția în cadru în timp ce declanșezi. Chiar dacă teleobiectivul meu era destul de greu și făcea această tehnică mai dificil de folosit, rezultatul a fost unul inedit.

Personal, încerc astfel de imagini când lumina de afară devine greu de folosit pentru o imagine clară. Și aici era după apus, la crepuscul, când fotografierea devenea din ce în ce mai dificilă. Poate că nu toată lumea apreciază astfel de cadre, însă uneori chiar pot fi ineditepot fi cu adevărat speciale.

În Masai Mara nu este importantă numai scala peisajului ci și numărul impresionant de animale. În migrație, în acest loc care ocupă doar 10% din complexul uriaș de savane din Serengeti, ajung peste două milioane de ierbivore, din care cea mai mare parte sunt antilope Gnu, la care se adaugă gazele Thomson și zebre.

Lumina din mijlocul zilei este extrem de dură, însă cu subiecte atât de inedite în față nu te poți opri din fotografiat. Important este să pui în valoare chiar și această lumină, care până la urmă face parte din viața animalelor de aici.

Ideea de redare a habitatului este binevenită și pentru a înțelege mai bine locul în care vă aflați. O astfel de imagine pune în valoare atât bivolul, aflat în habitatul lui natural, cât și sutele de păsări flamingo cu care își împarte acest areal.

Foarte mulți fotografi cred că o focală de 400mm este prea scurtă pentru fotografia wildlife, însă uneori pierdem din vedere un aspect foarte important... nu numai distanța focală este importantă. Uneori trebuie să învățăm să ne găsim subiectele, să ne apropiem de ele, să încercăm mereu soluții noi de abordare. Chiar dacă la început cu toții vrem să avem animale care să fie destul de mari în cadru, pe măsură ce evoluăm în acest domeniu o să vedem că unele imagini sunt mult

mai frumoase dacă subiectul nostru este o parte din fotografie, pentru că astfel o să putem spune o poveste mai interesantă. În Kenya am încercat multe astfel de abordări, în care animalul să fie o parte importantă din cadru și nu neapărat o reprezentare a speciei. Personal, cred că astfel de imagini sunt mult mai inedite și, de cele mai multe ori, mai apreciate decât celelalte. Câteodată însă, astfel de cadre sunt și singura soluție. De ce spun asta? Ei bine pentru că la Nakuru, o zi întregă am căutat

Chiar dacă poate la o primă impresie această imagine pare aglomerată, liniile formate de crengile copacului duc frumos privirea către un punct forte, acolo unde se regăsește și subiectul meu. Atunci când distanța focală a obiectivului nu ne ajută să avem un cadru mai apropiat, putem să avem astfel de abordări, care de multe ori sunt mai inedite și mai apreciate.

să vedem un leopard, cel mai greu de văzut animal din celebrul Big Five, care mai include leul, rinocerul, bivolul și elefantul. Într-una dintre seri însă, ghidul nostru a primit prin radio informația că s-a văzut un leopard, așa că am pornit și noi înspre zona respectivă. Surpriza a fost ca la locul respectiv să mai fie încă vreo douăzeci de mașini, înșirate care mai de care pe drum. După câteva manevre de șofer african cu experiență, ghidul nostru ne-a dus destul de aproape, găsind cumva o fereastră

printre celelalte mașini, din care să zărim și noi ineditul animal. Destul de aproape în acest caz, însă nu era suficient pentru a reda un cadru în care să se vadă pe deplin specia, așa că a trebuit să improvizez. Pentru că la început chiar m-am chinuit să văd leopardul, foarte bine camuflat în copacul lui, am vrut să redau același lucru și în imagine, așa că am fotografiat astfel încât să redau ideea de habitat și mimetism, în care leopardul să fie doar un punct culminant.

În concluzie, după opt zile de safari în care a fost pus la muncă, obiectivul s-a comportat exemplar. De altfel, nici nu avea cum să nu fie așa. Singurele inconveniente pe care le pot găsi sunt greutatea și mărimea acestuia. Uneori, după o zi întreagă de ridicat și pus jos obiectivul, atât la fereastră cât și sus pe acoperișul mașinii, mă simțeam destul de obosit. Era însă acel tip de oboseală plăcută, ce face parte din viața fotografului de natură. Oricum, bine că am fost cu mașina în safari și nu cu rucsacul în spate, așa cum îmi este obiceiul. Cu siguranță că un obiectiv mai versatil, atât în privința zoom-ului cât și a greutății, ar fi fost mai ușor de manevrat, însă până la urmă trebuie făcut undeva un compromis. Nu poți avea un obiectiv cu o distanță focală atât de mare și atât de luminos în alte condiții. Pe lângă toate acestea, obiectivul a devenit și un fel de mascotă a turiștilor cu care ne întâlneam și care s-au tot pozat cu el, dar în același timp și a masailor care îl tot numeau "bazuuka".

Deși am plecat la drum cu multe prejudecăți, m-am întors din Kenya mai implinit decât din oricare altă tură. A fost pentru mine prima ieșire în afara Europei și am simțit pe deplin diferențele. Am făcut cunoștință cu niște oameni minunați, extrem de prietenoși și de calzi, am văzut că poate exista profesionalism desăvârșit, chiar și acolo unde te aștepti mai puțin, iar aici mă gândesc mai ales la ghizii noștri, doi oameni de excepție, și mi-am dat seama că, încă din avionul de întoarcere, făceam planuri pentru a reveni pe pământ african. Unele locuri creează dependență, iar acesta este cu siguranță unul dintre ele.

Masaii sunt niște oameni fascinanti și inediti. Locuitori ai savanei, învață încă de mici cum să supraviețuiască acestui loc. Chiar dacă astăzi nu mai depind de vânătoare, cum o făceau pe vremuri, stilul lor de viață a rămas unul simplu și tradițional

Deși am plecat la drum cu multe prejudecăți, m-am întors din Kenya mai implinit decât din oricare altă tură.

Oamenii din Kenya, în special copiii, sunt extrem de fotogenici. Pielea închisă la culoare scoate foarte bine în evidență ochii, acesta fiind punctul cel mai important. Normal că aici un teleobiectiv foarte lung este inutil, așa că de această dată m-am bazat pe 70-200mm f/2.8.

Un fotograf de wildlife trebuie să fie mereu pregătit pentru orice. Unele momente chiar nu pot fi intuite așa că nu lăsați camera de la ochi când aveți subiectul în fața voastră. O muștruluiială a unui pui de babuin a fost numai bună pentru a obține o imagine simpatică.

Am urmărit timp de mai multe zile un răsărit sau apus de soare așa cum am văzut deseori în multe fotografii, pentru a realiza o imagine clișeu pentru Africa, uneori banală, însă fără de care nu ne puteam întoarce acasă.

Culorile VIETNAMULUI

Mă simt ca într-un furnicar. Lumea roiește în jurul meu într-un tumult continuu. Vuiet. Claxoane. Agitație. Deși mă mișc, parcă stau pe loc. Capul îmi bubuie de la atâta agitație. Mă opresc și privesc în jur, încercând să îmi găsesc un subiect. Peste drum, o femeie vinde flori. Parcă este o statuie în tot acest vacarm. În spatele ei două grilaje viu colorate imită aceleași culori pe care le are și buchetul de flori. Sunt atras de această similitudine. Îmi pun aparatul la ochi, însă prin față îmi trec nenumărate mașini și scutere, ce nu mă lasă să văd prea bine subiectul. [...]

text [Dan Dinu](#) | foto [Dan Dinu](#), [Laurent Lefevre](#) & [Vlad Popescu](#)

© Dan Dinu

© Dan Dinu

Vietnamul a părut mereu un loc exotic pentru mine și cu siguranță nu a fost prima mea alegere când a venit vorba de o tură foto în Asia. Prea multă fotografie de portret și prea puțină natură. Însă cum nu mă dau în lături de la provocări, am zis că este cazul să merg și să mă bucur și de această lume nouă. Am ajuns în Hanoi pe o vreme mohorâtă. Cerul acoperit și umezeala făceau căldura aproape insuportabilă. Era însă doar prima provocare. Am fost întâmpinați de Toan, ghidul nostru, care ne-a rugat să-i spunem Tony, pentru a fi mai ușor. A doua mare provocare a fost să îi înțelegem limba. Vorbea în engleză, sau cel puțin așa credea el.

Limba vietnameză nu conține toate sunetele din engleză, iar acest lucru face ca pronunția lor să fie diferită. În afară de asta ultimele litere din orice cuvânt erau ignorate. Astfel, interpretările au devenit infinite. Până și numele meu a fost greu de ținut minte. Mi-a spus Dan doar de câteva ori. Am devenit apoi „Don” și mai apoi „Dong”. Mi-am căpătat astfel numele după moneda vietnameză.

Dimineața devreme este cel mai liniștit moment din Hanoi. Străzile par pustii, iar oamenii ies la înviorare. Desigur și exercițiile fizice tot pe stradă se fac.

[...] Aștept un moment de liniște. Fac primul cadru și îl privesc. Pare gol. Mai încerc. De această dată declanșez de mai multe ori, pentru a masca subiectul cu vacarmul din jur. Culoarele se estompează, mișcarea se accentuează, iar subiectul meu se pierde printre umbre. Imaginea reflectă exact starea pe care o am și eu. Mă bucur pentru că nu sunt singurul om pierdut în acest loc. Mă simt mai aproape de această lume, deși sunt departe de a o înțelege pe deplin.

Noaptea în Hanoi este extrem de animată, iar forfota se oprește abia spre dimineață. Trebuie să fii mereu pregătit pentru a surprinde un cadru, pentru că momentele se perindă rapid prin fața camerei.

Străzile din Hanoi nu dorm parcă niciodată. La orice oră, până târziu în noapte, ele abundă de subiecte. Desigur că este necesar un ISO mai mare în acest caz, pentru că lumina este destul de slabă. Atmosfera însă este inedită tocmai datorită acestei lumini.

Animația din Hanoi este extrem de fotogenică, dacă ai suficientă răbdare să îți aștepti subiectul potrivit. Este de preferat să ai mereu un teleobiectiv la îndemână pentru a fi pregătit pentru orice și se arată în cale.

© Laurent Lefevre

© Vlad Popescu

Hanoi este capitala Vietnamului și are o populație de aproape opt milioane de locuitori. Cu toate acestea însă, este al doilea oraș ca mărime din Vietnam, fiind detronat de Ho Chi Minh. Dacă mai punem la socoteală și cele patru milioane de scutere, obținem rețeta vacarmului perfect. Prima seară din Hanoi ne-a pus față în față cu agitația cotidiană de aici. Totul în acest oraș se desfășoară în stradă, de la prepararea mâncării și până la spălarea rufelor. Am înțeles de ce, de abia după ce am văzut cum arată casele lor. Lungi, înguste, separate de culoare foarte întunecoasă. Ferestrele sunt mici și doar la stradă. În aceste condiții, lumina din locuințe este aproape inexistentă. Chiar dacă aceste case amintesc de trecutul colonial al țării, condițiile din interior nu sunt cele mai bune, în special în centrul vechi. Pentru fotografi însă, tocmai viața de stradă este poate cel mai inedit subiect din Hanoi... cu condiția să fii pregătit psihic pentru asta.

Am cedat și noi tentației și am ieșit la poartă. Primul lucru pe care trebuie să-l înveți, înainte de orice altceva, este cum să traversezi strada. Nu există reguli de circulație, iar semafoarele și trecerile de pietoni sunt opționale pentru șoferi. Cum fluxul de mașini și scutere este continuu este aproape imposibil să găsești un loc să traversezi. Regula este una simplă și un pic masochistă.

Templele și pagodele abundă în detalii fotogenice, așa că nu evitați să le fotografiați. Simplitatea este desigur regula de bază.

Trebuie să avansezi pe trecere și să te deplasezi foarte încet, pas cu pas. Nu te aștepta ca cineva să oprească, toți te vor ocoli. Dacă încerci să mergi mai repede sau să te ferești este posibil să strici acest „feng shui” al traficului vietnamez și să provoci mai mult rău. După primele traversări care pot părea aproape imposibile și interminabile, te vei obișnui și vei acorda mai mult credit șoferilor, care în ciuda faptului că par mereu nervoși, te vor ocoli de fiecare dată cu atenție. Nu te speria de claxoane, la un moment dat o să începi să nu le mai auzi, pentru că ele merg în continuu. În Vietnam, se pare că orice claxon este mereu pornit și se oprește doar atunci când apeși pe buton. După o seară în Hanoi, sunetul te va însoți toată noaptea.

O ploaie torențială pe străzile din Hanoi este incredibil de fotogenică. Luminile se reflectă pe pavaj iar atmosfera devine și mai interesantă. Trebuie doar să stai undeva la adăpost și să aștepti subiectul dorit. Atenție la umezeală! Cu toată căldura din jur umiditatea ajunge la 100% iar aparatul poate face condens între lentile.

Probabil singurul loc din Hanoi unde este liniște, sunt pagodele. Cu o arhitectură bogată în detalii și pline de ofrande, de la fructe până la dulciuri de supermarket, aceste pagode sunt oaza de liniște a locuitorilor. Prin fumul bețișoarelor parfumate, o femeie vietnameză îi aduce un omagiu lui Buddha.

© Dan Dinu (toate fotografiile)

O metodă inedită de a fotografia forfota din oraș este folosirea tehnicii de panning. Astfel, alegem un timp puțin mai lung de expunere, 1/20s în acest caz și, păstrând subiectul în focus, mișcăm aparatul în direcția în care acesta se deplasează, încercând să îi aproximăm viteza. Rezultatul este o imagine dinamică, în care subiectul este clar, iar fundalul în mișcare.

© Dan Dinu

Poate cel mai interesant lucru pe străzile din Hanoi este combinația dintre vechi și nou. Chiar dacă sunt mai rare, bicicletele sunt mereu fotogenice, iar contrastul dintre ele și mașinile sau scuterele din trafic poate fi inedită, mai ales pe o astfel de vreme.

© Dan Dinu

M-am întrebat destul de des pentru cine gătesc toți acești oameni, pentru că uneori mi se părea că este foarte greu să consumi tot ce exista pe sutele de tarabe. Cred că indiferent că vând sau nu, până la urmă este vorba de plăcerea de a găti și nimic altceva.

Nu poți ajunge în Vietnam fără să încerci mâncarea de pe stradă. Se gătește peste tot și pentru toți, indiferent că sunt localnici sau turiști. La fiecare două case este un restaurant. Sau un loc care se proclamă astfel. De cele mai multe ori este vorba de câteva măsuțe cu niște scaune minuscule. Când ești așezat stai cu genunchii la gură, iar eu nu sunt o persoană mare. Cu toate astea, fiecare terasă este plină seară de seară, iar mâncarea este genială. Gustoasă, plină de aromă și cu texturi fel de fel. De la celebrii „nem”, crocanți și cu umpluturi inedite și până la „pho”, supa tradițională de tăiței, totul mi s-a părut foarte bun.

În prima seară ne-am aventurat împreună cu Tony în această lume culinară, însă în zilele ce au urmat am explorat pe cont propriu... și nu ne-a părut rău. Trebuie desigur să treci peste multe aspecte legate de igienă. Oasele sau cochiliile de scoici se aruncă sub masă, iar farfuriile se spală la marginea străzii, însă totul face parte din experiența culinară. Dacă treci peste asta o să fii mult mai câștigat, pentru că experiența merită pe deplin. Caută locul unde sunt cei mai mulți localnici, sigur știi ei de ce se adună acolo. Vei găsi și localuri mai pompoase, dar toate sunt de obicei pentru turiștii mai simandicoși.

De fiecare dată când vedeți un personaj mai interesant cu care rezonați, aveți răbdare și căutați momente deosebite. Așezați-vă compoziția și așteptați expresia dorită. Din fericire, este ușor să te pierzi în aglomerația din jur fără a atrage foarte tare atenția asupra ta, așa că oamenii se vor comporta destul de natural.

Nu poți ajunge în Vietnam fără să încerci mâncarea de pe stradă. Se gătește peste tot și pentru toți, indiferent că sunt localnici sau turiști. La fiecare două case este un restaurant. Sau un loc care se proclamă astfel.

După vizita în Hanoi am plecat mai departe să explorăm noi zone ale țării. Nu te aștepți să vezi o catedrală catolică în Vietnam, însă Phat Diem este interesantă tocmai datorită influențelor budiste. Construită din piatră în 1892 și cu un interior format din cincizeci și două de coloane masive din lemn, clădirea are un aspect impresionant. În timpul războiului din Vietnam a fost bombardată, iar o parte a fost avariată. A fost reconstruită, iar acum este perfect funcțională.

Poate și mai inedită este o bisericuță construită complet din piatră, aflată chiar în curtea complexului catedralei. Detaliile sculptate din interior sunt impresionante.

Această mică bisericuță este construită exclusiv din piatră. Detaliile arhitecturale sunt interesante, iar atmosfera din interior este răcoroasă și extrem de plăcută într-o zi caldă și umedă așa cum sunt majoritatea în această țară.

Să vezi o biserică catolică în care decorurile au influențe budiste este destul de interesant. Un unghi mai larg și o compoziție simetrică ajută la redarea unui astfel de interior.

© Dan Dinu (ambele imagini)

© Dan Dinu (toate fotografiile)

În provincia Ninh Binh, aflată la sud de Hanoi, ne-am dorit să vedem peisajul specific zonei, cu impresionante formațiuni carstice împădurite și cu numeroase canale care curg printre ele. Am început cu Van Luong, o rezervație interesantă dar parcă lipsită de viață. Când vezi un astfel de loc te aștepti să abunde de viață, însă aici nu era cazul. L-am întrebat pe ghid de ce nu sunt păsări sau alte animale. Mi-a spus că vietnamezii mănâncă tot ce mișcă, așa că animalele sunt mai rare în această țară. Un pescărel, câțiva stârci și o barză, cam asta a fost tot ce am văzut.

Kenh Ga este un sat înconjurat în totalitate de apă. Aici am avut ocazia pentru prima dată să întâlnim oamenii din regiunile rurale ale Vietnamului și să îi putem fotografia. Aceștia au fost extrem de prietenoși și deschiși în fața camerei și am reușit să facem și primele portrete. Satul este un amestec de nou și vechi, iar subiecte se găsesc la tot pasul.

L-am întrebat pe ghid de ce nu sunt păsări sau alte animale. Mi-a spus că vietnamezii mănâncă tot ce mișcă, așa că animalele sunt mai rare în această țară.

Dacă animalele sunt mai rare în Vietnam, oamenii abundă. Un pescar își duce barca către locul știut de pescuit din rezervația Van Luong.

Pescuitul este o îndeletnicire de bază în Kenh Ga și asigură o parte din hrana zilnică a oamenilor de aici.

Deși mi-am dorit să fotografiez mai multe animale sălbatice, acest lucru nu a fost posibil. În doar două regiuni am avut ocazia să vedem câteva specii de păsări, în Van Luong și Tam Coc. Un pescărel cu gâtul alb și o barză asiatică cu cioc deschis au fost singurele specii pe care le-am putut surprinde.

De fiecare dată când ajung într-un sat, indiferent unde ar fi el, îmi place să fotografiez îndeletnicirile tradiționale ale oamenilor. Am urmărit această familie de pescari care își aruncau plasele în apele din jurul satului Kenh Ga, pentru a prinde hrana zilnică.

© Dan Dinu

*Satul Kenh Ga se întinde pe ambele maluri ale râului,
iar un pod mobil face legătura între aceste maluri.
Cu suficient de multă răbdare, acest loc poate aduce
nenumărate subiecte.*

© Laurent Lefevre

Ca de obicei, găsești de mâncare oriunde pe stradă. Într-o zonă de intersecție a celor două maluri ce formează satul și care sunt unite de un pod, diferiți vânzători vindeau puțina marfă adusă din zona de uscat. Carne, legume, fructe. Unul dintre ei avea un sac plin cu ananas, așa că ne-am hotărât să cumpărăm și noi câteva fructe. Erau din aceia mici și nu din cei mari cu care suntem noi obișnuiți. Desigur și gustul era diferit, de departe cel mai bun pe care l-am întâlnit vreodată. Vânzătorul ni-i dădea direct curățați și noi tot mâncam de zor, iar la un moment dat nu mai făcea față. Probabil că am mâncat mai mult de un kilogram de ananas.

Când a venit vremea să plătim, ne-a spus 10 000 de dong... echivalentul a mai puțin de 2 lei. La un preț de nimic am mâncat cel mai bun ananas din viața mea.

Acest sat mi-a amintit mult de satele de la noi. Oameni primitori, magazinașe la colț de stradă, contraste izbitoare între vechi și nou, autenticitate. Pentru mine a fost unul dintre locurile cele mai inedite pe care le-am vizitat în întreaga tură.

*Probabil că am mâncat mai mult de un kilogram de ananas.
Când a venit vremea să plătim, ne-a spus 10 000 de dong...
echivalentul a mai puțin de 2 lei.*

Viața copiilor nu este ușoară în Kenh Ga. Aceștia fie își ajută frății mai mici, fie ajută la treburile casnice. În acest loc trebuie să ai mereu aparatul la îndemână, pentru că nu știi niciodată ce se poate arăta în fața camerei.

© Dan Dinu (ambele imagini)

© Dan Dinu

© Vlad Popescu

Copiii vietnamezi sunt extrem de fotogenici. Ochii migdalați și negri, tenul deschis și părul închis la culoare, îi conferă acestei fete o frumusețe exotică.

© Dan Dinu

Așa cum se întâmplă în mai toate zonele Vietnamului,
toate bunurile sunt la vedere, indiferent că locuiești
într-o casă sau pe o barcă.
© Dan Dinu

Munca în orezării este una foarte murdară, la propriu. Orezul crește în mlaștini și noroiul este omniprezent, însă fără această plantă miraculoasă, viața în Asia nu ar fi posibilă așa cum o știm astăzi.

© Vlad Popescu

Tot în zona Ninh Binh am avut și prima întâlnire cu o orezărie. La un moment dat ghidul nostru încerca să ne facă să pozăm mai mult ceea ce lui i se părea interesant și ne îndemna în felul lui caracteristic: „Luk Dong, very nai, very nai. Yu wana tek a pho?”. Mi-a luat ceva timp până să îmi dau seama că de fapt mă îndemna să fac poze. Aveam să auzim această replică de cel puțin câteva ori pe zi. Peisajul din orezărie era într-adevăr inedit și cum erau și niște oameni care munceau acolo, am coborât din mașină și ne-am pus pe pozat. În această zonă se pot cultiva două recolte de orez pe an, însă în nord numai una.

„Luk Dong, very nai, very nai. Yu wana tek a pho?”

*Mi-a luat ceva timp până să
îmi dau seama că de fapt mă
îndemna să fac poze.*

Munca într-o orezărie nu este deloc ușoară, mai ales când trebuie să stai aplecat toată ziua. Încă o dată mi-am adus aminte de bătrânii din satele noastre, care trebăluiesc veșnic prin grădină, în poziții la fel de incomode în care noi probabil nu am rezista nici măcar o oră.

Punctul de atracție pentru noi în zona Ninh Binh era cu siguranță zona calcaroasă de la Trang An. În acest loc te poți plimba cu barca printre orezării și stânci de calcar impresionante acoperite de vegetație. În una dintre zile am trecut cu mașina pe lângă punctul de sosire al bărcilor și am văzut câteva zeci care se întorceau din tură. Era atât de aglomerat încât toate se alinaseră și mergeau într-un șir continuu. Ne-am dat seama că ne va fi imposibil să fotografiem ceva, așa că l-am întrebat pe ghid dacă nu avem o altă variantă. Mi-a spus că putem merge la Tam Coc, o zonă asemănătoare unde s-a filmat „Ki Kon Tu”. Ne-am stors cu toții mintea să ne dăm seama despre ce film este vorba, dar nu am reușit. Într-un final, după lămuriri suplimentare, am realizat că este vorba de King Kong II. Aceleași cuvinte englezești prescurtate în stil vietnamez. Ghidul ne-a asigurat că

În această zonă vâslitul se practică și cu picioarele. Dexteritatea localnicilor este uimitoare, iar dacă mâinile rămân libere, de ce să nu te bucuri tacticos de o țigară.

zona Tam Coc este la fel de frumoasă ca și Trang An, însă mult mai puțin aglomerată. Ca să fim siguri, am plecat dis-de-dimineață ca să avem și cea mai frumoasă lumină și nu ne-a părut rău deloc. Pe canalele inedite ale acestui complex carstic impresionant, am fost doar noi și cu localnicii. Doar la întoarcere au început să apară și ceva bărci de turiști.

Localnicii folosesc zonele fertile dintre canale și stâncile de calcar pentru a cultiva orez. Dimineața și seara poți întâlni familii întregi care se deplasează înspre și dinspre locurile în care au de lucru. Există pe alocuri și niște căsuțe răsfirate, ce alcătuiesc câteva sate mici. De aici transportul se face tot pe apă către localitățile din jur

Din loc în loc, câte o barcă a unui mic comerciant vinde diferite lucruri turiștilor, în special apă, suc și fructe. Ca de obicei sumele pe care le plătești sunt extrem de mici.

© Dan Dinu (ambele imagini)

© Laurent Lefevre

Pentru a înțelege cu adevărat scala complexului carstic din Tam Coc, ai nevoie de un element măsurabil, iar în această imagine pescarul din mijlocul râului oferă exact acest element. În același timp omul completează foarte bine și povestea locului.

© Dan Dinu

De dimineață, oamenii se suie în bărci și pornesc către orezăriile dintre stâncile de calcar unde își găsesc de lucru. Constituie un subiect numai bun de fotografiat, pentru a reda cât mai bine spiritul locului.

© Laurent Lefevre

După vizita din Tam Coc am mers să vedem pagoda Bich Dong, aflată în apropiere. Aceasta este constituită de fapt din trei pagode separate, construite pe versantul unui munte. Accesul se face între ele pe niște scări de piatră, printr-o junglă destul de deasă. Pagoda cea mai de jos este cea mai mare, iar cea din vârf este cea mai mică. Locul nu permite neapărat fotografierea întregului complex, așa că trebuie să descoperi fiecare clădire în parte.

Deasupra ultimei pagode traseul continuă cu un punct de belvedere care în mod normal este închis pentru turiști. Tony însă a spus că putem continua iar el a rămas de pază. De sus ai o panoramă spectaculoasă către întregul complex carstic. La întoarcere îl puteam vedea pe Tony cum îi bloca pe cei care ar fi vrut să urce, spunându-le că nu au voie pe traseu. L-am întrebat dacă nu o să avem probleme dacă urcăm, însă ne-a asigurat că răspunde el dacă ne ia cineva la întrebări. Problema nu era însă una

de ordin spiritual, ci mai degrabă legată de siguranță. Traseul era destul de abrupt și expus. Noi eram echipați cu bocanci și tot ce trebuie, însă majoritatea celor care urcau până la ultima pagodă erau în sandale sau papuci.

Intrarea în pagodă se face prin acest frumos portal, așa că ne-am înhămat cu răbdare și am așteptat trecerea unui personaj fotogenic. Am avut baftă să și apară.

Deasupra pagodei este un loc de belvedere interesant și chiar dacă vremea era umedă și pătoloasă, am urcat mai ales pentru a înțelege mai bine habitatul de aici. Vegetația colonizează chiar și cele mai ascuțite lame de stâncă și conferă locului un specific aparte.

Chiar dacă pagoda în sine nu reprezenta ceva care să merite neapărat fotografiat, detaliile din interior erau destul de interesante. Uneori aceste mici elemente sunt cele care dau farmecul unui loc și spun povestea lui.

© Dan Dinu (ambele imagini)

© Laurent Lefevre

© Dan Dinu

Următoarea destinație a călătoriei noastre avea să ne poarte în nordul Vietnamului, în zona satelor de munte. Pentru a economisi timp prețios, am făcut călătoria noaptea, cu trenul, în compartimente speciale, echipate cu cușete. Am avut parte de o experiență inedită și deși nu am dormit cel mai confortabil, măcar am ajuns la destinație fără prea mare efort. În Lao Cai ne aștepta o altă mașină, care urma să ne poarte până în Sapa.

Vietnamul are nu mai puțin de 54 de triburi recunoscute de guvern. Aceste minorități etnice formează aproximativ 8% din populația țării și majoritatea lor sunt rezidente în nord. O primă împărțire a acestor grupuri se face în funcție de limba vorbită, iar mai apoi fiecare grup astfel format se împarte după tipul și culoarea de îmbrăcăminte tradițională pe care o poartă.

Dacă vrei să vezi amploarea diversității etnice a zonei și mai ales frumusețea multicoloră a hainelor pe care oamenii le poartă, cel mai bun loc este o piață. Bac Ha este una dintre cele mai mari din regiune și aparține tribului Flower Hmong, pe care îl poți recunoaște foarte ușor datorită hainelor extrem de variat colorate. În piață se poate cumpăra și vinde orice, de la articole vestimentare și până la animale.

Piața Bac Ha este locul unde multe dintre triburile din nordul Vietnamului vin să facă schimb de mărfuri și să socializeze. Este un loc multicolor în care ai ocazia să te întâlnești cu multe oportunități fotografice. Trebuie să stai mereu cu aparatul la ochi pentru că situațiile apar și dispar foarte repede.

*Vietnamul are nu mai puțin de 54 de triburi recunoscute de guvern.
Aceste minorități etnice formează aproximativ 8% din populația țării.*

Portul popular vietnamez trebuie să aibă cel puțin o parte extrem de colorată. Chiar dacă hainele sunt monocrome, ornamentele sunt colorate. Combinațiile sunt foarte variate și fac deliciul oricărui fotograf. Piața din Bac Ha cred că a fost cel mai colorat loc în care am fotografiat vreodată.

© Dan Dinu

© Laurent Lefevre

© Dan Dinu

© Laurent Lefevre

© Dan Dinu

Pentru că ne doream ca în această zonă să fim cât mai aproape de oameni și de modul lor de viață, am ales să vizităm mai multe sate și chiar să dormim într-unul dintre ele la o familie. Prima vizită a fost în satul Ta Phin, populat de Red Dao, comunitate etnică ce iese foarte ușor în evidență datorită eșarfei roșii de pe cap ce are forma unui turban. Acest trib a ajuns în nordul Vietnamului din China, ca majoritatea triburilor de aici, începând cu secolul XII.

Munca în orezării este pentru toată familia, mai ales aici în nord, unde clima permite doar o singură recoltă de orez. Animalele sunt desigur folosite la construirea teraselor, însă însămânțarea și recoltarea se fac manual.

Pentru că ne doream ca în această zonă să fim cât mai aproape de oameni și de modul lor de viață, am ales să vizităm mai multe sate și chiar să dormim într-unul dintre ele la o familie.

Vizita la o școală ne-a adus față în față cu nenumărate oportunități pentru portrete. Copiii din Vietnam sunt extrem de expresivi și de prietenoși.

© Viad Popescu

© Dan Dinu (ambele)

Chiar dacă uneori oamenii din astfel de sate pot deveni agasanți, pentru că vor să îți vândă câte ceva, este bine să fii răbdător și să te plimbi pe ulițele satului până când îți găsești subiectul potrivit. Această femeie stătea în poarta casei ei și ne-a oferit un portret interesant. Mai apoi s-a alăturat și ea alaiului care ne-a însoțit prin tot satul.

© Dan Dinu

Purtatul copiilor în spate este frecvent în Vietnam, iar aceștia participă în acest fel la toate activitățile pe care le fac părinții lor.

© Laurent Lefevre

La un colț de stradă, o femeie își prezintă munca într-un mic magazin de suveniruri. Astfel de mici afaceri ajută comunitățile de aici să facă față schimbărilor din viața lor, provocate cel mai adesea de afluența mare de turiști, de scăderea drastică a populației și de influențele aduse de lumea modernă.

Un punct de atracție major în Sapa sunt desigur terasele pentru cultivarea orezului, săpate în toate dealurile din jur. Modul cum acești oameni au reușit să schimbe complet peisajul este unul incredibil și poate cel mai mult te uimesc cum lucrează, încă destul de primitiv, pentru a cultiva cea mai de preț resursă a lor.

Ne doream să vedem și un pic din peisajul natural al zonei, nu numai pe cel antropoc dat de terasele de orez, așa că ne-am îndreptat către pasul Tram Ton, de unde să avem o vedere panoramică deosebită asupra munților Hoang Lien Son. Parcul național de aici este unul foarte important, deoarece adăpostește și vârful Fansipan, care cu ai lui 3 143 de metri este cel mai înalt din Indochina.

Am vrut să rămânem până la apus în acest loc, așa că am petrecut un pic de timp la un mic butic. A fost o nouă șansă să mai degustăm câte ceva din produsele locale ale zonei. Am început cu "stickyrai", după cum îi spunea Tony. După ce ne-am prins că este vorba despre un orez lipicios, am încercat să înțelegem mai bine cum se

prepară. Practic se taie un băț de bambus astfel încât să rămână una dintre încheieturi și se pune orezul înăuntru cu puțină apă. Se astupă celălalt capăt și se pune în foc. Bambusul nu arde complet, însă orezul din interior se fierbe înăbușit și ia aroma lemnului. Când este gata, tubul de bambus se desface, iar orezul rămâne înfășurat într-o foiță formată în timpul fierberii. Este absolut delicios, unul dintre cele mai bune feluri de mâncare din Vietnam. Gustul dat de bambus îi conferă toată aroma de care are nevoie, fără a mai adăuga sare sau alt condiment. Am combinat acest orez cu un ceai verde cultivat în această zonă care, nu știu de ce, era foarte dulce în absența zahărului sau oricărui alt îndulcitor. O singură frunză din acest ceai era suficientă pentru a conferi aroma sa unică unei cești întregi.

Înarmat cu o simplă sapă, acest bărbat își pregătește terasele pentru a cultiva orez. Pentru o singură persoană pare o sarcină aproape imposibilă, însă întreaga familie participă la cultivare.

Pe drumul către Sapa nu am rezistat tentației de a ne mai opri în câteva orezării pentru a mai fotografia oamenii la treburile obișnuite. Când aveți astfel de oportunități, încercați să urmăriți un pic munca oamenilor și firul activității lor, pentru a putea fi mai intuitivi și pentru a surprinde cele mai bune momente.

© Dan Dinu (toate fotografiile)

În anumite locuri casele apar chiar în mijlocul
orezăriilor, lucru ce ușurează deplasarea localnicilor
până la locul de muncă.

© Dan Dinu

În Vietnam este greu să scapi de pâcla de peste zi formată de umiditate, însă chiar și cu ea, trebuie să te bucuri de fiecare pată de culoare de pe cer, pentru că lumina caldă este extrem de greu de găsit.

© Dan Dînu

Am lăsat în urmă satele de munte și peisajele din Sapa și ne-am îndreptat către ultima parte a călătoriei noastre, o scurtă incursiune în peisajul din Halong Bay, presărat cu peste 1 500 de insule. Am avut la dispoziție o ambarcațiune închiriată special pentru noi și am petrecut o noapte pe vas. Vremea a fost ca de obicei umedă și pătoloasă și nu ne-a permis să ne bucurăm de imagini mai inedite cu zona, însă am profitat de momentele de relaxare pe care le-am primit. Am învățat să facem „nem” alături de bucătarul vasului, am explorat peisajul din caiac, ne-am relaxat și pur și simplu ne-am reîncărcat bateriile după o tură obositoare.

Vietnamul a fost o provocare de la început până la sfârșit. Am plecat cu gândul la peisajele din orezării, dar am venit acasă cu imagini frumoase mai degrabă cu oameni decât cu locuri. Am fost impresionați de modul lor de viață și de diferențele culturale pe care le avem. Am descoperit o lume inedită, am încercat bucătăria locului, am întâlnit oameni interesanți și ne-am distrat uneori pe cinste cu engleza lor puternic personalizată. Îmi este imposibil să îmi amintesc toate cuvintele stâlcite de ei, însă probabil câteva vor rămâne memorabile. Au reușit să scrie în meniul unui restaurant, pe aceeași pagină, că au friptură de „bees”, „been” și „beep”,

numai de „beef” nu. Am fost întrebați dacă vrem „homles” la micul dejun, ceea ce suna mai mult a „homeless” decât a omletă, însă probabil că felul de mâncare cel mai neobișnuit pe care îl puteai comanda era „french fried”, o alternativă mult prea franceză a cartofilor prăjiți. Toate acestea însă, au făcut parte din deliciul turei în sine.

Poate că o călătorie într-o astfel de lume este diferită, dar cred că tocmai de asta este interesantă. Ieși din zona de confort, treci peste vuiet, claxoane, neînțelegerea limbii, ore întregi de stat în mașină și orice altceva, însă descoperi valori pe care altfel le-ai trece cu vederea. O călătorie într-o astfel de lume este o experiență inedită, însă depinde doar de noi ca la final să plecăm cu o lecție învățată.

Peisajul din Halong Bay este unul deosebit, dar ai nevoie de o lumină bună pentru a-l pune în valoare. De fapt, cred că tocmai de această lumină am dus lipsă în tura din Vietnam. Pâcla și căldura au făcut imposibilă apariția soarelui, pe care l-am văzut de foarte puține ori, mai ales la apus sau răsărit.

Cu siguranță ce te impresionează cel mai mult în Vietnam sunt oamenii. Prietenoși, deschiși în fața camerei, fotogenici. Rețeta perfectă dacă vă pasionează acest subiect.

© Dan Dinu (toate fotografiile)

Vietnamul a fost o provocare de la început până la sfârșit. Am plecat cu gândul la peisajele din orezării, dar am venit acasă cu imagini frumoase mai degrabă cu oameni decât cu locuri. Am fost impresionați de modul lor de viață și de diferențele culturale pe care le avem.

© Dan Dinu

Barca alunecă lin pe apă. În față apare o nouă peșteră. Lângă noi, două femei se îndreaptă cu propria barcă spre orezăria la care au treabă. Îmi vine în minte ideea unei imagini cu barca lor în celălalt capăt al peșterii. Îi fac semn ghidului că trebuie să lăsăm cealaltă barcă să o ia înainte. Încetnim. Barca femeilor ne întrece și înaintăm prin semiobscuritatea peșterii. Se vede deja pe partea cealaltă. Siluetele devin din ce în ce mai bine conturate. Declanșez. O dată... încă o dată și atât. Perspectiva se schimbă, barca intră în lumină și totul este acum diferit. Mă uit la ecran și văd imaginea dorită. Bun. Este momentul să ne concentrăm pe altceva acum. Nu este greu să obții imaginea dorită dacă reușești să o vizualizezi înainte. De data asta a fost ușor, însă sunt ferm convins că nu va fi tot timpul la fel.

Acest articol este rezultat în urma unui photo tour organizat de PhotoLife și Explore Travel în 2016.

Mai multe informații despre turele viitoare organizate de Dan Dinu găsiți pe www.photolife.ro

PhotoLife magazine

nr. 1/2015

Anul trecut a apărut primul număr din PhotoLife magazine și în paginile revistei ați putut citi pentru prima dată despre aventurile noastre, despre ce ne-a impresionat sau inspirat și despre ce am mai reușit să realizăm. Ați avut articole despre călătoriile noastre și despre diverse tipuri de fotografie, despre tehnică și multe altele. Iată principalele articole din numărul de anul trecut:

Să ne amintim să vedem

cugetări despre fotografie - Dan Dinu

Safari în deșertul namibian

povestea aventurii noastre din Namibia - Dan Dinu

Despre fotografia nud

incursiune în acest gen fotografic - Anca Cernoschi

Tărâmurile Scoției

despre photo tour-ul din Scoția - Horia Bogdan

Filtrele în fotografia de peisaj

tot ceea ce trebuie să știi despre filtre - Dan Dinu

Deșertul Iordaniei

despre fotografie și călătorie - Dan Dinu & Luiza Boldeanu

Puteți descărca gratuit primul număr al reviste de pe

www.photolife.ro/PHLmagazine2015.pdf

PHOTOLIFE

CĂLĂTOREȘTE | DESCOPERĂ | FOTOGRAFIAZĂ

contact@photolife.ro | www.photolife.ro